

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. július 22.
(OR. en)

10289/21

**Intézményközi referenciaszám:
2021/0250(COD)**

EF 226
ECOFIN 663
DROIPEN 121
ENFOPOL 258
CT 94
FISC 109
COTER 84
CODEC 1003

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2021. július 22.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2021) 423 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok által létrehozandó mechanizmusokról és az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2021) 423 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2021) 423 final

Brüsszel, 2021.7.20.
COM(2021) 423 final

2021/0250 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok által létrehozandó mechanizmusokról és az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2021) 190, 191} - {SEC(2021) 391}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása súlyos fenyegetést jelent az uniós gazdaság és pénzügyi rendszer integritására, valamint az EU polgárainak biztonságára nézve. Az Europol becslése szerint az EU éves bruttó hazai termékének mintegy 1 %-a esetében „deríthető fel gyanús pénzügyi tevékenységben való érintettség”¹. Miután több nagy horderejű ügyben merült fel, hogy uniós hitelintézetek pénzmosásban lehettek érintettek, a Bizottság 2019 júliusában csomagot fogadott el², amelyben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem akkori uniós rendszerének hatékonyságát vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy reformokra van szükség. Ezzel összefüggésben a biztonsági unióra vonatkozó, a 2020–2025-ös időszakra szóló uniós stratégia³ kiemelte, hogy az európaiak terrorizmussal és szervezett bűnözéssel szembeni védelme érdekében meg kell erősíteni a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós keretét.

2020. május 7-én a Bizottság a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervet⁴ terjesztett elő. A cselekvési tervben a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy intézkedéseket hoz a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó uniós szabályok és azok végrehajtásának megerősítése érdekében, és hat prioritást (pillért) határozott meg:

1. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó hatályos uniós keret hatékony végrehajtásának biztosítása;
2. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem egységes uniós szabálykönyvének létrehozása;
3. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós szintű felügyeletének megvalósítása;
4. támogatási és együttműködési mechanizmus létrehozása a pénzügyi információs egységek számára;
5. az uniós szintű büntetőjogi rendelkezések érvényesítése és információcsere;
6. a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret nemzetközi dimenziójának megerősítése.

A cselekvési terv 1., 5. és 6. pillérének végrehajtása folyamatban van, a többi pillér viszont jogalkotási intézkedést igényel. Ez az irányelvjavaslat a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó négy jogalkotási javaslatból álló csomag részét képezi, amely a Bizottság 2020. május 7-i cselekvési tervének végrehajtása során egyetlen összefüggő egésznek tekinthető, és amely új és koherensebb szabályozási és intézményi keretet hoz létre az EU-n belül a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén. A csomag a következőket tartalmazza:

¹ Europol: From suspicion to action Converting financial intelligence into greater operational impact (A gyanútól a cselekvésig – A pénzügyi értesülések operatív hatásának fokozása), 2017.

² A Bizottság „A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós keretének jobb végrehajtása felé” c. jelentése (COM(2019) 360 final); a Bizottság jelentése az uniós hitelintézeteket érintő közelmúltbeli állítólagos pénzmosási ügyek értékeléséről (COM(2019) 373 final); Jelentés a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés keretének értékeléséről (COM(2019) 371 final); Szupranacionális kockázatértékelési jelentés (COM(2019) 370 final).

³ COM(2020) 605 final.

⁴ A Bizottság közleménye a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről, C(2020) 2800 (HL C 164., 2020.5.13., 21. o.).

- a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló rendeletre irányuló javaslat⁵,
- a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok által létrehozandó mechanizmusokról és az (EU) 2015/849 irányelv⁶ hatályon kívül helyezéséről szóló irányelvre irányuló javaslat,
- a Pénzmosás és a Terrorizmusfinanszírozás Elleni Küzdelem Hatóságának (AMLA) létrehozásáról szóló rendeletre irányuló javaslat⁷, valamint
- az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslat, amely kiterjeszti a nyomomonkövethetőségi követelményeket a kriptoeszközökre⁸.

Ez a jogalkotási javaslat egy rendeletjavaslattal és az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslattal együtt teljesíti az egységes uniós szabálykönyv létrehozásának célkitűzését (2. pillér).

Az Európai Parlament és a Tanács egyaránt támogatta a Bizottság által a 2020. májusi cselekvési tervben felvázolt elképzeléseket. 2020. július 10-i állásfoglalásában az Európai Parlament az uniós szabályok megerősítésére szólított fel, és üdvözölte az EU pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni intézményi felépítésének felülvizsgálatára irányuló terveket⁹. 2020. november 4-én a Gazdasági és Pénzügyi Tanács következtetéseket fogadott el, amelyek támogatják a Bizottság cselekvési tervének minden pillérét¹⁰.

A Bizottság által kiadott 2019. évi jelentésekben szereplő bizonyítékok is megerősítik, hogy egyaránt szükség van a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló rendeleten alapuló harmonizált szabályokra, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló nemzeti rendszerekre vonatkozó szigorúbb szabályokra, amelyeket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló irányelv rögzít. Ezek a jelentések rámutattak arra, hogy a kötelezett szolgáltatók felügyeletével kapcsolatos megközelítések nem következetesek, és a belső piacon szolgáltatásokat nyújtó gazdasági szereplők kapcsán elért eredmények eltérőek. Kiemelik azt is, hogy a pénzügyi információs egységek egymással való együttműködési képessége az információkhoz való egyenlőtlen hozzáférésük miatt korlátozott, valamint azt is, hogy a pénzügyi információs egységek nem rendelkeznek közös eszközökkel. Mindezek az elemek korlátozták a több országot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási esetek felderítését. Végül a jogalap hiánya miatt eddig nem volt lehetséges a bankszámla-nyilvántartások és az adat-visszanyerési rendszerek összekapcsolása, amelyek a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok számára kulcsfontosságú eszközök.

A fenti kérdések kezelése és a szabályozási eltérések elkerülése érdekében a magánszektorra vonatkozó valamennyi szabály átkerült a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni

⁵ COM(2021) 420 final.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁷ COM(2021) 421 final.

⁸ COM(2021) 422 final.

⁹ Az Európai Parlament 2020. július 10-i állásfoglalása: A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését célzó átfogó uniós politika – A Bizottság cselekvési terve és egyéb közelmúltbeli fejlemények (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204.

¹⁰ A Tanács következtetései a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről (12608/20).

küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslatba. Felismerve ugyanakkor azt, hogy e területen a tagállamoknak rugalmasságra van szükségük, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló intézményrendszer nemzeti szintű megszervezéséről ez az irányelvjavaslat rendelkezik.

Ez a javaslat azonban nem egyszerűen új irányelvbe helyezi át a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló, jelenleg hatályos irányelv rendelkezéseit – a felügyeleték és a pénzügyi információs egységek gyakorlatainak és az illetékes hatóságok közötti együttműködésnek nagyobb fokú konvergenciája érdekében számos lényegi változtatásra kerül sor:

- Annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek adminisztratív felépítése ne befolyásolja elemző funkcióikat, illetve a partnereikkel való együttműködési képességüket, a javaslat tisztázza hatáskörüket és feladataikat, valamint azon információk minimális körét, amelyekhez a pénzügyi információs egységeknek hozzá kell férniük.
- Annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek hatékonyan tudjanak együttműködni, a javaslat közös elemzési keretet határoz meg. Emellett biztosítja a FIU.net rendszer jogalapját is.
- A kötelezett szolgáltatók jobb kockázatértelmezése érdekében egyértelmű szabályokat állapít meg a pénzügyi információs egységek visszajelzéseire vonatkozóan. Hasonlóképpen egyértelmű szabályokat rögzít a pénzügyi információs egységeknek nyújtott visszajelzésekre annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek tisztában legyenek az általuk szolgáltatott pénzügyi információk felhasználásával.
- Pontosítja a felügyeleték hatáskörét és feladatait annak érdekében, hogy valamennyi felügyelet rendelkezzen a megfelelő korrekciós intézkedések meghozatalához szükséges eszközökkel. Bevezetésre kerül a felügyeletként eljáró önszabályozó testületekre vonatkozó hatósági felvigyázási kötelezettség, amely egyértelmű feladatokat határoz meg e hatóság számára.
- A kockázatalapú felügyeletre vonatkozó megközelítést közös kockázati besorolási eszköz révén harmonizálja annak érdekében, hogy hasonló helyzetekben elkerülhető legyen a kockázatok eltérő értelmezése.
- A felügyeleték közötti együttműködés javítása érdekében a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó kollégiumokat hoz létre, és mechanizmusokat vezet be a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó gazdasági szereplőkkel kapcsolatos felügyeleti együttműködés biztosítására.
- A más hatóságokkal való együttműködés pontosítása azon konkrét esetek szabályozásával történik, amelyekben az elszigetelt megközelítésből eredő hatékonysági problémák elkerülése érdekében együttműködési kötelezettség keletkezik.
- Tisztázza a tényleges tulajdonosi nyilvántartások hatáskörét annak érdekében, hogy naprakész, elégséges és pontos információkhoz juthassanak.
- A jelenlegi jogalkotási hiányosság orvoslása érdekében rendelkezik a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolásáról.
- Az uniós adatvédelmi szabályokkal való teljes összhang biztosítása érdekében a személyes adatok bizonyos kategóriáinak kezelésére vonatkozó követelményeket vezet be.

Másrésről a kockázatértékelésre vagy a statisztikai adatgyűjtésre vonatkozó rendelkezések nagyrészt változatlanok maradnak, felülvizsgálatukra csak a jelenlegi hatékonysági problémák – például a szupranacionális kockázatértékelés túlzott gyakorisága és a jogellenes tevékenységekre vonatkozó statisztikák gyűjtésére vonatkozó követelmény – számbavétele érdekében kerül sor.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a javaslat hatályon kívül helyezi az (EU) 2018/843 irányelvvel módosított, jelenleg hatályos (EU) 2015/849 irányelvet, és annak helyébe lép¹¹. A fentieknek megfelelően ez a javaslat a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló csomag részét képezi, amely a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló rendeletre irányuló javaslatból, az AMLA-t létrehozó rendeletből, valamint az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozásából áll. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó négy jogalkotási javaslatból álló csomag a Bizottság pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó, 2020. május 7-i cselekvési tervének végrehajtása során egyetlen összefüggő egésznek tekinthető, és amely új és koherensebb szabályozási és intézményi keretet hoz létre az EU-ban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén. E csomag elfogadásával párhuzamosan a Bizottság az (EU) 2019/1153 irányelv¹² módosítását is javasolja annak érdekében, hogy a bűncselekmények megelőzéséért, felderítéséért, kivizsgálásáért, illetve a vádeljárás lefolytatásáért felelős illetékes hatóságok hozzáférjenek a központi bankszámla-nyilvántartásokat összekapcsoló rendszerhez.

Mivel az (EU) 2015/849 irányelvre épül, ez a javaslat összhangban van a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) ajánlásaival. A jelenlegi irányelvhez képest fokozza a következetességet annak biztosításával, hogy az önszabályozó testületek hatósági felügyezés mellett lássák el felügyeleti tevékenységüket. A szupranacionális kockázatértékelés gyakorisága összhangban van a FATF által elismert bevált módszerekkel (4 évente). Ez a javaslat magában foglalja a FATF-ajánlások közelmúltbeli felülvizsgálatai révén a célzott pénzügyi szankciók kijátszása kockázatának értékelésével és csökkentésével kapcsolatban bevezetett változásokat is.

A hatékony végrehajtás elengedhetetlen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez. A Bizottság továbbra is élni fog az eszközök és mechanizmusok teljes skálájával annak érdekében, hogy ellenőrizhesse nemcsak az uniós követelmények nemzeti jogba való helyes átültetését, hanem azok tagállamok általi, napi szinten történő eredményes végrehajtását is.

- **Összhang más uniós szakpolitikákkal és jogi eszközökkel**

Ez a javaslat összhangban van az uniós szinten követett szakpolitikai célokkal, különösen a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelvvel¹³, a

¹¹ Ha ez az indokolás „a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó jelenleg hatályos uniós jogszabályokat” említi, azt az említett irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1153 irányelve (2019. június 20.) a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 186., 2019.7.11., 122. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1673 irányelve (2018. november 12.) a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről.

terrorizmus elleni küzdelemről szóló irányelvvel¹⁴ és a pénzügyi információkhoz való hozzáférésekről szóló irányelvvel¹⁵, valamint az e csomaggal együtt elfogadott módosító javaslattal. A pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok nem kezelhetők eredményesen csupán a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó uniós jogszabályok révén; ez a jogszabály a pénzügyi szolgáltatásokra és a büntetőjogra vonatkozó uniós jogszabályokkal is kölcsönhatásban áll. Ezek között a fizetésekre és pénztátalásokra vonatkozó uniós jogszabályok is vannak (a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelv, a fizetési számlákról szóló irányelv, az elektronikuspénz-irányelv¹⁶). A jelenlegi javaslatcsomagban figyelmet kapott az összes ilyen eszközzel való összhang biztosítása.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Ez az irányelvjavaslat az EUMSZ 114. cikkén alapul, amely megegyezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem jelenlegi uniós jogi keretének jogalapjával. A 114. cikk megfelelő, tekintettel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás által a belső piacra jelentett jelentős veszélyre, valamint az esetlegesen általa okozott, határokon átnyúló gazdasági veszteségekre és zavarokra.

• Szubszidiaritás

A javaslat céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, azok uniós szinten – az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében rögzített szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően – jobban megvalósíthatók. A javaslat nem lépi túl a célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértéket.

A Bizottság pénzmosás elleni 2019. évi csomagja kiemelte, hogy a bűnözők milyen módszerekkel tudták kihasználni a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó tagállami rendszerek közötti eltéréseket. A bűncselekményből származó pénzek áramlása és a terrorizmusfinanszírozás ronthatja az Unió pénzügyi rendszerének stabilitását és hírnevét, és veszélyeztetheti a belső piac megfelelő működését. A kizárólag nemzeti szinten elfogadott intézkedések káros hatással lehetnek a belső piacra, és hozzájárulhatnak annak széttagozottságához. Az uniós fellépés indokolt annak érdekében, hogy az Unión belül úgy lehessen fenntartani az egyenlő versenyfeltételeket, hogy valamennyi tagállamban a jogi személyekre a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem tekintetében egységes kötelezettségek vonatkoznak. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás jelentős részének határokon átnyúló jellege miatt az ilyen bűncselekmények megelőzéséhez elengedhetetlen a nemzeti felügyelet és a pénzügyi információs egységek közötti jó együttműködés. A pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek hatálya alá tartozó szervezetek közül sok folytat határokon átnyúló tevékenységet, a nemzeti felügyelet és a pénzügyi információs egységek eltérő megközelítése viszont akadályozza őket abban, hogy csoportszinten optimalizálják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem gyakorlatát.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1153 irányelve (2019. június 20.) a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 186., 2019.7.11., 122. o.).

¹⁶ Rendre az (EU) 2015/2366, a 2014/92/EU és a 2009/110/EK irányelv.

- **Arányosság**

Az arányosság a javaslatot kísérő hatásvizsgálat szerves részét képezte; a különböző szabályozási területeken javasolt valamennyi alternatíva értékelése az arányossági célkitűzés fényében történt. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás jelentős részének határokön átnyúló jellege a tagállamok közötti koherens és összehangolt megközelítést tesz szükségessé, amely egységes szabálykönyv formájában rögzített, koherens szabályrendszeren alapul. Ez a javaslat azonban nem alkalmaz maximális harmonizációs megközelítést, mivel az nem egyeztethető össze a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós rendszer alapvetően kockázatalapú jellegével, valamint az e területen az illetékes hatóságokra esetlegesen alkalmazandó konkrét nemzeti szabályokkal. Az ezen irányelvtervezet részét képező javaslatcsomagban meghatározottakon túl a tagállamok továbbra is szabadon vezethetnek be szabályokat, de csak akkor, ha azok kockázatalapú megközelítés alapján indokoltak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az Európai Parlament és a Tanács irányelve megfelelő eszköz a pénzmosás elleni küzdelemről szóló hatályos irányelv azon rendelkezéseinek módosított formában történő rögzítésére – különösen az illetékes hatóságok hatásköre és feladatai, valamint a tényleges tulajdonosi és bankszámla-nyilvántartások létrehozása és az azokhoz való hozzáférés tekintetében –, amelyek nem alkalmasak arra, hogy rendelet formájában közvetlenül alkalmazandók legyenek; a pénzmosás elleni küzdelemről szóló hatályos irányelv egyéb rendelkezései (a szükséges módosításokkal) az e javaslatot kísérő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslatban kaptak helyet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

Tekintettel számos közelmúltbeli jogalkotási fejleményre, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi uniós rendszer teljes körű utólagos értékelésére még nem került sor. A negyedik pénzmosási irányelvet 2015. május 20-án fogadták el, a tagállamok számára az átültetés határideje 2017. június 26. volt. Az ötödik pénzmosási irányelvet¹⁷ 2018. május 30-án fogadták el, az átültetés határideje 2020. január 10. volt. Az átültetés ellenőrzése jelenleg is tart. A Bizottság 2019. júliusi közleménye, valamint az azt kísérő, az előzőekben említett jelentések mindazonáltal a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó akkori uniós rendszer hatékonyságát értékelik.

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

Az e javaslatot támogató konzultációs stratégia több elemből tevődött össze:

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/843 irányelve (2018. május 30.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról.

- Konzultáció a Bizottság cselekvési tervét bejelentő ütemtervről. A Bizottság „Ossza meg velünk véleményét!” portálján 2020. február 11. és március 12. között folytatott konzultáció keretében számos érdekelt féltől 42 észrevétel érkezett.
- 2020. május 7-én nyilvános konzultáció indult a cselekvési tervben javasolt intézkedésekről, amely a nyilvánosság és az érdekelt felek valamennyi csoportja előtt nyitva állt, és 2020. augusztus 26-ig tartott. A konzultációhoz 202 hivatalos hozzászólás érkezett.
- Célzott konzultáció a tagállamokkal, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó illetékes hatóságokkal. A tagállamoknak lehetőségük nyílt arra, hogy véleményt nyilvánítsanak a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával foglalkozó szakértői csoport különböző ülésein, a tagállami pénzügyi információs egységek pedig a pénzügyi információs egységek platformjának ülésein és írásbeli beadványokon keresztül nyilvánítottak véleményt. A megbeszéléseket a tagállamokkal és az illetékes hatóságokkal folytatott, kérdőívekkel segített célzott konzultációk támogatták.
- Az Európai Bankhatóságnak 2020 márciusában küldött, szakvélemény iránti megkeresés, amely alapján az EBH szeptember 10-én nyilvánított véleményt.
- 2020. július 23-án az európai adatvédelmi biztos véleményt adott ki a Bizottság cselekvési tervéről.
- 2020. szeptember 30-án a Bizottság magas szintű konferenciát szervezett, amelyen a nemzeti és uniós hatóságok képviselői, európai parlamenti képviselők, valamint a magánszektor, a civil társadalom és a tudomány képviselői vettek részt.

Az érdekelt felek összességében kedvező észrevételeket tettek a cselekvési tervvel kapcsolatban.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

E javaslat előkészítése során a Bizottság az elismert forrásokból – többek között az EBH szakvéleményéből – származó minőségi és mennyiségi bizonyítékokra támaszkodott. Célzott kérdőívek útján a tagállamoktól is kapott tájékoztatást a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok végrehajtásáról.

- **Hatásvizsgálat**

Ezt a javaslatot a Szabályozói Ellenőrzési Testületnek (RSB) 2020. november 6-án benyújtott és általa 2020. december 4-én jóváhagyott hatásvizsgálat¹⁸ kíséri. Ugyanez a hatásvizsgálat kíséri az e javaslattal egy csomagban benyújtott többi jogalkotási javaslatot is. A Szabályozói

¹⁸ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – Hatásvizsgálat, amely a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre, valamint a bűnüldözésre vonatkozó, alábbi elemekből álló bizottsági jogalkotási javaslatcsomagot kíséri:

- a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló rendelettervezet;
- a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről és az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló irányelvtervezet;
- a Pénzmosás és a Terrorizmusfinanszírozás Elleni Küzdelem Hatóságának uniós szabályozó ügynökség formájában történő létrehozásáról szóló rendelettervezet;
- az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozásának tervezete;
- a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítéséről szóló (EU) 2019/1153 irányelv módosításának tervezete.

Ellenőrzési Testület kedvező véleményében számos formai javítást javasolt a hatásvizsgálattal kapcsolatban, amelyek átvezetése megtörtént.

A hatásvizsgálatban a Bizottság három problémát vizsgált: az egyértelmű és következetes szabályok hiányát, a felügyelet következetlenségét a belső piacon, valamint a pénzügyi információs egységek közötti koordináció és információcsere elégtelenségét. E problémák közül az első releváns e javaslat szempontjából; ennek kapcsán a Bizottság a következő alternatívákat mérlegelte:

- az uniós szabályok nem változnak,
- a kötelezett szolgáltatókra vonatkozó szabályok nagyobb fokú harmonizációja, a tagállamokra bízva az illetékes hatóságok hatásköreinek és kötelezettségeinek részletes megállapítását,
- a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségek hatálya alá tartozó jogi személyekre, valamint a felügyelet és a pénzügyi információs egységek hatásköreire és kötelezettségeire alkalmazandó szabályok nagyobb fokú harmonizációja.

A hatásvizsgálat eredménye alapján a Bizottság a 3. alternatívát részesíti előnyben. Ez a fenti szabályok uniós szinten következetes és részletesebb megközelítésével lehetővé tenné a jelenlegi széttagoltság megszüntetését mind a kötelezett szolgáltatók pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségei, mind az illetékes hatóságok tevékenysége tekintetében. Az illetékes hatóságok feladataira és hatásköreire vonatkozó egyértelműbb szabályok javítják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret uniós szintű végrehajtásának következetességét, megkönnyítik egy integrált uniós felügyeleti mechanizmus létrehozását, és javítják a gyanús pénzmozgások és tevékenységek felderítését.

• **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Bár a már említett módon még nem került sor a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó hatályos uniós jogszabályok hivatalos utólagos értékelésére vagy célravezetőségi vizsgálatára, a javaslat egyszerűsítő és hatékonyságot javító elemei tekintetében több megállapítás is tehető. Először is, ha egy irányelvben rögzített szabályok közül egyeseket rendeletbe foglalt, harmonizáltabb és közvetlenül alkalmazandó szabályok váltanak fel, az mentesíti a tagállamokat az átültetés feladatától, és megkönnyíti az uniós vállalkozások határokon átnyúló üzleti tevékenységét. Továbbá a 10 000 EUR-t meghaladó készpénzműveletek javasolt tilalmával összefüggésben az árukereskedőknek a pénzmosás elleni küzdelmet célzó uniós keret hatálya alóli kivonása mentesíti e kereskedőket a 10 000 EUR-t meghaladó készpénzműveletek az illetékes pénzügyi információs egységnek való bejelentéséből eredő adminisztratív teher alól. Végül a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok nagyobb fokú harmonizációja számos konkrét területen egyszerűsíti a felügyelet és a pénzügyi információs egységek közötti együttműködést az általuk alkalmazott szabályok és gyakorlatok közötti eltérések csökkenése révén. Ez az irányelvtervezet csak néhány olyan rendelkezést tartalmaz, amelyek a nemzeti jogba való átültetést igényelnek, ennél fogva rövidebb, mint az általa felváltott irányelv; az (EU) 2015/849 irányelvben szabályozott kérdések többsége jelenleg az ezen irányelvjavaslatot kísérő rendeletjavaslatban szerepel.

• **Alapvető jogok**

Az EU elkötelezett amellett, hogy biztosítsa az alapjogok magas szintű védelmét. Különösen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő nemzeti és uniós

szintű pénzügyi felügyelet, valamint a pénzügyi információs egységek a vonatkozó adatvédelmi rendelet¹⁹ hatálya alá tartoznak, amennyiben személyes adatokat kezelhetnek.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Az irányelvtervezetnek nincsenek költségvetési vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javaslat általános tervet tartalmaz az egyedi célkitűzésekre gyakorolt hatás nyomon követésére és értékelésére, előírva a Bizottság számára, hogy első alkalommal az irányelv hatálybalépésétől számított öt év elteltével, majd azt követően háromévente végezzen felülvizsgálatot, és tegyen jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak annak főbb megállapításairól. Az e javaslatot kísérő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat azonos értékelési rendelkezéseket tartalmaz, és a két eszköz értékelése egyetlen jelentésben kombinálható. A felülvizsgálatot a minőségi jogalkotásra vonatkozó bizottsági iránymutatással összhangban kell végezni.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Tárgy és hatály

Az ezen irányelvtervezetre alkalmazandó legtöbb fogalom meghatározást az azt kísérő rendelettervezet tartalmazza (amennyiben a fogalom meghatározások mindkét eszköz esetében relevánsak); bizonyos fogalmakat azonban ez az irányelvtervezet határoz meg, amennyiben azok a kísérő rendelet szempontjából nem relevánsak.

Ez az irányelvtervezet lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a kísérő rendelettervezet követelményeit a rendelet hatálya alá nem tartozó egyéb ágazatokra is kiterjesszék; a tagállamoknak azonban indokolással ellátott formában be kell jelenteniük e szándékukat a Bizottságnak, amelynek hat hónap áll rendelkezésére, hogy – az AMLA-val folytatott konzultációt követően – véleményt fogadjon el a tervekről, és dönthet úgy, hogy inkább uniós szintű jogalkotási javaslatot terjeszt elő. Átmeneti rendelkezések vonatkoznak az olyan további ágazatokra, amelyekre a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó nemzeti jogszabályok hatálya kiterjed, az uniós jogszabályoké azonban nem. A Bizottság évente közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* azon ágazatok összevont jegyzékét, amelyeket a tagállamok a kötelezett szolgáltatók körébe vontak.

Ez az irányelvtervezet meghatározza azokat a konkrét szabályozási követelményeket is, amelyeket a tagállamoknak bizonyos ágazatokra vonatkozóan végre kell hajtaniuk a nemzeti jogukban. Így különösen a pénzváltó irodáknak, a készpénzes csekkbeviteli helyeknek és a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végző vagy társasági szolgáltatóknak engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi követelmények hatálya alá kell tartozniuk; a szerencsejáték-szervezőket pedig szabályozni kell.

Ez az irányelvtervezet lehetővé teszi azon tagállamok felügyeletei számára, ahol az elektronikuspénz-kibocsátók, a pénzforgalmi szolgáltatók és a kriptoeszköz-szolgáltatók a

¹⁹ Általános adatvédelmi rendelet ((EU) 2016/679 rendelet) és az uniós intézményekre, szervekre, hivatalokra és ügynökségekre vonatkozó belső adatvédelmi rendelet ((EU) 2018/1725 rendelet).

szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorolva tevékenységet folytatnak, hogy kapcsolattartó pontokat jelöljenek ki ezekben a tagállamokban; az AMLA szabályozástechnikai standardokat javasol, amelyekben pontosítja, hogy mikor kell így eljárni.

Ez az irányelvtervezet megerősíti az egyes kötelezett szolgáltatók felső vezetőire vonatkozó, a jelenlegi keret szerinti feddhetetlenségi követelményeket, kiegészítve más uniós jogi aktusokban foglalt alkalmassági és megbízhatósági követelményeket, és egyértelművé teszi, hogy bizonyos követelmények az adott kötelezett szolgáltatók tényleges tulajdonosaira is vonatkoznak. Más kötelezett szolgáltatók esetében megerősíti annak tilalmát, hogy a szolgáltatót pénzmosásért vagy annak alapcselekményéért, illetve terrorizmusfinanszírozásért elítélt személy üzemeltesse. Ez az irányelvtervezet meghatározott hatásköröket ruház a nemzeti felügyeletre, amelyeket bizonyos kötelezett szolgáltatók felső vezetése tekintetében gyakorolhatnak, különösen a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás miatti büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek esetében.

Kockázatértékelések

Megmarad a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi keretben szereplő követelmény, hogy a Bizottság rendszeres időszakonként uniós szinten értékelje a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, az értékelés gyakorisága azonban négy évre hosszabbodik. Az értékelés az AMLA-tól kapott észrevételeken alapul, és azt a tagállamoknak szóló ajánlások kísérik az azonosított kockázatok kezelésére alkalmas intézkedésekről. A Bizottság emellett négyévente beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az értékelés megállapításai nyomán hozott intézkedésekről.

A nemzeti szintű kockázatértékeléseket továbbra is a tagállamok végzik, de legalább négyévente, az értékelések célkitűzéseinek és módozatainak bizonyos kiegészítésével. A tagállamoknak továbbra is átfogó statisztikákat kell vezetniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemről, és azokat évente továbbítaniuk kell a Bizottságnak. A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogadhat el e statisztikák módszertanáról.

A tényleges tulajdonlásra, a bankszámlákra és az ingatlanokra vonatkozó nyilvántartások és mechanizmusok

Megmarad a pénzmosás elleni küzdelemről szóló hatályos irányelvben foglalt kötelezettség, hogy a tagállamok hozzanak létre és vezessenek a jogi személyek, valamint a társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonlására vonatkozó nyilvántartást. Ez magában foglalja az ilyen nyilvántartásokhoz való hozzáférésre – ezen belül a nyilvános hozzáférésre –, valamint indokolt esetekben a hozzáférés alóli mentességre vonatkozó rendelkezéseket. Az ilyen nyilvántartások határon átnyúló, a tényleges tulajdonosi nyilvántartásokat összekapcsoló rendszeren keresztüli összekapcsolása szintén megmarad.

E javaslat új, a jelenlegi keretben még nem szereplő rendelkezései a következők: bizottsági végrehajtási jogi aktus a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk nyilvántartásokba való benyújtásának formátumáról; olyan esetekre vonatkozó rendelkezések, amikor a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk pontosságával kapcsolatban kétség merül fel, vagy a tényleges tulajdonos nem azonosítható; további rendelkezések az információkban feltárt eltérések esetére; a nyilvántartásokat kezelő szervezetek hatásköre; a tagállamok azon kötelezettsége, hogy jelentsék be a Bizottságnak azokat az illetékes hatóságokat, amelyek számára hozzáférést biztosítottak, valamint a hozzáférés típusát; a nyilvántartásokban szereplő információk ötéves minimális megőrzései ideje.

A pénzmosás elleni küzdelemről szóló hatályos irányelvben szereplő, a bankszámla- és a széftulajdonosok azonosítását lehetővé tevő mechanizmusok – például központi nyilvántartás vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszer – létrehozására és fenntartására vonatkozó tagállami kötelezettség továbbra is fennáll. A tagállamoknak nemcsak e mechanizmusok jellemzőit kell bejelenteniük a Bizottságnak, hanem a nyilvántartásokban szereplő információkat meghatározó kritériumokat is. A javaslat – a vonatkozó műszaki előírásokról és eljárásokról szóló bizottsági végrehajtási jogi aktusok útján – rendelkezik továbbá az ilyen mechanizmusok határokön átnyúló, a Bizottság által kifejlesztett és működtetett egységes hozzáférési ponton keresztüli összekapcsolásáról. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti mechanizmusokban szereplő információk naprakészek és a határokön átnyúló összekapcsoláson keresztül hozzáférhetők legyenek. A pénzügyi információs egységeknek hozzáféréssel kell rendelkezniük a mechanizmusokhoz, beleértve a más tagállamok összekapcsolt mechanizmusait is.

Megmarad a tagállamok számára az a pénzmosás elleni küzdelemről szóló hatályos irányelvben előírt követelmény, hogy a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok számára biztosítsanak hozzáférést a nemzeti ingatlannyilvántartások tartalmához, emellett a javaslat meghatározza a hozzáférés minimális mértékét is. A tagállamoknak be kell jelenteniük a Bizottságnak a nyilvántartásokhoz hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságokat, valamint a hozzáférésük mértékét.

Pénzügyi információs egységek

A javaslat a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi keretben foglalt rendelkezésekre épül, amelyek előírják a tagállamok számára, hogy nemzeti szinten hozzanak létre működési szempontból független pénzügyi információs egységeket, amelyek fogadják és elemzik a kötelezett szolgáltatók gyanús ügyletekre és gyanús tevékenységekre vonatkozó bejelentéseit; e meglévő rendelkezések magukban foglalják a pénzügyi információs egységek közötti együttműködést és információcserét, a kicserélt információk felhasználását, valamint a kicserélt információk továbbítását.

A pénzügyi információs egységekre vonatkozó új rendelkezések a következőket érintik: a pénzügyi információs egységek pénzügyi elemző funkciójával, működési függetlenségével, erőforrásaival és biztonságával kapcsolatos pontosítások; azon minimális információkategóriák felsorolása, amelyekhez a pénzügyi információs egységeknek hozzáféréssel kell rendelkezniük; a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok közötti információcserére vonatkozó rendelkezések, beleértve az információ felhasználásának módjára vonatkozó visszajelzési kötelezettséget; a pénzügyi információs egységeknek az ügyletek felfüggesztésére vonatkozó hatáskörének pontosítása, amelyet a gyanús ügyletről vagy gyanús tevékenységről szóló bejelentés átvételétől számított 48 órán belül kell megtenni, valamint e hatáskör kiterjesztése a bankszámlahasználat indokolt körülmények közötti felfüggesztésére. A javaslat részletezi a pénzügyi információs egységek közötti információcsere módozatait, így azt, hogy az információcserét a FIU.net hálózaton keresztül kell lebonyolítani, a tagállamoknak pedig be kell jelenteniük a Bizottságnak a kicserélhető információk alóli kivételeket. Az AMLA-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyek harmonizálják az információcsere formátumait; emellett iránymutatásokat fogad el azokra a kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján megállapítható, hogy a gyanús ügyletről vagy gyanús tevékenységről szóló bejelentés jelentőséggel bír-e más tagállamok pénzügyi információs egységei számára. A pénzügyi információs egységek éves jelentést készítenek a tevékenységeikről, visszajelzést adnak a kötelezett szolgáltatóknak a gyanús ügyletekre és gyanús tevékenységekre vonatkozó

bejelentéseik felhasználásáról, valamint visszajelzést adnak a vámhatóságoknak az Unió területére fizikailag belépő, illetve azt fizikailag elhagyó készpénzmennyiségekkel kapcsolatban a pénzügyi információs egységeknek benyújtott információkról. További új rendelkezés pontosítja a pénzügyi információs egységek által elvégzendő közös elemzések koncepcióját, és meghatározza az elvégzésük folyamatait.

Pénzmosási felügyelet

A javaslat a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi keretben foglalt rendelkezésekre épül, amelyek előírják a tagállamok számára, hogy hozzanak létre a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó nemzeti felügyeletet a kötelezett szolgáltatók felügyeletére, ezen belül állapítsák meg e felügyelet feladatait és felelősségi körét, valamint a köztük és a pénzügyi információs egységek közötti, valamint a harmadik országbeli felügyelettel való együttműködés szabályait.

Az új rendelkezések közé tartoznak a következők: a felügyelet feladatainak és hatásköreinek pontosítása; a kötelezett szolgáltatóknak a nemzeti felügyelet általi tájékoztatására vonatkozó követelmény; a kockázatalapú felügyelettel kapcsolatos pontosítások, beleértve az AMLA által a kockázatalapú megközelítés jellemzőire vonatkozóan kidolgozandó iránymutatásokat, valamint a kötelezett szolgáltatók eredendő és fennmaradó kockázati profiljának értékelésére és besorolására szolgáló módszertanra, továbbá a felülvizsgálat gyakoriságára vonatkozó szabályozástechnikai standardokat. A javaslat pontosítja a felügyelet kompetenciáit a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorolva működő kötelezett szolgáltatók esetében és a csoportfelügyelettel összefüggésben; ennek kapcsán az AMLA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák a székhely szerinti és a fogadó országbeli felügyelet feladatait, valamint a közöttük megvalósuló együttműködés módozatait.

A több tagállamban működő, határokon átnyúló tevékenységet folytató hitelintézetek és pénzügyi intézmények esetében bizonyos kritériumok teljesülése esetén a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégiumot kell létrehozni; az AMLA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégiumok működésének általános feltételeiről. A javaslat rendelkezik a harmadik országbeli pénzügyi felügyelettel való együttműködésről.

Önszabályozó testületek

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi kerethez képest új szakasz foglalkozik az önszabályozó testületekkel. Amennyiben egy tagállam bizonyos kötelezett szolgáltatók pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási felügyeletével önszabályozó testületet bíz meg, a testület hatóságnak kell felvigyáznia annak érdekében, hogy a testület a lehető legmagasabb színvonalon lássa el feladatait. A felvigyázó hatóságnak megfelelő hatáskörökkel kell rendelkeznie, beleértve az információk megszerzésére vonatkozó hatáskört is, és éves jelentést tesz közzé tevékenységéről és az általa felvigyázott önszabályozó testületek felügyeleti tevékenységeiről.

Közigazgatási intézkedések és szankciók

A szankciókra vonatkozó rendelkezések a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi keretre épülnek, és arra kötelezik a tagállamokat, hogy írjanak elő közigazgatási intézkedéseket és szankciókat arra az esetre, ha a kötelezett szolgáltatók

súlyosan vagy rendszeresen megsértenék a keret legfontosabb követelményeit, ezen belül határozzák meg a pénzbírságok minimális és maximális összegét, valamint írják elő az elrendelt szankciók közzétételét, a visszaélést bejelentő személyek védelmét és a szankciókra vonatkozó információk cseréjét.

Az új rendelkezések közé tartoznak a következők: a kevésbé súlyos jogsértésekre vonatkozó szankcióktól eltérő közigazgatási intézkedések pontosítása, valamint a tagállamok azon kötelezettsége, hogy jelentsék be a Bizottságnak és az AMLA-nak a közigazgatási szankciók vagy intézkedések alkalmazására vonatkozó rendelkezéseiket. A javaslat meghatározza a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és szintjének megállapításakor figyelembe veendő körülményeket. Az AMLA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki, amelyek meghatározzák a jogsértések súlyosság szerinti osztályozására szolgáló mutatókat, valamint a közigazgatási szankciók szintjének megállapításakor vagy a közigazgatási intézkedések meghozatalakor figyelembe veendő kritériumokat.

Együttműködés

A felügyelet, a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó rendelkezések a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem jelenlegi keretrendszerére épülnek, beleértve a tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködést, valamint az olyan esetekre vonatkozó rendelkezéseket, amikor a hatóságokat szakmai titoktartás köti.

E javaslat új rendelkezései között szerepel az AMLA-ra való hivatkozások beillesztése, valamint más szervek együttműködési kötelezettsége az AMLA-val. Kiegészítő előírások erősítik meg a pénzügyi intézmények prudenciális felügyeleti hatóságaival való jó együttműködést biztosító meglévő rendelkezéseket, valamint a szanálási hatóságok és a hitelintézetek felügyeletéért felelős hatóságok együttműködését a fizetési számlákról szóló irányelv és a második pénzforgalmi szolgáltatási irányelv kapcsán. A pénzügyi felügyelet és a pénzügyi információs egységek évente beszámolnak az AMLA-nak az e hatóságokkal való együttműködésükről. A javaslat kiegészül a könyvvizsgálókkal való együttműködésre vonatkozó rendelkezésekkel, emellett az AMLA iránymutatásokat ad ki az együttműködésről.

Záró rendelkezések

a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi kerettel megegyezően a személyes adatok e javaslat szerinti kezelésére az (EU) 2016/679 rendelet vagy – amennyiben azt uniós intézmények, ügynökségek vagy szervek végzik – az (EU) 2018/1725 rendelet alkalmazandó.

A Bizottságot szakbizottság segíti, különösen a végrehajtási jogi aktusok előkészítésében.

A javaslat rendelkezik arról, hogy az AMLA átveszi a Bizottságtól a FIU.net gazdaszervezetének szerepét.

A módosított (EU) 2015/849 irányelv (a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jelenlegi keret) hatályát veszti. A javasolt irányelv a Hivatalos Lapban történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba; az átültetés határideje az irányelv hatálybalépésétől számított két év. A Bizottságnak az irányelv alkalmazásának kezdőnapját követő öt éven belül, majd azt követően háromévente felül kell vizsgálnia és értékelnie kell ezt az irányelvet.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE**a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok által létrehozandó mechanizmusokról és az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) Az uniós pénzügyi rendszer pénzmosási, valamint terrorizmusfinanszírozási célú felhasználásának megelőzése tekintetében az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv³ képezi a fő jogi eszközt. Az említett irányelv átfogó jogi keretet határoz meg, amelyet az (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ tovább erősített a felmerülő kockázatok kezelésével és a tényleges tulajdonlás átláthatóságának növelésével. Az elért eredmények ellenére a tapasztalatok azt mutatják, hogy a kockázatok elégséges mértékű csökkentése és a bűnözők azon kísérleteinek eredményes felderítése érdekében, amelyek az uniós pénzügyi rendszerrel bűnelkövetési célból való visszaélésre irányulnak, az (EU) 2015/849 irányelv további javítására van szükség.

¹ HL C [...], [...], [...]. o.

² HL C [...], [...], [...]. o.

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/843 irányelve (2018. május 30.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 43. o.).

- (2) Az (EU) 2015/849 irányelv hatálybalépése óta számos terület kapcsán nyert megállapítást, hogy módosításokra lenne szükség ahhoz, hogy az uniós pénzügyi rendszer rendelkezzen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez szükséges ellenálló képességgel és kapacitással.
- (3) Az (EU) 2015/849 irányelv végrehajtása során megállapítást nyert, hogy az illetékes hatóságok jelentősen eltérő gyakorlatokat és megközelítéseket alkalmaznak, valamint az, hogy hiányoznak a határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó, kellően eredményes intézkedések. Ezért helyénvaló egyértelműbb követelményeket meghatározni, amelyek hozzájárulnak az Unión belüli zökkenőmentes együttműködéshez, ugyanakkor lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy figyelembe vegyék nemzeti rendszereik sajátosságait.
- (4) Ez az új eszköz egy átfogó csomag része, amely a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret megerősítésére irányul. Ez az eszköz, valamint az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* irányelv, az *[hivatkozás helye: az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslat – COM(2021) 422 final]* rendelet és az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet együttesen alkotja majd a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatban a kötelezett szolgáltatók által teljesítendő követelményeket szabályozó jogi keretet, amely megalapozza a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós intézményi keretét, többek között a Pénzmosás és a Terrorizmusfinanszírozás Elleni Küzdelem Hatóságának (AMLA) létrehozását.
- (5) Pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására gyakran nemzetközi összefüggésekben kerül sor. Az uniós szinten elfogadott intézkedések nemzetközi koordináció és együttműködés nélkül nagyon korlátozott hatással járnának. Ezért az Unió által e téren elfogadott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a nemzetközi szinten tett egyéb lépésekkel, és legalább ugyanolyan szigorúnak kell lenniük. Az uniós fellépésnek továbbra is különös figyelmet kell fordítania a Pénzügyi Akció Munkacsoport (a továbbiakban: FATF) által megfogalmazott ajánlásokra, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő más nemzetközi testületek által alkalmazott eszközökre. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságának megerősítése céljából a vonatkozó uniós jogi aktusokat adott esetben össze kell hangolni a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a tömegpusztító elterjedése elleni küzdelemről szóló, a FATF által 2012 februárjában elfogadott nemzetközi standardokkal (a továbbiakban: a módosított FATF-ajánlások), valamint azok későbbi módosításaival.
- (6) Az egyes gazdasági ágazatokat nemzeti szinten érintő konkrét pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási fenyegetések, kockázatok és sebezhetőségek észrevehetően csökkentik a tagállamok képességét arra, hogy hozzájáruljanak az uniós pénzügyi rendszer integritásához és működőképességéhez. Ezért helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy az ilyen ágazatok és kockázatok azonosításakor úgy döntsenek, hogy az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat]* rendelet hatálya alá tartozó ágazatokon kívül további ágazatokra is alkalmazzák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket. Annak érdekében, hogy mind a belső piac, mind pedig a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós rendszere megőrizze hatékonyságát, lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy az AMLA támogatásával értékelje, hogy indokoltak-e a pénzmosás és a

terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények további ágazatokra történő alkalmazására vonatkozó tagállami döntések. Azokban az esetekben, amikor az Unió érdeke konkrét ágazatok tekintetében leginkább uniós szinten valósulhat meg, a Bizottságnak tájékoztatnia kell az érintett tagállamot arról, hogy az uniós szintű intézkedést részesíti előnyben; ilyenkor a tagállamnak tartózkodnia kell a tervezett nemzeti szintű intézkedések meghozatalától.

- (7) Tekintettel az elektronikuspénz-kibocsátás, a pénzforgalmi szolgáltatások és a kriptoeszköz-szolgáltatások ágazatában a pénzmosás elleni küzdelem terén tapasztalt konkrét sebezhetőségekre, a tagállamok számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy a területükön fiókteleptől eltérő formában letelepedett és egy másik tagállamban központi irodával rendelkező szolgáltatók jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot. A kijelölő intézmény nevében eljáró központi kapcsolattartó pontnak biztosítani kell, hogy a telephelyek megfeleljenek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályoknak.
- (8) A felügyeletnek biztosítaniuk kell, hogy a pénzváltó irodák, a készpénzes csekkbevéltőhelyek, a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végzők, illetve társasági szolgáltatók vagy a szerencsejáték-szervezők tekintetében az e szervezetek üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek, valamint az ilyen szervezetek tényleges tulajdonosai becsületesen és feddhetetlenül járjanak el, és rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges ismeretekkel és szakértelemmel. Az arra vonatkozó minimális feltételeket, hogy az adott személyek teljesítik-e az említett követelményeket, annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy ezáltal megakadályozható legyen, hogy e szervezeteket a vezetők, illetve tényleges tulajdonosaik visszaélések elkövetése céljára használják fel.
- (9) A kötelezett szolgáltatóknál vezetői feladatot ellátó vagy azok fölött más módon irányítást gyakorló személyek alkalmasságának az értékelése céljából a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekre vonatkozó információk cseréjét a 2009/315/IB tanácsi kerethatározatnak⁵ és a 2009/316/IB tanácsi határozatnak⁶ megfelelően kell végrehajtani.
- (10) A Bizottság megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy megvizsgálja azokat a konkrét, határokon átnyúló fenyegetéseket, amelyek hatással lehetnek a belső piacra, és amelyeket az egyes tagállamok nem tudnak azonosítani, illetve amelyekkel szemben nem tudnak eredményesen küzdeni. A Bizottságot ezért meg kell bízni azzal a feladattal, hogy koordinálja a határokon átnyúló tevékenységekkel összefüggő kockázatok értékelését. A kockázatértékelési folyamat eredményessége szempontjából alapvető fontosságú az olyan megfelelő szakértők bevonása, mint például a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással foglalkozó szakértői csoport, valamint a pénzügyi információs egységek és – adott esetben – más uniós szintű szervek képviselői. A folyamat tekintetében továbbá fontos információforrást jelentenek a nemzeti szintű kockázatértékelések és a tagállami tapasztalatok. A több tagállamban felmerülő kockázatok bizottsági értékelése nem járhat együtt személyes adatok kezelésével. Az adatokat minden esetben teljes mértékben anonimizálni kell. A nemzeti és az uniós adatvédelmi felügyeleti hatóságokat csak abban az esetben kell

⁵ A Tanács 2009/316/IB határozata (2009. április 6.) a 2009/315/IB kerethatározat 11. cikke alkalmazásában az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozásáról (HL L 93., 2009.4.7., 33. o.).

⁶ A Tanács 2009/315/IB kerethatározata (2009. február 26.) a bűnügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról (HL L 93., 2009.4.7., 23. o.).

bevonni, ha a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázatok értékelése magánszemélyek magánéletének, illetve adataiknak a védelmét érinti.

- (11) Az uniós szintű kockázatértékelés megállapításai segíthetik az illetékes hatóságokat és a kötelezett szolgáltatókat a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával és kijátszásával kapcsolatos kockázatok azonosításában, értelmezésében, kezelésében és csökkentésében. Ezért fontos, hogy a kockázatértékelés megállapításait nyilvánosságra hozzák.
- (12) Továbbra is a tagállamok vannak a legjobb helyzetben ahhoz, hogy azonosítsák, értékeljék és értelmezzék az őket közvetlenül érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, és döntsenek azok csökkentésének módjáról. Ezért minden tagállamnak meg kell tennie a megfelelő lépéseket ahhoz, hogy megfelelően azonosítsa, értékelje és értelmezze a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának kockázatát, továbbá hogy koherens nemzeti stratégiát határozzon meg az említett kockázatok csökkentését célzó intézkedések bevezetésére. A nemzeti szintű kockázatértékelést rendszeresen aktualizálni kell, és annak be kell mutatnia a tagállam pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszerének intézményi struktúráját és átfogó eljárásait, valamint a rendelkezésre álló emberi és pénzügyi erőforrásokat, amennyiben ezek az információk rendelkezésre állnak.
- (13) A kockázatértékelés eredményeit adott esetben időben a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére kell bocsátani, hogy azonosítani, értelmezni, kezelni és csökkenteni tudják saját kockázataikat.
- (14) Ezen túlmenően, az uniós szintű kockázatok magasabb fokú azonosítása, értelmezése, kezelése és csökkentése érdekében a tagállamoknak a kockázatértékeléseik eredményeit meg kell osztaniuk egymással, a Bizottsággal és az AMLA-val.
- (15) Annak érdekében, hogy ellenőrizhető legyen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló rendszereik eredményessége, a tagállamoknak erre vonatkozó statisztikákkal kell rendelkezniük és ezek minőségét folyamatosan fejleszteniük kell. Az uniós szinten gyűjtött statisztikai adatok minőségének és összhangjának javítása érdekében a Bizottságnak és az AMLA-nak nyomon kell követnie a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem alakulását az Unióban, és rendszeresen áttekintést kell közzétennie.
- (16) A FATF standardokat dolgozta ki, amelyek alapján a joghatóságoknak azonosítaniuk és értékelniük kell a proliferációfinanszírozáshoz kapcsolódó célzott pénzügyi szankciók esetleges végre nem hajtásának vagy kijátszásának kockázatát, és intézkedéseket kell hozniuk e kockázatok csökkentésére. A FATF által bevezetett új standardok nem helyettesítik és nem gyengítik azokat a szigorú követelményeket, amelyek szerint az országoknak célzott pénzügyi szankciókat kell alkalmazniuk annak érdekében, hogy megfeleljenek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának a tömegpusztító fegyverek elterjedésének és finanszírozásának megelőzéséről, visszaszorításáról és megzavarásáról szóló vonatkozó rendeleteinek. E jelenleg hatályos, uniós szinten a 2010/413/KKBP⁷ és a (KKBP) 2016/849 tanácsi

⁷ A Tanács 2010/413/KKBP határozata (2010. július 26.) az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspontra hatályon kívül helyezéséről (HL L 195., 2010.7.27., 39. o.).

határozattal⁸, valamint a 267/2012/EU⁹ és az (EU) 2017/1509 tanácsi rendelettel¹⁰ végrehajtott kötelezettségek továbbra is szigorú szabályalapú kötelezettségek maradnak, amelyek az Unión belül valamennyi természetes és jogi személyre nézve kötelezőek.

- (17) A legújabb nemzetközi fejlemények figyelembevétele érdekében ez az irányelv követelményt vezetett be, amely szerint az Unió és a tagállamok szintjén kell azonosítani, értelmezni, kezelni és csökkenteni a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával vagy kijátszásával összefüggő kockázatokat.
- (18) A központi tényleges tulajdonosi nyilvántartások döntő fontosságúak a jogi személyekkel való visszaélés elleni küzdelemben. Annak érdekében, hogy a tényleges tulajdonosi nyilvántartások könnyen hozzáférhető legyenek és jó minőségű adatokat tartalmazzanak, következetes szabályokat kell bevezetni az információk gyűjtésére és tárolására vonatkozóan.
- (19) A jogi személyekkel való visszaélések elleni küzdelmet elősegítő nagyobb átláthatóság érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat a gazdasági társaságon kívül található központi nyilvántartásban tárolják, az uniós joggal teljes összhangban. E célból a tagállamok számára lehetővé kell tenni egy központi, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat összegyűjtő adatbázis, vagy a cégnyilvántartás, illetve valamely más központi nyilvántartás használatát. A tagállamok számára lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy a nyilvántartás feltöltése a kötelezett szolgáltatók feladata legyen-e. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy ezek az információk minden esetben elérhetőek legyenek az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek számára, továbbá hogy azokat átadják a kötelezett szolgáltatóknak, amikor azok ügyfél-átvilágítási intézkedéseket tesznek.
- (20) A bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkat a vagyongazdálkodóknak és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokban a vagyongazdálkodóval egyenértékű pozíciót betöltő személyeknek a letelepedése vagy a tartózkodási helye szerinti tagállamban kell nyilvántartásba venni. A bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk hatékony nyomon követése és nyilvántartásba vétele érdekében a tagállamoknak együtt kell működniük. A bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó tagállami nyilvántartások összekapcsolása elérhetővé tenné ezeket az információkat, és biztosítaná ugyanazon vagyongazdálkodási konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások többszörös nyilvántartásba vételének az elkerülését is az Unión belül.

⁸ A Tanács (KKBP) 2016/849 határozata (2016. május 27.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2013/183/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2016.5.28., 79. o.).

⁹ A Tanács 267/2012/EU rendelete (2012. március 23.) az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 88., 2012.3.24., 1. o.).

¹⁰ A Tanács (EU) 2017/1509 rendelete (2017. augusztus 30.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 329/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 224., 2017.8.31., 1. o.).

- (21) A tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz kellő időben való hozzáférést oly módon kell biztosítani, hogy elkerülhető legyen az érintett társaság figyelmeztetésének a kockázata.
- (22) A tényleges tulajdonosi nyilvántartásokban szereplő adatok pontossága alapvető fontosságú az adatokhoz hozzáférő érintett hatóságok és más személyek számára, valamint ahhoz, hogy ezen adatok alapján érvényes és jogszerű döntéseket hozzanak. Ezért amennyiben a nyilvántartás-vezetők által elvégzett alapos elemzést követően a nyilvántartásokban a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan található információk pontossága kétségbe vonható, kockázaterékenységi alapon elő kell írni a jogi személyek és a társulás jellegű jogi megállapodások számára, hogy további információkat szolgáltatassanak. Fontos továbbá, hogy a tagállamok a nyilvántartások vezetéséért felelős szervezetet megfelelő hatáskörrel ruházzák fel a tényleges tulajdonlás és a rendelkezésére bocsátott információk valódiságának ellenőrzésére, valamint arra, hogy minden gyanút bejelentsen a pénzügyi információs egységének. E hatásköröknek ki kell terjedniük a jogi személyek telephelyein végzett vizsgálatokra is.
- (23) Ezenkívül a központi nyilvántartásokban a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan tárolt információk, valamint a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan a kötelezett szolgáltatók és adott esetben az illetékes hatóságok rendelkezésére álló információk közötti eltérések bejelentése hatékony mechanizmus az információk pontosságának ellenőrzésére. Az ilyen eltéréseket gyorsan fel kell tární, be kell jelenteni, és korigálni kell.
- (24) Annak érdekében, hogy az eltérések bejelentésének mechanizmusa arányos legyen, és a tényleges tulajdonlásra vonatkozó pontatlan információk felderítésére összpontosítson, a tagállamok engedélyezhetik a kötelezett szolgáltatóknak, hogy az ügyfelet a technikai jellegű eltérések közvetlenül a központi nyilvántartásokért felelős szervezetnél történő helyesbítésére kérjék. Ez a lehetőség csak az alacsony kockázatú ügyfelekre és a technikai jellegű hibákra, például az információk elírásának kisebb súlyú eseteire vonatkozik, amennyiben nyilvánvaló, hogy ezek nem akadályozzák a tényleges tulajdonos(ok) azonosítását, és nem rontják az információk pontosságát.
- (25) Amennyiben a pénzügyi információs egységek és az egyéb illetékes hatóságok által észlelt eltérésekre vonatkozóan tett jelentés veszélyeztetne egy folyamatban lévő nyomozást, a pénzügyi információs egységeknek vagy az egyéb illetékes hatóságoknak el kell halasztaniuk az eltérésre vonatkozó jelentés megtételét mindaddig, amíg a jelentés elhalasztásának oka fennáll. Ezen túlmenően a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok nem jelenthetnek eltérést akkor, ha ez ellentétes lenne a nemzeti titoktartási rendelkezésekkel, vagy ha az figyelmeztetés bűncselekményét valósítaná meg.
- (26) Annak érdekében, hogy a tényleges tulajdonos fogalmának alkalmazása során egyenlő versenyfeltételek érvényesüljenek, rendkívül fontos, hogy a jogi személyek az Unióban mindenütt egységes bejelentési csatornákat és eszközöket vehessenek igénybe. E célból a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információknak a releváns nemzeti nyilvántartásokba történő benyújtásakor egységes formátumot kell alkalmazni, továbbá garantálni kell az átláthatóságot és a jogbiztonságot.
- (27) A jogi formák különböző típusai közötti egyenlő feltételek biztosítása érdekében a vagyongazdálkodóknak is információkat kell szerezníük a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan, amelyeket meg kell őrizníük, és központi nyilvántartásba vagy központi adatbázisba kell továbbítaníük.

- (28) A tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférés lehetővé teheti, hogy a civil társadalom – ezen belül a sajtó vagy a társadalmi szervezetek – fokozottan ellenőrizzék az információkat, és hozzájárul a pénzügyi rendszer integritásába vetett bizalom megőrzéséhez. E hozzáférés elősegítheti a gazdasági társaságokkal és más jogi személyekkel, valamint társulás jellegű jogi megállapodásokkal való – pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából történő – visszaélések elleni küzdelmet mind a nyomozások segítése, mind a reputációs hatás révén, mivel az ilyen társaságokkal üzleti kapcsolatba lépő összes érintett számára ismert lesz a tényleges tulajdonosok kiléte. E hozzáférés ahhoz is hozzájárulhat, hogy az ilyen jogsértések elleni küzdelemben érintett kötelezett szolgáltatók és harmadik országbeli hatóságok számára időben és hatékony módon rendelkezésre álljanak az információk. Az említett információkhoz való hozzáférés a pénzmosással, annak alapcselekményeivel, valamint a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos nyomozásokat is segítené.
- (29) A befektetők és a nyilvánosság pénzügyi piacok iránti bizalma nagyban függ egy olyan pontos közzétételi rendszer meglététől, amely biztosítja a társaságok tényleges tulajdonosi szerkezetének és irányítási struktúráinak átláthatóságát. Ez különösen igaz azokra a vállalatirányítási rendszerekre, amelyekre a koncentrált tulajdonoscsoport jellemző, mint az Unió esetében is. Egyrészt a jelentős szavazati és pénzforgalmi jogokkal rendelkező nagybefektetők ösztönözhetik a tartós növekedést és a stabil teljesítményt. Másrészt azonban a nagy szavazati arányuk révén befolyással rendelkező, tényleges többségi tulajdonosoknak érdekükben állhat, hogy a társaság eszközeit és lehetőségeit a kisebbségi befektetők rovására személyes haszonszerzésre használják fel. A pénzügyi piacok iránti bizalom lehetséges növekedését nem az átláthatóság növelése céljának, hanem pozitív mellékhatásnak kell tekinteni, amelynek célja egy olyan környezet kialakítása, amely kevésbé kedvez a pénzmosásnak és a terrorizmusfinanszírozásnak.
- (30) A befektetők és a nyilvánosság pénzügyi piacok iránti bizalma nagyban függ egy olyan pontos közzétételi rendszer meglététől, amely biztosítja a gazdasági társaságok és más jogi személyek, valamint bizonyos típusú bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosi szerkezetének és irányítási struktúráinak átláthatóságát. A tagállamoknak ezért kellően koherens és összehangolt módon, a bizalomra vonatkozó szabályok bevezetésével lehetővé kell tenniük a nyilvánosság számára a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférést, hogy a harmadik felek Unió-szerte megbizonyosodhassanak a gazdasági társaságok és más jogi személyek, valamint – amennyiben jogos érdek áll fenn – bizonyos típusú bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosainak kilétéről.
- (31) A gazdasági társaságok és más jogi személyek esetében méltányos egyensúly kialakítására kell törekedni, különösen a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez fűződő általános közérdek, valamint az érintettek alapvető jogai között. A nyilvánosan hozzáférhető adatkörnek korlátozottnak, egyértelműen és kimerítően meghatározottnak és általános természetűnek kell lennie, ezáltal minimalizálva a tényleges tulajdonosok érdekeinek esetleges sérelmét. Ugyanakkor nem kívánatos, hogy a nyilvánosan hozzáférhetővé tett információk jelentősen eltérjenek a jelenleg gyűjtött adatoktól. A magánélet tiszteletben tartásához való általános, illetve a személyes adatok védelméhez való konkrét jog sérelmének korlátozása céljából ezeknek az információknak alapvetően a gazdasági társaságok és más jogi személyek tényleges tulajdonosainak jogállására, és csakis a tényleges tulajdonosok által végzett

gazdasági tevékenység körére kell kiterjedniük. Azokban az esetekben, amikor egy vezető tisztségviselő csak formailag azonosítható tényleges tulajdonosként, ugyanakkor tulajdonosi érdekeltséggel nem rendelkezik és más módon sem gyakorol irányítást, ezt egyértelműen fel kell tüntetni a nyilvántartásokban.

- (32) Kifejezett bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások esetében az információkat a nyilvánosság bármely tagja számára hozzáférhetővé kell tenni, feltéve, hogy a jogos érdek bizonyítható. Így kell eljárni azokban az esetekben is, amikor egy természetes vagy jogi személy írásos kérelmet nyújt be olyan bizalmi vagyongazdálkodási konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tekintetében, amely – közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén, többek között bemutatóra szóló részvényeken keresztül vagy más módon gyakorolt irányítás útján – irányítást biztosító befolyással rendelkezik egy Unió kívül bejegyzett vagy létrehozott jogi személyben. A jogos érdek fogalmának tagállami értelmezése nem korlátozhatja e fogalmat a folyamatban lévő közigazgatási vagy bírósági eljárásokra, és lehetővé kell tennie a pénzmosás és alapcselekményei, valamint a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén a nem kormányzati szervezetek és az oknyomozó újságírók által végzett megelőző munka figyelembevételét is. Noha a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és egyéb társulás jellegű jogi megállapodások összetett vállalati struktúrákban is alkalmazhatók, elsődleges céljuk továbbra is az egyéni vagyon kezelése. Annak érdekében, hogy megfelelő egyensúlyt lehessen teremteni a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználása megelőzésének jogos célja és az egyének alapvető jogainak – különösen a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jog – védelme között, rendelkezni kell a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és egyéb társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonlására vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő jogos érdek bizonyításáról.
- (33) Annak érdekében, hogy a nyilvánosság számára hozzáférhető információk lehetővé tegyék a tényleges tulajdonos helyes azonosítását, egy minimális adatkört hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára. Ezeknek az adatoknak lehetővé kell tenniük a tényleges tulajdonos egyértelmű azonosítását, ugyanakkor minimálisra kell csökkenteniük a nyilvánosan hozzáférhető személyes adatok mennyiségét. A tényleges tulajdonos nevére, születési évére és hónapjára, valamint az illetősége szerinti országra és állampolgárságára vonatkozó adatok hiányában nem állapítható meg egyértelműen, hogy ki a tényleges tulajdonos természetes személy. Hasonlóképpen, a birtokolt tényleges tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információk hiánya lehetetlenné tenné annak meghatározását, hogy e természetes személyt miért kell tényleges tulajdonosként azonosítani. Ezért a tényleges tulajdonlásra vonatkozó, nyilvánosan hozzáférhető információk félreértelmezésének elkerülése, valamint a személyes adatok Unió-szerte egységes, arányos közzétételének biztosítása érdekében helyénvaló meghatározni a nyilvánosság számára hozzáférhető adatok minimális körét.
- (34) A nyilvánosság általi fokozott ellenőrzés hozzájárulhat a jogi személyekkel és társulás jellegű jogi megállapodásokkal való visszaélés – többek között az adókerülés – megelőzéséhez. Ezért alapvető fontosságú, hogy a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információ a nemzeti nyilvántartásokon és a tényleges tulajdonosi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukcióra vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásra vonatkozó információ nyilvántartásba vétele okainak megszűnését követően legalább öt évig hozzáférhető maradjon. Mindazonáltal a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy

jogszabályban rendelkezzenek a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk – köztük a személyes adatok – más célokból történő kezeléséről, amennyiben ez az adatkezelés közérdekből történik és egy demokratikus társadalomban szükségesnek és arányosnak minősül a kitűzött jogos cél elérése érdekében.

- (35) Ezen túlmenően, az arányos és kiegyensúlyozott megközelítés, valamint a magánélethez való jog és a személyes adatvédelem biztosítása érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy rendelkezzenek a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, nyilvántartásban szereplő személyes adatok információk közzététele, valamint az ilyen információkhoz való hozzáférés alóli kivételekről olyan kivételes esetekben, amikor az információ csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan veszélyének tenné ki a tényleges tulajdonost. A tagállamok számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy online regisztrációt írjanak elő annak érdekében, hogy azonosítani lehessen minden olyan személyt, aki a nyilvántartásból információt kér, valamint hogy a nyilvántartásban szereplő információkhoz való hozzáférésért díjat szedjenek be.
- (36) Az (EU) 2018/843 irányelv az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹¹ létrehozott európai központi platformon keresztül megvalósította a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat tároló tagállami központi nyilvántartások összekapcsolását. Biztosítani kell a tagállamok számára a rendszer egészének működtetésében való folyamatos részvételt azáltal, hogy a Bizottság és a tagállamok képviselői rendszeresen egyeztetnek a rendszer működésével és jövőbeli fejlesztéseivel kapcsolatos kérdésekről.
- (37) A tagállamok tényleges tulajdonosi nyilvántartásainak összekapcsolása révén az egyes tagállamok nyilvántartásaiban szereplő, a társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonlására vonatkozó információkhoz való nemzeti és határokon átnyúló hozzáférést a jogos érdek meghatározása alapján, az adott tagállam érintett szervezete által hozott határozat alapján kell biztosítani. Annak elkerülése érdekében, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés indokolatlan korlátozására vonatkozó határozatokat ne lehessen felülvizsgálni, jogorvoslati mechanizmusokat kell létrehozni az ilyen határozatok ellen. A koherens és hatékony nyilvántartásba vétel és információcsere biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nyilvántartásért felelős szervezet együttműködjön a többi tagállamon belüli partnereivel azon bizalmi vagyongézelési konstrukciókkal vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokkal kapcsolatos információk megosztását illetően, amelyekre az adott tagállam joga az irányadó, ám amelyek egy másik tagállamban működnek.
- (38) Ezen irányelv alkalmazásában a személyes adatok kezelését az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹² szabályozza. Azon természetes személyeket, akikről tényleges tulajdonosként személyes adatok szerepelnek a nemzeti nyilvántartásokban, tájékoztatni kell az alkalmazandó adatvédelmi szabályokról. Emellett kizárólag a mindenkor tényleges tulajdonosokra vonatkozó, naprakész személyes adatok tehetők közzé, és a tényleges tulajdonosokat tájékoztatni kell az uniós adatvédelmi keret szerinti jogaikról, valamint az e jogok gyakorlására alkalmazandó eljárásokról. Ezen

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

túlmenően a nyilvántartásokban szereplő információkkal való visszaélés megelőzése és a tényleges tulajdonosok jogainak biztosítása érdekében a tagállamok szükségesnek tarthatják annak megfontolását, hogy a kérelmező személyére és a kérelem jogalapjára vonatkozó információkat a tényleges tulajdonos számára is hozzáférhetővé tegyék.

- (39) Ha a pénzügyi információs egységek és az egyéb illetékes hatóságok késve férnek hozzá a bank- és fizetési számla-, valamint széftulajdonosok, különösen az anonim tulajdonosok kilétére vonatkozó információkhoz, az hátráltatja a pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással összefüggő pénzáttalások felderítését. Az ugyanazon személy tulajdonában lévő bank- és fizetési számlák, valamint széfek azonosítását lehetővé tevő nemzeti adatok töredezettek, ezért a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok számára nem hozzáférhetők időben. E tekintetben kulcsfontosságú, hogy minden tagállamban létrehozzanak egy központosított automatizált mechanizmust – például nyilvántartást vagy adat-visszanyerési rendszert –, amely hatékony eszközként biztosítja a bank- és fizetésiszámla-tulajdonosok, a széftulajdonosok, meghatalmazottaik és a tényleges tulajdonosok kilétére vonatkozó információkhoz való, időben történő hozzáférést. A hozzáférési rendelkezések alkalmazásakor helyénvaló a már meglévő mechanizmusok felhasználása, feltéve, hogy a nemzeti pénzügyi információs egységek az általuk igényelt adatokhoz azonnal és szűrés nélkül tudnak hozzáférni. A pénzmosási és a terrorizmusfinanszírozási kockázat hatékonyabb enyhítése érdekében a tagállamok más, szükségesnek és arányosnak ítélt egyéb információkat is betáplálhatnak az említett mechanizmusokba. A pénzügyi információs egységek és a büntetőeljárás lefolytatásáért felelős hatóságoktól eltérő illetékes hatóságok megkeresései és információkérései vonatkozásában teljes körű titoktartást kell biztosítani.
- (40) A magánélet tiszteletben tartása és a személyes adatok védelme érdekében a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos nyomozások lefolytatásához minimálisan szükséges adatokat bank- és fizetési számlákat tartalmazó központosított automatizált mechanizmusokban, például nyilvántartásban vagy adat-visszanyerési rendszerben kell tárolni. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a meglévő rendszereket és jogi szokásokat figyelembe eldöntsék azt, hogy mely adatok begyűjtése hasznos és arányos a tényleges tulajdonosok érdemi azonosításához. E mechanizmusokra vonatkozó rendelkezések átültetése során a tagállamoknak meg kell határozniuk az ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása során szerzett dokumentumok és információk megőrzési idejével megegyező megőrzési időt. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a megőrzési időt általánosságban, jogszabályban meghosszabbítsák annak érdekében, hogy ne kelljen eseti döntéseket hozni. A meghosszabbított megőrzési idő nem haladhatja meg a további öt évet. Ez az időszak nem érinti az eltérő adatmegőrzési követelményeket megállapító olyan nemzeti jogszabályokat, amelyek lehetővé teszik, hogy eseti döntéseket hozzanak a büntető- vagy közigazgatási eljárások lefolytatásának megkönnyítése érdekében. Az említett mechanizmusokhoz való hozzáférést a szükséges ismeret elve alapján kell biztosítani.
- (41) A tagállamok központosított automatizált mechanizmusainak összekapcsolása révén a nemzeti pénzügyi információs egységek gyorsan hozzájuthatnak a más tagállamokban található bankszámlák és fizetési számlák, valamint széfek tulajdonosainak személyazonosságára vonatkozó, határokon átnyúló információkhoz, ami megerősítené képességüket a pénzügyi elemzések hatékony elvégzésére és a más tagállambeli partnereikkel való együttműködésre. A bankszámlákra és fizetési számlákra, valamint széfekekre vonatkozó információkhoz való, határokon átnyúló

közvetlen hozzáférés lehetővé tenné a pénzügyi információs egységek számára, hogy kellően rövid időn belül pénzügyi elemzést készítsenek, amely alapján felderíthetők a potenciális pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási esetek, valamint garantálhatók a gyors bűnüldözési intézkedések.

- (42) A személyes adatok védelméhez való jog és a magánélet tiszteletben tartásához való jog érvényesítése, valamint a nemzeti központosított automatizált mechanizmusokban tárolt információkhoz való határokon átnyúló hozzáférés hatásának korlátozása érdekében a bankszámla-nyilvántartások központi hozzáférési pontján keresztül hozzáférhető információk köre az adattakarékosság elvével összhangban az ahhoz szükséges minimumra korlátozódna, hogy lehetővé váljon az IBAN alapján azonosított fizetési számlákkal és bankszámlákkal, illetve a széfelekkel vagy azok felett rendelkező természetes vagy jogi személyek azonosítása. Továbbá csak a pénzügyi információs egységek számára szabad azonnali és szűrés nélküli hozzáférést biztosítani a központi hozzáférési ponthoz. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzügyi információs egységek személyzete a titoktartás és az adatvédelem tekintetében magas szakmai színvonalat képviseljen, továbbá feddhetetlen és kellően képzett legyen. Ezenkívül a tagállamoknak olyan technikai és szervezési intézkedéseket kell bevezetniük, amelyek szigorú technológiai normáknak megfelelően garantálják az adatok biztonságát.
- (43) A bank- és fizetési számlákra, valamint a széfelekre vonatkozó információkat tároló tagállami központosított automatizált mechanizmusok (központi nyilvántartások vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerek) a bankszámla-nyilvántartás egységes hozzáférési pontján keresztül történő összekapcsolása szükségessé teszi a különböző műszaki jellemzőkkel rendelkező nemzeti rendszerek összehangolását. E célból technikai intézkedéseket és előírásokat kell kidolgozni, figyelembe véve a nemzeti központosított automatizált mechanizmusok közötti különbségeket.
- (44) Az ingatlan vonzó vagyontárgy az illegális tevékenységből származó jövedelmüket legalizálni kívánó bűnözők számára, mivel lehetővé teszi a pénzeszközök valódi forrásának és a tényleges tulajdonos kilétének elfedését. Az, hogy a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok megfelelően és időben azonosítsák az ingatlantulajdonnal rendelkező természetes vagy jogi személyeket, egyaránt fontos a pénzmosási módszerek felderítéséhez, valamint a vagyoni eszközök befagyasztása és elkobzásához. Ezért fontos, hogy a tagállamok hozzáférést biztosítsanak a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok számára olyan információkhoz, amelyek lehetővé teszik az ingatlannal rendelkező természetes vagy jogi személyek időben történő azonosítását, valamint az ügylet kockázatának és gyanús voltának azonosítása szempontjából releváns információkat.
- (45) Valamennyi tagállam létrehozott vagy létre kell hoznia működési szempontból független és autonóm pénzügyi információs egységeket a kapott információk annak céljából történő gyűjtésére és elemzésére, hogy a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megakadályozása és az ellenük való küzdelem érdekében megállapítsa az összefüggést a gyanús ügyletek és az azok mögött húzódó büntetendő cselekmények között. A pénzügyi információs egységnek egyetlen országos központként kell működnie, amelynek feladata, hogy fogadja és elemezze a gyanús ügyletekkel kapcsolatos bejelentéseket, a határokon átnyúló fizikai készpénzmozgásokról és egy bizonyos küszöbértéket meghaladó készpénzfizetésekről szóló bejelentéseket, valamint a kötelezett szolgáltatók által pénzmosással, annak alapcselekményeivel vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatban benyújtott egyéb információkat. Biztosítani kell a pénzügyi információs egység működési

függetlenségét és autonómiáját azáltal, hogy az egység rendelkezzen a feladatai önálló végrehajtásához szükséges hatáskörrel és erőforrással, ideértve annak képességét, hogy önálló döntést hozzon meghatározott információk elemzésére, igénylésére és továbbítására vonatkozóan. A pénzügyi információs egységnek minden esetben jogosultnak kell lennie arra, hogy függetlenül információkat továbbítson az illetékes hatóságoknak. A pénzügyi információs egységet elégséges pénzügyi, humán és technikai erőforrásokkal kell ellátni, amelyek biztosítják autonómiáját és függetlenségét, és lehetővé teszik számára felhatalmazásának eredményes gyakorlását. A pénzügyi információs egységnek képesnek kell lennie arra, hogy egyedileg vagy rutinszerűen megszerezze és hasznosítsa a feladatai ellátásához szükséges erőforrásokat, függetlenül minden olyan indokolatlan politikai, kormányzati vagy ágazati befolyástól vagy beavatkozástól, amely veszélyeztetheti működési függetlenségét.

(46) A pénzügyi információs egységek fontos szerepet játszanak a terrorista hálózatok pénzügyi műveleteinek azonosításában – különösen a határokon átnyúló ügyleteket illetően – és pénzügyi támogatóik felderítésében. A pénzügyi hírszerzés alapvető fontosságú lehet a terrorista bűncselekmények megkönnyítésének és a terroriszervezetek hálózatainak és rendszereinek felderítésében. A pénzügyi információs egységek továbbra is jelentős különbségeket mutatnak feladataik, kompetenciáik és hatásköreik tekintetében. A jelenlegi különbségeknek azonban nem szabad kihatniuk a pénzügyi információs egységek tevékenységére, különösen ami az arra vonatkozó képességüket illeti, hogy megelőző elemzéseket készítsenek a hírszerzési, nyomozási és igazságszolgáltatási feladatokat ellátó valamennyi hatóság és a nemzetközi együttműködés támogatása érdekében. Elengedhetlenné vált annak a minimális adatkörnek a meghatározása, amelyhez feladataik ellátása során a pénzügyi információs egységeknek gyorsan hozzá kell férniük, illetve amelyeket akadálytalanul ki kell tudniuk cserélni más tagállambeli partnereikkel. Minden olyan esetben, amelynél felmerül a pénzmosás vagy alapcselekményei gyanúja, vagy amely a terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódik, biztosítani kell a közvetlen és gyors, indokolatlan késedelmektől mentes információáramlást. Alapvető fontosságú tehát – a pénzügyi információs egységek hatásköreinek és a közöttük lévő együttműködésnek a tisztázása révén – tovább fokozni a pénzügyi információs egységek tevékenységének eredményességét és hatékonyságát.

(47) A pénzügyi információs egységek hatásköre kiterjed az olyan pénzügyi, közigazgatási és bűnüldözési információkhoz történő közvetlen és közvetlen hozzáféréshez való jogra, amelyekre a pénzmosás és annak alapcselekményei, valamint a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem érdekében szükségük van. Mivel nincs meghatározva az, hogy ezek az általános kategóriák milyen típusú információkat foglalnak magukban, a pénzügyi információs egységek jelentősen eltérő adatkörökhöz férnek hozzá, ami hatással van a pénzügyi információs egységek elemző funkcióira és azon képességükre, hogy hatékonyan együttműködjenek más tagállambeli partnereikkel. Ezért meg kell határozni a „pénzügyi”, „közigazgatási” és „bűnüldözési” információk minimális körét, amelyeket közvetlenül vagy közvetve az Unió minden pénzügyi információs egysége rendelkezésére kell bocsátani. A pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy bármely kötelezett szolgáltatótól gyorsan megszerezhessék a feladataik ellátásához szükséges információkat. Biztosítani kell továbbá, hogy a pénzügyi információs egységek egy másik pénzügyi információs egység kérése alapján is hozzájuthassanak az ilyen jellegű információkhoz és megoszthassák azokat a kérelmező pénzügyi információs egységgel.

- (48) A pénzügyi információs egységek túlnyomó többsége felhatalmazást kapott arra, hogy sürgős intézkedés keretében felfüggeszse vagy megtagadja az ügylet jóváhagyását annak érdekében, hogy elemezze azt és megerősítse a gyanút, valamint az elemzési eredményeket továbbítsa az illetékes hatóságoknak. A tagállamok között azonban vannak eltérések a halasztási hatáskörök időtartamával kapcsolatban, ami nemcsak a pénzügyi információs egységek közötti együttműködésből adódóan határokon átnyúló jellegű tevékenységek elhalasztására, hanem az egyének alapvető jogaira is hatással van. Továbbá annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek képesek legyenek azonnal visszatartani a bűncselekményből származó pénzeszközöket vagy vagyoni eszközöket, és megakadályozni azok szétszóródását, a pénzügyi információs egységeket fel kell hatalmazni arra, hogy felfüggeszék a bank- vagy fizetési számlán keresztüli ügyletek végrehajtását a számlán bonyolított ügyletek elemzése, a gyanú megerősítése és az elemzés eredményeinek az illetékes hatóságokhoz való továbbítása céljából. Mivel a halasztási hatáskörök hatással vannak a tulajdonhoz való jogra, garantálni kell az érintett személyek alapvető jogainak védelmét.
- (49) A nagyobb átláthatóság és elszámoltathatóság, valamint a tevékenységeikkel kapcsolatos tudatosság növelése érdekében a pénzügyi információs egységeknek éves tevékenységi jelentést kell közzétenniük. A jelentéseknek statisztikai adatokat kell közölniük legalább a gyanús ügyletekkel kapcsolatban kapott bejelentésekről, az illetékes nemzeti hatóságoknak történő továbbítások számáról, a más pénzügyi információs egységekhez benyújtott és hozzájuk beérkezett információkérések számáról, valamint az azonosított tendenciákról és tipológiákról. A jelentést az érzékeny és minősített információkat tartalmazó elemek kivételével nyilvánosságra kell hozni. A pénzügyi információs egységnek legalább évente egyszer visszajelzést kell adnia a kötelezett szolgáltatók részére a gyanús ügyletekre vonatkozó bejelentések minőségéről, azok időszerűségéről, a gyanú leírásáról és a benyújtott további dokumentumokról. Ilyen visszajelzés egyes kötelezett szolgáltatóknak vagy kötelezett szolgáltatók csoportjainak nyújtható abból a célból, hogy a kötelezett szolgáltatók jobban felderíthessék és azonosíthassák a gyanús ügyleteket és tevékenységeket, az általános jelentéstételi mechanizmusok pedig eredményesebbé váljanak.
- (50) A pénzügyi információs egység célja a gyanús ügyletek és a mögöttes büntetendő cselekmény közötti kapcsolatok megállapítása céljából a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és leküzdése érdekében kapott információk összegyűjtése és elemzése, valamint ezen elemzései megállapításainak és – pénzmosás, annak alapcselekménye vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúja esetén – további információknak az illetékes hatóságok számára történő továbbítása. A pénzügyi információs egység egy másik pénzügyi információs egység által küldött spontán tájékoztatás vagy megkeresés esetében sem tartózkodhat az információcserétől, illetve azt nem tagadhatja meg olyan okokból, mint az alapcselekmény azonosításának hiánya, a nemzeti büntetőjog sajátosságai, valamint az alapcselekmények eltérő meghatározásai vagy bizonyos alapcselekményekre való hivatkozás hiánya. Hasonlóképpen, az információ-továbbítás hatékonysága érdekében a pénzügyi információs egységnek a lehetséges alapcselekmény típusától függetlenül előzetes hozzájárulását kell adnia egy másik pénzügyi információs egység számára ahhoz, hogy az információkat továbbítsa az illetékes hatóságoknak. A pénzügyi információs egységek jelentései szerint bizonyos, az uniós jog által nem harmonizált alapcselekmények – mint például az adóbűncselekmények – eltérő nemzeti jogi meghatározásai megnehezítik az információcserét. Az ilyen eltérések nem korlátozhatják a kölcsönös információcserét, az illetékes hatóságoknak történő továbbítást és az említett információk felhasználását. Az adattovábbításra vonatkozó

adatvédelmi szabályokkal, a FATF ajánlásaival és a pénzügyi információs egységek közötti információcserére vonatkozó Egmont-elvekkel összhangban a pénzügyi információs egységeknek gyorsan, konstruktívan és hatékonyan kell biztosítaniuk a harmadik országok pénzügyi információs egységeivel történő nemzetközi együttműködés legszélesebb körét a pénzmosás, a kapcsolódó alaphüccselekmények és a terrorizmusfinanszírozás tekintetében.

- (51) A pénzügyi információs egységeknek biztonságos eszközöket – köztük védett kommunikációs csatornákat – kell használniuk az együttműködéshez és az információcseréhez. Ennek kapcsán létre kell hozni a tagállamok pénzügyi információs egységei közötti információcsere rendszerét (a továbbiakban: FIU.net). A rendszert az AMLA-nak kell kezelnie és üzemeltetnie. A FIU.net-et a pénzügyi információs egységeknek az egymás közötti együttműködésre és információcserére kell használniuk, ezenkívül adott esetben az felhasználható harmadik országok pénzügyi információs egységeivel, valamint más hatóságokkal és uniós szervekkel való információcserére is. A pénzügyi információs egységeknek teljes mértékben ki kell használniuk a FIU.net funkcióit. Ezeknek a funkcióknak ehetővé kell tenniük, hogy a pénzügyi információs egységek a személyes adatok teljes védelmének biztosítása mellett anonim módon összevegyék adataikat más pénzügyi információs egységek adataival annak érdekében, hogy felkutassák a pénzügyi információs egységek elemzéseinek más tagállamokban található alanyait és azonosítsák jövedelmüket és pénzeszközeiket.
- (52) Fontos, hogy a pénzügyi információs egységek hatékonyan együttműködjenek és információt cseréljenek egymással. E tekintetben az AMLA-nak meg kell adnia a szükséges segítséget, nemcsak a határokon átnyúló gyanús ügyletekre vonatkozó bejelentések közös elemzésének koordinálásával, hanem a pénzügyi információs egységek közötti információcsere formátumára vonatkozó szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával, valamint iránymutatások kidolgozásával azon releváns tényezők tekintetében, amelyeket figyelembe kell venni annak meghatározásakor, hogy egy gyanús ügyletről szóló bejelentés egy másik tagállamot érint-e, valamint az operatív és stratégiai elemzés jellegéről, jellemzőiről és célkitűzéseiről.
- (53) A gyors, hatékony és következetes együttműködés biztosítása érdekében szükség van a pénzügyi információs egységek közötti információcserére vonatkozó határidők megállapítására. Határidők megállapításával kell biztosítani az információk észszerű időn belüli hatékony megosztását, vagy az eljárási korlátok betartását. Azokban a kivételes, indokolt és sürgős esetekben, amikor a megkeresett pénzügyi információs egység közvetlenül hozzáférhet azokhoz az adatbázisokhoz, ahol a kért információt tárolják, rövidebb határidőket kell megállapítani. Amennyiben a megkeresett pénzügyi információs egység a megadott határidőn belül nem tudja megadni az információt, ennek megfelelően tájékoztatnia kell partnerét.
- (54) A bűncselekményből származó pénzek mozgása átlépi a határokat, így több tagállamot is érinthet. A határokon átnyúló, több joghatóságot érintő ügyek egyre gyakoribbak és egyre jelentősebbek, többek között a kötelezett szolgáltatók határokon átnyúló tevékenységei miatt. A több tagállamot érintő ügyek hatékony kezelése érdekében a pénzügyi információs egységeknek képesnek kell lenniük arra, hogy túllépjenek a gyanús tranzakciók és tevékenységek felderítésére és elemzésére szolgáló egyszerű információcserén, és magát az elemzési tevékenységet is közösen végezzék. A pénzügyi információs egységek több olyan fontos kérdéstről számoltak be, amely korlátozza vagy feltételekhez köti a közös elemzés elvégzésére való képességüket. A

gyanús tranzakciók és tevékenységek közös elemzése lehetővé teszi a pénzügyi információs egységek számára, hogy kihasználják a lehetséges szinergiákat, felhasználják a különböző forrásokból származó információkat, teljes képet kapjanak az anomáliákról, és tartalmasabbá tegyék az elemzést. Lehetővé kell tenni a pénzügyi információs egységek számára, hogy közösen elemezzék a gyanús tranzakciókat és tevékenységeket, valamint azt, hogy az AMLA segítségével konkrét célra, meghatározott időtartamra közös elemzőcsoportokat állítsanak fel, és azokban részt vegyenek. Harmadik felek részvétele fontos lehet a közös elemzések sikeres kimenetele szempontjából. Ezért a pénzügyi információs egységek harmadik felet is felkérhetnek a közös elemzésben való részvételre, amennyiben az adott harmadik fél felhatalmazása kiterjed a részvételre.

- (55) Az uniós pénzügyi rendszer és a belső piac integritásának védelméhez alapvető fontosságú valamennyi kötelezett szolgáltató eredményes felügyelete. E célból a tagállamoknak hatékony és pártatlan felügyeletet kell megvalósítaniuk a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén, és meg kell határozniuk a felügyeletek közötti hatékony, időszerű és tartós együttműködés feltételeit.
- (56) A tagállamoknak biztosítaniuk kell valamennyi kötelezett szolgáltató hatékony, pártatlan és kockázatalapú felügyeletét, lehetőleg közigazgatási szervek által egy különálló és független nemzeti felügyeleti szerv útján. Lehetővé kell tenni a nemzeti felügyelet számára, hogy valamennyi kötelezett szolgáltató eredményes felügyelete érdekében átfogó feladatkört lássanak el.
- (57) Az Unió időnként laza megközelítést tapasztalt a kötelezett szolgáltatók pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségeinek felügyeletével kapcsolatban. Ezért rendkívül fontossá vált, hogy az illetékes nemzeti felügyelet az ezen irányelvvel és az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelettel létrehozott integrált felügyeleti mechanizmus részeként világos képet kapjanak jogaikról és kötelezettségeikről.
- (58) Annak érdekében, hogy hatékonyabban és rendszeresebben lehessen értékelni és nyomon követni, hogy a kötelezett szolgáltatók milyen kockázatokkal szembesülnek és hogyan hajtják végre a célzott pénzügyi szankciókat, egyértelművé kell tenni, hogy a nemzeti felügyelet jogosultak és kötelesek elvégezni minden szükséges helyszínen kívüli, helyszíni és tematikus vizsgálatot, valamint minden egyéb, általuk szükségesnek ítélt vizsgálatot és értékelést. Ez nemcsak abban nyújt segítséget a felügyelet számára, hogy olyan esetben döntsenek, amikor az adott ágazat sajátos kockázatai egyértelműek és érthetők, hanem biztosítja számukra az ahhoz szükséges eszközöket is, hogy releváns információkat továbbítsanak a kötelezett szolgáltatóknak, amelyek alapján azok jobban értelmezhetik a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat.
- (59) A tájékoztatási tevékenységek – ideértve az információknak a felügyeletük alatt álló kötelezett szolgáltatók részére történő továbbítását is – alapvető fontosságúak annak biztosításához, hogy a magánszektor szereplői elégséges ismeretekkel rendelkezzenek az őket érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok jellegéről és szintjéről.
- (60) A felügyeleteknek kockázatalapú megközelítést kell alkalmazniuk munkájuk során, amelynek lehetővé kell tennie számukra, hogy erőforrásaikat a legnagyobb kockázatra összpontosítsák, biztosítva ugyanakkor, hogy egyetlen ágazat vagy szervezet se legyen kitéve pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kísérletnek. Az AMLA-nak vezető

szerepet kell játszania a kockázatok közös értelmezésének előmozdításában, ezért meg kell bízni a kötelezett szolgáltatók eredendő és fennmaradó kockázati profiljának értékelésére és osztályozására szolgáló referenciamutatók és módszertan kidolgozásával, valamint annak megállapításával, hogy a kockázati profil felülvizsgálata milyen gyakorisággal szükséges.

- (61) A pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok hatékony és eredményes felügyeletének egyik sarokköve az, hogy a felügyeletnek olyan tényeket közölnek a pénzügyi információs egységekkel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással hozhatók összefüggésbe. Ezért a tagállamoknak olyan rendszert kell létrehozniuk, amely biztosítja a pénzügyi információs egységek megfelelő és haladéktalan tájékoztatását.
- (62) A nemzeti felügyelet közötti együttműködés alapvető fontosságú az uniós szintű közös felügyeleti megközelítéshez. Az eredményesség érdekében az együttműködést a lehető legnagyobb mértékben ki kell aknázni, függetlenül a felügyelet jellegétől vagy jogállásától. A hagyományos együttműködésen – például annak képességén, hogy egy testület a megkereső felügyeleti hatóság nevében vizsgálatot folytasson – kívül helyénvaló előírni a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégiumok létrehozását a szolgáltatásnyújtás szabadsága vagy a letelepedés szabadsága alapján működő kötelezett szolgáltatók, valamint a csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók tekintetében.
- (63) Amennyiben egy kötelezett szolgáltató másik tagállamban – többek között meghatalmazottak hálózatán keresztül – telephelyet működtet, a székhely szerinti tagállam felügyeletének a feladata kell, hogy legyen annak felügyelete, hogy a kötelezett szolgáltató alkalmazza-e a csoport minden tagjára kiterjedő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályzatokat és eljárásokat. Ennek keretében helyszíni látogatásokra is sor kerülhet a másik tagállamban található telephelyeken. A székhely szerinti tagállam felügyeletének szorosan együtt kell működnie a fogadó tagállam felügyeletével, és tájékoztatnia kell az utóbbit minden olyan kérdéstről, amely érintheti annak az értékelését, hogy a telephely megfelel-e a fogadó tagállamban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem tekintetében meghatározott szabályoknak.
- (64) Amennyiben egy kötelezett szolgáltató másik tagállamban – többek között meghatalmazottak hálózatán keresztül – telephelyet működtet, továbbra is a fogadó tagállam felügyelete felel annak biztosításáért, hogy a telephely megfeleljen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályoknak, adott esetben többek között helyszíni vizsgálatok és külső monitoring révén, valamint az említett követelmények súlyos megsértése esetén megfelelő és arányos intézkedések meghozatalával. A fogadó tagállam felügyeletének szorosan együtt kell működnie a székhely szerinti tagállam felügyeletével, és tájékoztatnia kell az utóbbit minden olyan kérdéstről, amely érintheti annak az értékelését, hogy a kötelezett szolgáltató hogyan alkalmazza a csoportnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályzatait és eljárásait. A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok azonnali orvoslást igénylő súlyos megsértésének a felszámolása érdekében a fogadó tagállam felügyelete számára lehetővé kell tenni, hogy olyan megfelelő és arányos átmeneti korrekciós intézkedéseket alkalmazzon, amelyeket hasonló körülmények között a kompetenciájukba tartozó kötelezett szolgáltatókra kell alkalmazniuk az ilyen súlyos hiányosságok orvoslása érdekében, adott esetben a székhely szerinti tagállam felügyeletének a segítségével vagy azzal együttműködésben.

- (65) Az erőfeszítések jobb összehangolásának biztosítása és az integrált felügyeleti mechanizmus szükségleteihez való hatékony hozzájárulás érdekében tisztázni kell a felügyelet e kötelezett szolgáltatókkal kapcsolatos kötelezettségeit, és konkrét, arányos együttműködési mechanizmusokat kell előírni.
- (66) A határokon átnyúló tevékenységű csoportoknak átfogó csoportszintű szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük. Annak érdekében, hogy a határokon átnyúló műveleteket megfelelő felügyelet kísérje, részletes felügyeleti szabályokat kell megállapítani, amelyek lehetővé teszik, hogy a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam felügyeletei – jellegüktől és jogállásuktól függetlenül – a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek egymással, valamint az AMLA-val a kockázatok értékelése, a csoporthoz tartozó különböző szervezeteket érintő fejlemények nyomon követése és a felügyeleti intézkedések koordinálása érdekében. Koordinációs szerepére tekintettel az AMLA-t meg kell bízni azzal a feladattal, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyekben meghatározza a csoportok székhely szerinti és fogadó országbeli felügyeleteinek részletes feladatait, valamint a felügyeletek közötti együttműködés módozatait. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó csoportszintű szabályzat eredményes végrehajtásának felügyeletét az összevont felügyelet tekintetében a vonatkozó európai ágazati jogszabályokban meghatározott elvekkel és módozatokkal összhangban kell gyakorolni.
- (67) Az (EU) 2015/849 irányelv általános követelményként írta elő a székhely szerinti és a fogadó tagállam felügyeletei közötti együttműködést. E követelmények későbbi megerősítésére annak érdekében került sor, hogy a felügyeletek közötti információcsere és együttműködés ne lehessen megtiltható vagy indokolatlanul korlátozható. Egyértelmű jogi keret hiányában azonban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégiumok létrehozása nem kötelező erejű iránymutatásokon alapult. Ezért egyértelmű szabályokat kell megállapítani a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó kollégiumok szervezetére vonatkozóan, és összehangolt, jogilag megalapozott megközelítést kell biztosítani annak felismerésével, hogy a felügyeletek között uniós szintű strukturált együttműködésre van szükség. Koordináló és felvigyázó szerepével összhangban az AMLA-t meg kell bízni azzal, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyekben meghatározza a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégiumok megfelelő működéséhez szükséges általános feltételeket.
- (68) Az egyre integráltabb globális pénzügyi rendszerek összefüggésében elengedhetetlen a felügyeletek közötti információcsere és együttműködés. Egyrészt az uniós felügyeleteknek, köztük az AMLA-nak tájékoztatniuk kell egymást azokról az esetekről, amikor egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat]* rendeletben előírt szabályzatok és eljárások végrehajtását. Másrészt lehetővé kell tenni annak engedélyezését a tagállamok számára, hogy a felügyeletek a személyes adatok továbbítására alkalmazandó szabályokkal összhangban együttműködési megállapodásokat kössenek harmadik országbeli partnereikkel a bizalmas információk cseréjéről. Felvigyázói szerepére tekintettel az AMLA-nak szükség szerint segítséget kell nyújtania a harmadik országbeli partnerre vonatkozó szakmai titoktartási követelmények egyenértékűségének értékeléséhez.
- (69) Az (EU) 2015/849 irányelv lehetővé tette a tagállamok számára, hogy egyes kötelezett szolgáltatók felügyeletével önszabályozó testületeket bizzanak meg. Az önszabályozó

testületek által végzett felügyelet minősége és intenzitása azonban nem volt kielégítő, és a nyilvánosság általi ellenőrzés teljes vagy szinte teljes hiányában zajlott. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy önszabályozó testületet bíz meg felügyelettel, egy hatóságot is ki kell jelölnie az önszabályozó testület tevékenységeinek felvigyázására annak érdekében, hogy e tevékenységek végrehajtása összhangban legyen ezen irányelv követelményeivel.

- (70) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fontosságának arra kell ösztönöznie a tagállamokat, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és intézkedéseket állapítsanak meg az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletről irányuló javaslat]* betartásának elmulasztása esetére. A tagállamoknak fel kell hatalmazniuk a nemzeti felügyeleket arra, hogy jogsértés esetén a helyzet orvoslása érdekében ilyen intézkedéseket írjanak elő a kötelezett szolgáltatók számára, és amennyiben a jogsértés indokolja, pénzbírságot szabjanak ki. A szankciók és intézkedések körének kellően szélesnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a tagállamok és az illetékes hatóságok számára, hogy figyelembe vegyék a kötelezett szolgáltatók közötti különbségeket, különösen a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények, valamint az egyéb kötelezett szolgáltatók esetében, tekintettel méretükre, jellemzőikre és tevékenységük jellegére.
- (71) A tagállamok jelenleg sokféle közigazgatási szankciót és intézkedést alkalmaznak a legfontosabb megelőző rendelkezések megsértése esetén, ugyanakkor nem követnek egységes megközelítést a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények megsértésének kivizsgálása és szankcionálása terén, és a felügyeletek között sincs egyetértés arról, hogy mi minősül „súlyos” jogsértésnek, és ennél fogva mi alapján állapítható meg, hogy mikor kell közigazgatási szankciót elrendelni. Ez a sokféleség hátrányos a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén tett erőfeszítések szempontjából, az uniós reagálás pedig széttagolt. Ezért közös kritériumokat kell meghatározni, amelyek alapján jogsértés esetén megállapítható a legmegfelelőbb felügyeleti válaszintézkedés, továbbá elő kell írni egy sor olyan közigazgatási intézkedést, amelyeket a felügyeletek akkor alkalmazhatnak, ha a jogsértések nem elég súlyosak ahhoz, hogy közigazgatási szankcióval sújtsák őket. Annak ösztönzése érdekében, hogy a kötelezett szolgáltatók betartsák az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletről irányuló javaslat]* rendelet rendelkezéseit, meg kell erősíteni a közigazgatási szankciók visszatartó erejét. Ennek megfelelően meg kell emelni az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletről irányuló javaslat]* rendelet súlyos megsértése esetén kiszabható maximális büntetés alsó összeghatárát. Ezen irányelv átültetése során a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az elrendelt közigazgatási szankciók és intézkedések, valamint a nemzeti joggal összhangban kiszabott büntetőjogi szankciók ne sértsék a *ne bis in idem* elvet.
- (72) A kötelezett szolgáltatók élhetnek a szolgáltatásnyújtás szabadságával és a belső piacon való letelepedés szabadságával, hogy termékeiket és szolgáltatásaikat az egész Unióban kínálhassák. Az eredményes felügyeleti rendszer feltétele, hogy a felügyeletek tisztában legyenek azokkal a hiányosságokkal, amelyeket a kötelezett szolgáltatók mutatnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok betartása terén. Ezért fontos, hogy a felügyeletek tájékoztathassák egymást a kötelezett szolgáltatókkal szemben elrendelt közigazgatási szankciókról és intézkedésekről, amennyiben ezek az információk más felügyeletek számára is relevánsak lennének.

- (73) Az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat] rendelet megsértéséért elrendelt közigazgatási szankció vagy intézkedés közzététele erős visszatartó erővel bírhat az ilyen jogsértés megismétlődésével szemben. Üzleti kapcsolat létesítése előtt más jogalanyokat is tájékoztat a szankcionált kötelezett szolgáltatóval kapcsolatos pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról, és segítséget nyújt más tagállambeli felügyeleteknek a kötelezett szolgáltatóhoz kapcsolódó kockázatok tekintetében, amennyiben az a tagállamukban határokon átnyúló jelleggel tevékenységet folytat. A fenti okokból meg kell erősíteni azt a követelményt, hogy közzé kell tenni a jogorvoslással nem támadható szankciókra vonatkozó határozatokat. Az ilyen közzétételnek azonban arányosnak kell lennie, és a közigazgatási szankció vagy intézkedés közzétételéről szóló döntés meghozatalakor a felügyeleteknek figyelembe kell venniük a jogsértés súlyosságát és azt a visszatartó hatást, amelyet a közzététel valószínűsíthetően el fog érni.
- (74) A pénzmosásra utaló gyanúról bejelentést tevő munkavállalókat számos esetben érte fenyegetés vagy ellenséges fellépés. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló rendszer eredményessége érdekében mindenképpen foglalkozni kell ezzel a kérdéssel. A tagállamoknak tisztában kell lenniük ezzel a problémával, és minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy megvédjék a magánszemélyeket – köztük a kötelezett szolgáltatók alkalmazottait és képviselőit – az ilyen fenyegetésektől és ellenséges fellépésektől, továbbá nemzeti jogukkal összhangban megfelelő védelmet kell biztosítaniuk az említett személyek számára, különösen a személyes adataik védelméhez való joguk és a hatékony jogi védelemhez és képviselőhöz való joguk tekintetében.
- (75) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó új, teljes mértékben integrált és koherens uniós szakpolitika, szerepeket jelöl ki mind az uniós, mind a nemzeti illetékes hatóságok számára, azok zökkenőmentes és folyamatos együttműködése érdekében. E tekintetben rendkívül fontos a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó valamennyi nemzeti és uniós hatóság közötti együttműködés, amelyet pontosítani és fokozni kell. Az Unión belül továbbra is a tagállamok feladata gondoskodni az annak biztosításához szükséges szabályokról, hogy a politikai döntéshozók, a pénzügyi információs egységek, a felügyeletek – ideértve az AMLA-t is – és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő egyéb illetékes hatóságok, valamint az adóhatóságok és a büntetőhatóságok az ezen irányelv hatályán belül eljárva hatékony mechanizmusokkal rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik számukra az együttműködést és a koordinációt, többek között annak korlátozó megközelítésével, hogy az illetékes hatóságok egy másik illetékes hatóság kérésére mikor tagadhatják meg az együttműködést és információcsere-t.
- (76) A hatékony együttműködés és különösen az információcsere megkönnyítése és előmozdítása érdekében a tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal és az AMLA-val az illetékes hatóságaik jegyzékét és a vonatkozó elérhetőségeket.
- (77) A pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot a hitelintézetekért felelős valamennyi felügyeleti észlelheti. A hitelintézetekkel és pénzügyi intézményekkel kapcsolatos prudenciális jellegű információk, mint például az igazgatók és részvényesek szakmai alkalmasságával és megfelelőségével kapcsolatos információk, a belső kontrollmechanizmusokra, az irányításra vagy a megfelelőségre, valamint a kockázatkezelésre vonatkozó információk gyakran elengedhetetlenek az ilyen intézményeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem szempontjából történő megfelelő felügyeletéhez. Hasonlóképpen, a pénzmosás és a

terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó információk is fontosak ezen intézmények prudenciális felügyeletéhez. Ezért a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő pénzügyi felügyelettel és a pénzügyi információk egységeivel folytatott együttműködést és információcserét valamennyi olyan egyéb illetékes hatóságra ki kell terjeszteni, amely más uniós jogi eszközök, többek között az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve¹³, 2014/49/EU irányelve¹⁴, 2014/59/EU irányelve¹⁵, 2014/92/EU irányelve¹⁶ és (EU) 2015/2366 irányelve¹⁷ értelmében felelős az érintett kötelezett szolgáltatók felügyeletéért. Az együttműködés eredményes megvalósítása érdekében a tagállamoknak évente tájékoztatniuk kell az AMLA-t az elvégzett információcseréről.

- (78) A 2014/92/EU irányelv és az (EU) 2015/2366 irányelv értelmében a hitelintézetek felügyeletéért felelős más hatóságokkal folytatott együttműködés csökkentheti a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények nem kívánt következményeit. A hitelintézetek dönthetnek úgy, hogy kockázat kezelése helyett annak elkerülése érdekében inkább megszüntetik vagy korlátozzák üzleti kapcsolatukat egyes ügyfelekkel vagy ügyfélkategóriákkal. Az ilyen kockázatmentesítési gyakorlatok gyengíthetik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet és a gyanús tranzakciók felderítését, mivel arra kényszerítik az érintett ügyfeleket, hogy pénzügyi szükségleteik kielégítése érdekében kevésbé biztonságos vagy nem szabályozott fizetési csatornákat vegyenek igénybe. Ugyanakkor a bankszektorban széles körben elterjedt kockázatmentesítési gyakorlatok pénzügyi kirekesztéshez vezethetnek a pénzforgalmi szervezetek vagy a fogyasztók bizonyos kategóriái esetében. A pénzügyi felügyeletnek van a legjobb helyzetben ahhoz, hogy azonosítsa azokat a helyzeteket, amikor egy hitelintézet – dokumentált ügyfél-átvilágításon alapuló indokolás nélkül – annak ellenére tagadta meg az üzleti kapcsolat létesítését, hogy erre a 2014/92/EU irányelvet vagy az (EU) 2015/2366 irányelvet átültető nemzeti jogszabály alapján esetleg köteles lett volna. Ilyen esetekben a pénzügyi felügyeletnek figyelmeztetniük kell a pénzügyi intézmények által a 2014/92/EU irányelvnek vagy az (EU) 2015/2366 irányelvnek való megfelelés biztosításáért felelős hatóságokat.
- (79) A pénzügyi felügyelet, valamint a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások válságkezeléséért felelős hatóságok – különösen a betétbiztosítási rendszerek kijelölt hatóságai és a szanálási hatóságok – közötti együttműködés szükséges az ezen

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

irányelvben a pénzmosás megelőzése érdekében meghatározott célkitűzések, valamint a 2014/49/EU és a 2014/59/EU irányelv szerinti, a pénzügyi stabilitás és a betétesek védelmére irányuló célkitűzések összeegyeztetéséhez. A pénzügyi felügyeleteknek felül kell vigyázniuk az ügyfél-átvilágítás végrehajtását az olyan hitelintézetnél, amelyről megállapítást nyert, hogy fizetéseképtelenné vált vagy valószínűleg azzá válik, vagy amelynél a betétek befagyasztottnak minősülnek, valamint a gyanús ügyleteknek a pénzügyi információs egység felé történő bejelentését. A pénzügyi felügyeleteknek tájékoztatniuk kell a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások válságkezeléséért felelős hatóságokat az elvégzett ügyfél-átvilágítás releváns eredményeiről és a pénzügyi információs egység által felfüggesztett számlákról.

- (80) A hitelintézetekkel kapcsolatos együttműködés megkönnyítése érdekében az AMLA-nak az Európai Bankhatósággal konzultálva iránymutatásokat kell kiadnia, amelyekben meghatározza az együttműködés fő elemeit, beleértve az információcsere módját is.
- (81) Az együttműködési mechanizmusoknak ki kell terjedniük a könyvvizsgálók felügyeletéért és felügyeletéért felelős hatóságokra is, mivel az együttműködés fokozhatja a pénzmosás elleni küzdelmet célzó uniós keret eredményességét.
- (82) Ezen irányelv alkalmazásában alapvető fontosságú a tagállamok illetékes hatóságai közötti információcsere és segítségnyújtás. Következésképpen a tagállamok nem tilthatják meg és nem akadályozhatják észszerűtlen vagy indokolatlanul korlátozó feltételekkel az említett információcserét és segítségnyújtást.
- (83) A felügyelet számára jellegüktől és jogállásuktól függetlenül lehetővé kell tenni az együttműködést és a bizalmas információk cseréjét. E célból megfelelő jogalappal kell rendelkezniük a bizalmas információk cseréjéhez és az együttműködéshez. A kötelezett szolgáltatók más uniós jogi aktusok szerinti felügyeletét vagy felvigyázását ellátó más hatóságokkal folytatott információcserét és együttműködést nem akadályozhatja szándékolatlanul az a jogbizonytalanság, amely az e területre vonatkozó kifejezett rendelkezések hiányából eredhet. A jogi keret pontosítása annál is fontosabb, mivel a prudenciális felügyeletet sok esetben olyan felügyeleti szervekre – mint például az Európai Központi Bank (EKB) – bízzák, amelyek nem foglalkoznak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletével.
- (84) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret eredményessége az illetékes hatóságok széles körén belüli együttműködésen múlik. Az együttműködés megkönnyítése érdekében az AMLA-t meg kell bízni azzal, hogy az EKB-val, az európai felügyeleti hatóságokkal, az Europollal, az Eurojusttal és az Európai Ügyészséggel együttműködve dolgozzon ki iránymutatásokat az illetékes hatóságok közötti együttműködésre vonatkozóan. Az iránymutatásoknak ismertetniük kell azt is, hogy az egyéb uniós jogi aktusok alapján a kötelezett szolgáltatók felügyeletében vagy felvigyázásában illetékes hatóságok a feladataik ellátása során hogyan vegyék figyelembe a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos aggályokat.
- (85) A személyes adatok ezen irányelv alkalmazásában végzett kezelésére az (EU) 2016/679 rendelet alkalmazandó. A személyes adatoknak az uniós intézmények és szervek általi, ezen irányelv alkalmazásában végzett kezelésére a 2018/1725/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸ alkalmazandó. A pénzmosás és a terrorizmus

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése

finanszírozása elleni küzdelmet minden tagállam fontos közérdekként ismeri el. A pénzmosással és annak alapcselekményeivel vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos nyomozásért vagy büntetőeljárásért felelős, illetve a bűncselekményből származó vagyoni eszközök felkutatásával, lefoglalásával, befagyasztásával és elkobzásával megbízott illetékes hatóságoknak azonban tiszteletben kell tartaniuk a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében kezelt személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat, köztük az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁹.

- (86) Alapvető fontosságú, hogy ezen irányelv és a módosított FATF-ajánlások összehangolására az uniós jogszabályok maradéktalan betartásával kerüljön sor, különösen az uniós adatvédelmi jog, azon belül is az adattovábbítási szabályok, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta) rögzített alapvető jogok védelme tekintetében. Ezen irányelv végrehajtásának egyes aspektusai adatok gyűjtését, elemzését, tárolását és az Unión belüli, valamint harmadik országokkal való megosztását érintik. A személyes adatok ilyen kezelése – az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett – kizárólag az ezen irányelvben meghatározott célokból és az ezen irányelvben előírt tevékenységek – például az illetékes hatóságok közötti információcsere – céljából engedélyezhető.
- (87) Az ezen irányelv alkalmazásában kezelt személyes adatokra vonatkozik az érintettnek az adatahoz való hozzáférési joga. Az érintettnek a gyanús ügyletekhez kapcsolódó bejelentésekben foglalt bármely információkhoz való hozzáférése azonban súlyosan aláásná a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságát. Ezért az (EU) 2016/679 rendelet 23. cikkével, illetve adott esetben az (EU) 2018/1725 rendelet 25. cikkével összhangban indokolt lehet e jog alól kivételeket tenni vagy e jogot korlátozni. Az érintettnek jogában áll kérelmeznie, hogy az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkében említett valamely felügyelő hatóság, vagy adott esetben az európai adatvédelmi biztos ellenőrizze az adatkezelés jogszerűségét, továbbá joga van az ugyanazon rendelet 79. cikkében említett jogorvoslathoz. Az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkében említett felügyelő hatóság hivatalból is eljárhat. A hozzáférési jogot érintő korlátozások sérelme nélkül indokolt, hogy a felügyeleti hatóság tájékoztathassa az érintettet arról, hogy a felügyeleti hatóság valamennyi szükséges ellenőrzést elvégezte, továbbá arról, hogy milyen eredménnyel zárult az adatkezelés jogszerűségének a vizsgálata.
- (88) Az AMLA létrehozásának időszakában a pénzügyi információs egységek közötti folyamatos információcsere biztosítása érdekében a FIU.net gazdaszervezetének szerepét ideiglenes jelleggel továbbra is a Bizottságnak kell ellátnia. Annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek teljes mértékben részt vegyenek a rendszer működésében, a Bizottságnak rendszeresen eszmecserét kell folytatnia a pénzügyi információs egységek uniós platformjával (a továbbiakban: az uniós FIU-platform). Ez a pénzügyi információs egységek képviselőiből álló, 2006 óta működő informális csoport, amelyet a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés

tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

megkönnyítésére és az együttműködéssel kapcsolatos kérdésekről folytatott véleménycserére használnak.

- (89) Az uniós szintű következetes harmonizációt szabályozástechnikai standardok útján szükséges biztosítani. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén rendkívül speciális szakértelemmel rendelkező szervként helyénvaló az AMLA-t megbízni a Bizottsághoz benyújtandó olyan szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntést.
- (90) A pénzügyi információs egységek és a felügyeletek közötti következetes megközelítések biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy ezt az irányelvet kiegészítő szabályozástechnikai standardokat fogadjon el, amelyekben meghatározza az egyes szolgáltatók központi kapcsolattartó pontjának kijelölésére és feladataira vonatkozó kritériumokat, megállapítja a kötelezett szolgáltatók eredendő és fennmaradó kockázati profiljának értékelésére és osztályozására vonatkozó referenciaértékeket és módszertant, valamint a kockázati profil felülvizsgálatának gyakoriságát, részletesen meghatározza a székhely szerinti és fogadó tagállambeli felügyeletek feladatait és az e felügyeletek közötti együttműködés módozatait, meghatározza a pénzmosás elleni felügyeleti kollégiumok általános működési feltételeit és operatív feladatait, és meghatározza az ezen irányelvet sértő cselekmények súlyosság szerinti besorolására szolgáló mutatókat, valamint azokat a kritériumokat, amelyeket a közigazgatási szankciók mértékének megállapításakor vagy közigazgatási intézkedések alkalmazásakor figyelembe kell venni. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (91) Annak érdekében, hogy ezen irányelv végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a statisztikai adatgyűjtésére vonatkozó módszertan meghatározása, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk benyújtási formátumának meghatározása, a tényleges tulajdonosi nyilvántartások, a bankszámla-nyilvántartások és az adat-visszanyerési mechanizmusok összekapcsolására vonatkozó technikai feltételek meghatározása, valamint a tagállami pénzügyi információs egységek közötti információcsere formátumát meghatározó végrehajtás-technikai standardok elfogadása céljából. Ezt a végrehajtási hatáskört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁰ megfelelően kell gyakorolni.
- (92) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és szem előtt tartja az Alapjogi Charta által elismert elveket, különösen a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot (a Charta 7. cikke), a személyes adatok védelméhez való jogot (a Charta 8. cikke) és a vállalkozás szabadságát (a Charta 16. cikke).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (93) Az ezen irányelv végrehajtását értékelő jelentés elkészítésekor a Bizottságnak kellő figyelmet kell fordítania a Charta által elismert alapvető jogok és elvek tiszteletben tartására.
- (94) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló összehangolt és koherens mechanizmus létrehozását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a javasolt intézkedés terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (95) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával²¹ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (96) Az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkével összhangban sor került az európai adatvédelmi biztossal folytatandó konzultációra[, és a biztos ...-án/-én véleményyt nyilvánított]²².
- (97) Az (EU) 2015/849 irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. szakasz

Tárgy, hatály és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az alábbiakra vonatkozó szabályokat állapítja meg:

- a) a pénzmosásnak és a terrorizmusfinanszírozásnak nemzeti szinten kitett ágazatokra vonatkozó intézkedések;
- b) a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok azonosítása uniós és tagállami szinten;
- c) a tényleges tulajdonlasi, bankszámla- és ingatlan-nyilvántartások létrehozása és az azokhoz való hozzáférés;
- d) a pénzügyi információs egységek felelősségi köre és feladatai;
- e) a kötelezett szolgáltatók felügyeletében részt vevő szervek felelősségi köre és feladatai;

²¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

²² HL C [...], [...], [...] o.

- f) együttműködés az illetékes hatóságok között és együttműködés más uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó hatóságokkal.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 2. cikkében szereplő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

Ezen irányelv alkalmazásában továbbá:

1. „pénzügyi felügyelet”: a hitelintézetekért és pénzügyi intézményekért felelős felügyelet;
2. „kötelezett szolgáltató”: az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 3. cikkében felsorolt, az említett rendelet 4., 5. és 6. cikke szerinti mentességre nem jogosult természetes vagy jogi személy;
3. „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a kötelezett szolgáltató létesítő okirat szerinti székhelye található, vagy ha a kötelezett szolgáltató nem rendelkezik létesítő okirat szerinti székhellyel, az a tagállam, amelyben a kötelezett szolgáltató központi irodája található;
4. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben a kötelezett szolgáltató leányvállalattal vagy fiókteleppel rendelkezik, vagy amelyben szolgáltatásokat nyújt;
5. „vámhatóságok”: a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²³ 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott vámhatóságok, valamint az (EU) 2018/1672 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁴ 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott illetékes hatóságok;
6. „a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégium”: a határokon átnyúló tevékenységű csoport vagy szervezet felügyelete céljából folytatott együttműködés és információmegosztás állandó struktúrája;
7. „határokon átnyúló tevékenységű szervezet”: olyan kötelezett szolgáltató, amely legalább egy másik tagállamban vagy harmadik országban telephellyel rendelkezik;
8. „telephely”: a kötelezett szolgáltató fióktelepe vagy más formájú telephelye, amely a szolgáltató székhelye szerinti országtól eltérő tagállamban vagy harmadik országban működik, vagy egy anyavállalat leányvállalata, amely az anyavállalat letelepedése szerinti országtól eltérő országban telepedett le.

2. szakasz

Nemzeti szintű intézkedések a pénzmosásnak és a terrorizmusfinanszírozásnak kitett ágazatokban

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1672 rendelete (2018. október 23.) az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről és az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 284., 2018.11.12., 6. o.).

3. cikk

A kockázatnak kitett ágazatok nemzeti szintű azonosítása

- (1) Amennyiben a tagállamok által a 8. cikk szerint elvégzett nemzeti szintű kockázatértékelés azt állapítja meg, hogy a kötelezett szolgáltatók mellett más ágazatokhoz tartozó szervezetek is ki vannak téve pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezekre a szervezetekre is az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet követelményeit alkalmazzák.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok bejelentik a Bizottságnak azon szándékukat, hogy az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet követelményeit más ágazatokban működő szervezetekre is alkalmazzák. A bejelentés tartalmazza az alábbiakat is:
 - a) az e szándékot alátámasztó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok indokolását;
 - b) annak értékelését, hogy az alkalmazás kiterjesztése milyen hatással lesz a szolgáltatások belső piacon belüli nyújtására;
 - c) a tagállam által elfogadni kívánt nemzeti szintű intézkedések szövegét.
- (3) A tagállamok a (2) bekezdésben említett bejelentés időpontjától számított hat hónapra felfüggesztik a (2) bekezdés c) pontjában említett nemzeti szintű intézkedések elfogadását.
- (4) A (3) bekezdésben említett időszak vége előtt a Bizottság az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelettel létrehozott a Pénzmosás és a Terrorizmusfinanszírozás Elleni Küzdelem Hatóságával (AMLA) folytatott konzultációt követően részletes véleményt ad ki arról, hogy a tervezett intézkedés:
 - a) elégséges-e az azonosított kockázatok kezeléséhez, különös tekintettel arra, hogy a tagállam által azonosított kockázatok érintik-e a belső piacot;
 - b) akadályozhatja-e olyan mértékben a szolgáltatások vagy a tőke szabad mozgását vagy a szolgáltatók letelepedésének szabadságát a belső piacon, amely nem áll arányban az intézkedés által csökkenteni kívánt pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal.A részletes véleményben a Bizottság jelzi továbbá, hogy szándékában áll-e uniós szintű intézkedést javasolni.
- (5) Amennyiben a Bizottság nem tartja helyénvalónak az uniós szintű intézkedésre irányuló javaslatot, az érintett tagállam a (4) bekezdésben említett részletes vélemény kézhezvételétől számított két hónapon belül beszámol a Bizottságnak a részletes vélemény alapján javasolt intézkedésről. A Bizottság észrevételezi a tagállam által javasolt intézkedést.
- (6) Amennyiben a Bizottság jelzi, hogy uniós szintű intézkedésre kíván javaslatot tenni, az érintett tagállam tartózkodik a (2) bekezdés c) pontjában említett nemzeti szintű intézkedések elfogadásától.

- (7) Amennyiben [ezen irányelv hatálybalépésének dátuma]-ig a tagállamok már alkalmazták az (EU) 2015/849 irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket a kötelezett szolgáltatókétól eltérő egyéb ágazatokra, az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] rendelet követelményeit ezekre az ágazatokra is alkalmazhatják.

A tagállamok [6 hónappal ezen irányelv átültetését követően]-ig bejelentik a Bizottságnak azokat az első albekezdés alapján nemzeti szinten azonosított ágazatokat, amelyekre az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] rendelet követelményei alkalmazandók. A bejelentéshez mellékelik az említett ágazatok pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitettségére vonatkozó indokolást. A bejelentéstől számított hat hónapon belül a Bizottság az AMLA-val folytatott konzultációt követően részletes véleményt ad ki a (4) bekezdés a) és b) pontjára vonatkozóan, amelyben jelzi, hogy szándékában áll-e uniós szintű intézkedést javasolni. Amennyiben a Bizottság nem tartja helyénvalónak az uniós szintű intézkedésre irányuló javaslatlételt, az (5) bekezdés alkalmazandó.

- (8) A Bizottság [1 évvel ezen irányelv átültetésének időpontját követően]-ig és azt követően évente az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közléteszi azon ágazatok összevont jegyzékét, amelyekre vonatkozóan a tagállamok az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] rendelet követelményeinek alkalmazása mellett döntöttek.

4. cikk

Egyes szolgáltatókra vonatkozó követelmények

- (1) A tagállamok gondoskodnak a pénzváltó irodák, a készpénzes csekkbevéltőhelyek, a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végzők, valamint a társasági szolgáltatók engedélyeztetési, illetve nyilvántartásba vételi kötelezettségéről.
- (2) A tagállamok gondoskodnak valamennyi szerencsejáték-szervező szabályozásáról.

5. cikk

Kapcsolattartó pontok

- (1) A tagállamok megkövetelhetik a 2009/110/EK irányelv²⁵ 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott elektronikuspénz-kibocsátóktól, az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 11. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltatóktól és a fogadó tagállamban található közvetítőn keresztül működő kriptoeszköz-szolgáltatóktól, amelyek a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján folytatnak tevékenységet, és amelyek központi irodája egy másik tagállamban található, hogy a tagállam területén központi kapcsolattartó pontot jelöljenek ki. A központi kapcsolattartó pont a határokon átnyúló tevékenységű szervezet nevében biztosítja a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok betartását, továbbá megkönnyíti a felügyelet feladatellátását többek között azáltal, hogy kérésre dokumentumokat és információkat bocsát a rendelkezésükre.

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

- (2) Az AMLA [2 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek meghatározzák azokat a kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy mely helyzetben indokolt az (1) bekezdés szerinti központi kapcsolattartó pont kijelölése, és annak milyen feladatokat kell ellátnia.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv kiegészítése céljából az [hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final] rendelet 38–41. cikkével összhangban az e cikk (2) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.

6. cikk

Egyes kötelezett szolgáltatók felső vezetésének és tényleges tulajdonosainak ellenőrzése

- (1) A tagállamok előírják a felügyeletek számára annak ellenőrzését, hogy a 4. cikkben említett kötelezett szolgáltatók felső vezetésének tagjai és e szolgáltatók tényleges tulajdonosai becsületesen és feddhetetlenül járnak-e el. E szolgáltatók felső vezetésének a feladatai ellátásához szükséges tudással és szakértelemmel is rendelkeznie kell.
- (2) Az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] rendelet 3. cikke (3) bekezdésének a), b), d), e) és h)–l) pontjában említett kötelezett szolgáltatók tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek megtegyék az annak megakadályozásához szükséges intézkedéseket, hogy a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy terrorizmusfinanszírozás miatt elítélt személyek vagy bűntársaik szakmai akkreditációt szerezzenek, vezetői feladatokat lássanak el, vagy az érintett kötelezett szolgáltatók tényleges tulajdonosai legyenek.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek rendszeres időközönként és kockázaterzékenységi alapon ellenőrizzék, hogy az (1) és (2) bekezdés követelményei továbbra is teljesülnek-e. A felügyeletek különösen azt ellenőrzik, hogy a felső vezetés becsületesen és feddhetetlenül jár-e el, továbbá rendelkezik-e a feladatai ellátásához szükséges ismeretekkel és szakértelemmel olyan esetekben, amikor alapos okkal feltételezhető a pénzmosást vagy a terrorizmusfinanszírozást elkövetése vagy korábbi elkövetése, illetve kísérlete, vagy ennek fokozott kockázata áll fenn egy kötelezett szolgáltatónál.
- (4) A felügyeletek kérhetik a pénzmosásért, annak alapcselekményéért vagy terrorizmusfinanszírozásáért elítélt személyeknek az (1) és (2) bekezdésben említett kötelezett szolgáltatók vezetői tisztségéből való eltávolítását. A felügyeletek eltávolíthatják a felső vezetés azon tagjait, akiről feltételezhető, hogy nem becsületesen és feddhetetlenül járnak el, és akik nem rendelkeznek a feladataik ellátásához szükséges ismeretekkel és szakértelemmel.
- (5) Amennyiben a pénzmosásért, annak alapcselekményéért vagy terrorizmusfinanszírozásáért elítélt személy a (2) bekezdésben említett kötelezett szolgáltató tényleges tulajdonosa, a tagállamok biztosítják az ilyen személynek a kötelezett szolgáltatótól való elhatárolását többek között azáltal, hogy hatáskört biztosítanak a felügyeleteknek arra, hogy a tényleges tulajdonost felszólítsák a kötelezett szolgáltatóban meglévő részesedésének elidegenítésére.

- (6) E cikk alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy nemzeti jogukkal összhangban a felügyeletek vagy az (1) és (2) bekezdésben említett személyek alkalmasságának értékelésére nemzeti szinten illetékes hatóság ellenőrizze az érintett személy büntetett előéletre vonatkozó adataiban a büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet meglétét. Az ilyen célú információcserét a nemzeti jogszabályokba átültetett 2009/315/IB kerethatározattal és a 2009/316/IB határozattal összhangban kell folytatni.

2. szakasz

Kockázatértékelések

7. cikk

Szupranacionális kockázatértékelés

- (1) A Bizottság értékelést készít a határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódó és a belső piacot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról.

E célból a Bizottság legkésőbb *[4 évvel ezen irányelv átültetésének időpontját követően]*-ig jelentést készít, amelyben uniós szinten azonosítja, elemzi és értékeli ezeket a kockázatokat. Ezt követően a Bizottság négyévente frissíti a jelentését. A Bizottság indokolt esetben gyakrabban is frissítheti a jelentés egyes részeit.

- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentés legalább a következő szempontokra terjed ki:
- a) a belső piac pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak kitett területei és ágazatai;
 - b) az egyes területekhez és ágazatokhoz kapcsolódó kockázatok jellege és szintje;
 - c) a bűncselekményből származó jövedelmek legalizálásának legelterjedtebb eszközei, beleértve – ha ismertek – azokat is, amelyeket különösen a tagállamok és harmadik országok közötti ügyletek során használnak, az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet III. fejezetének 2. szakasza szerint azonosított harmadik ország meglététől függetlenül;
 - d) a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának kockázata.
- (3) A Bizottság ajánlást fogalmaz meg a tagállamoknak a feltárt kockázatok kezelésére megfelelőnek ítélt intézkedésekről. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy valamelyik ajánlást nem alkalmazzák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereik keretében, erről értesítik a Bizottságot, és döntésüket indokolják.
- (4) Az AMLA *[3 évvel ezen irányelv átültetésének időpontját követően]*-ig a Bizottságnak címzett véleményt ad ki az Uniót érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról. Ezt követően az AMLA két évente ad ki véleményt.
- (5) A Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzésekor a munkát uniós szinten szervezi meg és figyelembe veszi a (4) bekezdésben említett együttes véleményeket, valamint bevonja a munkába a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás területének tagállami szakértőit, a nemzeti felügyeleti hatóságok és a pénzügyi információs egységek, valamint az AMLA és adott esetben más uniós szintű szervek képviselőit.

- (6) A Bizottság az (1) bekezdésben említett jelentés elfogadásától számított két éven belül, majd azt követően négyévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jelentés megállapításai alapján hozott intézkedésekről.

8. cikk

Nemzeti szintű kockázatértékelés

- (1) Minden tagállam nemzeti szintű kockázatértékelést végez az őt érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok azonosítása, értékelése, értelmezése és csökkentése céljából. Naprakészen tartja és legalább négyévente felülvizsgálja a kockázatértékelést.

Minden tagállam megteszi a megfelelő lépéseket annak érdekében is, hogy azonosítsa, értékelje, értelmezze és csökkentse a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának kockázatát.

- (2) Minden tagállam kijelöli azt a hatóságot, illetve kialakítja azt a mechanizmust, amely koordinálja az (1) bekezdésben említett kockázatokra adott nemzeti válaszlépéseket. A hatóság kilétéről értesíteni kell a Bizottságot, az AMLA-t, valamint a többi tagállamot, illetve el kell juttatni részükre a mechanizmus leírását.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésében említett nemzeti szintű kockázatértékelések végrehajtásakor a tagállamok figyelembe veszik a 7. cikk (1) bekezdésében említett jelentés megállapításait.
- (4) Az egyes tagállamok a nemzeti szintű kockázatértékelést a következőkre használják fel:
- a) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak javítására, különösen azon területek meghatározása révén, ahol a kötelezett szolgáltatóknak fokozott intézkedéseket kell alkalmazniuk, és adott esetben megállapítja, hogy milyen intézkedésekre van szükség;
 - b) adott esetben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából alacsonyabb vagy magasabb kockázatot jelentő ágazatok vagy területek meghatározására;
 - c) a területükön található jogi személyek és társulás jellegű jogi megállapodások egyes típusaihoz kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésére, valamint a külföldi jogi személyekből és társulás jellegű jogi megállapodásokból eredő kockázatoknak való kitettség értelmezésére;
 - d) a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása, valamint a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtása és kijátszása elleni küzdelmet szolgáló erőforrások elosztásával és rangsorolásával kapcsolatos döntéshozatalra;
 - e) annak biztosítására, hogy minden egyes ágazatban vagy területen a pénzmosási és a terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak megfelelő szabályozás jöjjön létre;
 - f) annak érdekében, hogy haladéktalanul az illetékes hatóságok és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsássák azokat a megfelelő információkat, amelyek megkönnyítik a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával

kapcsolatos saját kockázatértékelésük, valamint az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 8. cikkében említett, a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók kijátszásával kapcsolatos kockázatokértékelés elvégzését.

A nemzeti szintű kockázatértékelés keretében a tagállamok bemutatják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló rendszere intézményi struktúráját és általános eljárásait, beleértve többek között a pénzügyi információs egységet, az adóhatóságokat és az ügyészségeket is, továbbá a rendelkezésre bocsátott humán és pénzügyi erőforrásokat, amennyiben erről rendelkezésre áll információ.

- (5) A tagállamok a nemzeti szintű kockázatértékeléseik eredményeit – és azok naprakész változatát – a Bizottság, az AMLA és a többi tagállam rendelkezésére bocsátják. Adott esetben bármely tagállam további releváns információkat szolgáltathat a nemzeti szintű kockázatértékelést végző tagállamnak. Az értékelés összefoglalását nyilvánosságra kell hozni. Az összefoglaló nem tartalmazhat minősített adatokat. Az abban foglalt információk nem tehetik lehetővé természetes vagy jogi személyek azonosítását.

9. cikk

Statisztikák

- (1) A tagállamok átfogó statisztikákat vezetnek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretük eredményessége szempontjából lényeges kérdésekről, amelyek alapján felülvizsgálják a keret eredményességét.
- (2) Az (1) bekezdésben említett statisztikák közé tartoznak a következők:
- az irányelv hatálya alá tartozó ágazatok méretére és jelentőségére vonatkozó adatok, többek között a természetes személyek és a szervezetek száma és az egyes ágazatok gazdasági jelentősége;
 - a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni nemzeti rendszer bejelentési, nyomozati és bírósági szakaszaira vonatkozó adatok, többek között a pénzügyi információs egységnek bejelentett gyanús ügyletek száma, az ilyen bejelentéseket követő intézkedések, az (EU) 2018/1672 rendelet 9. cikke szerint a pénzügyi információs egységnek a határokon átnyúló fizikai készpénzmozgásokról átadott információk és az ezen információk alapján hozott intézkedések, éves szinten a vizsgált esetek száma, a vádemeléssel érintett személyek száma, a pénzmosással vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekmények miatt jogerősen elítélt személyek száma, az alapcselekmények az (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁶ 2. cikke szerint azonosított típusai, ha van erre vonatkozó információ, és a befagyasztott, lefoglalt vagy elkobzott vagyon EUR-ban kifejezett értéke;
 - amennyiben rendelkezésre állnak, a további vizsgálatot eredményező jelentések számát és százalékos arányát azonosító adatok, a pénzügyi információs egységek által a 21. cikk szerint elkészített éves jelentéssel együtt;

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1673 irányelve (2018. október 23.) a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 284., 2018.11.12., 22. o.).

- d) a pénzügyi információs egység által benyújtott, a hozzá beérkezett, az általa elutasított, valamint a teljeskörűen vagy részben megválaszolt, határokon átnyúló információkérések számára vonatkozó adatok, megkereső országonkénti bontásban;
- e) az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet IV. fejezetében, valamint ezen irányelv II. fejezetének 1. és 2. szakaszában említett tényleges tulajdonlási és bankszámla-információkra vonatkozóan az Unión kívüli partnerektől érkező vagy hozzájuk intézett kölcsönös jogsegély iránti megkeresések vagy egyéb nemzetközi információkérések száma, illetékes hatóság és partnerország szerinti bontásban;
- f) a felügyelet számára, valamint a 17. cikkben meghatározott feladatok ellátásához a pénzügyi információs egység számára rendelkezésre bocsátott humán erőforrások;
- g) a helyszíni és helyszínen kívüli felügyeleti intézkedések száma, a felügyeleti intézkedések alapján vagy a felügyeleti hatóságok és a IV. fejezet 4. szakasza szerint az önszabályozó testületek által alkalmazott szankciók és igazgatási intézkedések révén azonosított jogsértések száma;
- h) az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet IV. fejezetében foglalt kötelezettségekkel kapcsolatban azonosított jogsértések száma és típusa, az e jogsértésekkel kapcsolatban alkalmazott szankciók vagy közigazgatási intézkedések száma, valamint az ezen irányelv 10. cikkének (8) bekezdése alapján a központi nyilvántartásért felelős szervezet által végzett vizsgálatok száma.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben említett statisztikákat évente gyűjtsék és továbbítsák a Bizottságnak. A (2) bekezdés a), c), d) és f) pontjában említett statisztikákat az AMLA-nak is továbbítani kell.
- Az AMLA ezeket a statisztikákat az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 11. cikkével összhangban saját adatbázisában tárolja.
- (4) Az AMLA *[3 évvel ezen irányelv átültetésének időpontját követően]*-ig a Bizottságnak címzett véleményt fogad el a (2) bekezdés a), c), d) és f) pontjában említett statisztikák gyűjtésének módszertanáról.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a (2) bekezdésben említett statisztikák gyűjtésének módszertanát, valamint a Bizottságnak és az AMLA-nak történő továbbításukra vonatkozó szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (6) A Bizottság kétévenkénti jelentést tesz közzé, amelyben összefoglalja és értelmezi a (2) bekezdésben említett statisztikákat, és e jelentést a honlapján is hozzáférhetővé teszi.

II. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁSOK

I. szakasz

Tényleges tulajdonosi nyilvántartások

10. cikk

Tényleges tulajdonosi nyilvántartások

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 44. cikkében említett, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat és az ugyanazon rendelet 47. cikkében említett, a meghatalmazotti megállapodásokra vonatkozó információkat központi nyilvántartásban tárolják abban a tagállamban, ahol a jogi személyt bejegyezték, vagy ahol a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukció vagyongazdálkodója vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyongazdálkodóval egyenértékű pozíciót betöltő személy letelepedett vagy tartózkodási hellyel rendelkezik. Ez a követelmény nem vonatkozik azokra a szabályozott piacon jegyzett társaságokra, amelyekre az ezen irányelvben megállapított követelményekkel egyenértékű közzétételi követelmények vonatkoznak, vagy amelyekre egyenértékű nemzetközi standardok vonatkoznak.

A központi nyilvántartásokban szereplő, tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk a nemzeti rendszereknek megfelelően gyűjthetők.

- (2) Amennyiben kétségek merülnek fel a központi nyilvántartásokban szereplő tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk pontosságát illetően, a tagállamok előírják a jogi személyek és a társulás jellegű jogi megállapodások számára, hogy kockázatérzékenységi alapon további információkat szolgáltatassanak, beleértve az igazgatótanács határozatait és az ülései jegyzőkönyveit, a partnerségi megállapodásokat, a bizalmi vagyongazdálkodási megállapodásokat, a meghatalmazásokat vagy más szerződéses megállapodásokat és dokumentumokat.
- (3) Amennyiben az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 45. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján nincs tényleges tulajdonosként azonosítható személy, a központi nyilvántartás a következőket tartalmazza:
- a) indoklással ellátott nyilatkozat arról, hogy nincs tényleges tulajdonos, vagy hogy a tényleges tulajdonosok nem azonosíthatók és nem ellenőrizhetők;
 - b) az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 44. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt információkkal egyenértékű adatok azon természetes személyekről, akik vezető tisztséget viselnek a gazdasági társaságnál vagy a jogi személynél.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusok útján elfogadjon a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk központi nyilvántartásba történő benyújtásának formátumát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (5) A tagállamok előírják, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan a központi nyilvántartásokban tárolt információk elégségesek, pontosak és naprakészek legyenek. E célból a tagállamok legalább a következő követelményeket alkalmazzák:
- a) a kötelezett szolgáltatók bejelentik a központi nyilvántartásokért felelős szervezetnek a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan a központi nyilvántartásokban rendelkezésre álló információk és az *[hivatkozás helye: a*

pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat] rendelet 18. cikke alapján a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan rendelkezésükre álló információk között általuk megállapított eltéréseket;

- b) az illetékes hatóságok indokolt esetben, amennyiben ez a követelmény nem ütközik szükségtelenül a feladataik ellátásába, bejelentik a központi nyilvántartásokért felelős szervezetnek a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan a központi nyilvántartásokban található információk és a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan a rendelkezésükre álló információk között általuk megállapított eltérésekről.
- (6) A tagállamok előírják, hogy az (5) bekezdésben említett eltérések bejelentésére az eltérés észlelésétől számított 14 naptári napon belül kerüljön sor. Alacsonyabb kockázatú esetekben, amelyekre az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat]* rendelet III. fejezetének 3. szakasza szerinti intézkedések alkalmazandók, a tagállamok engedélyezhetik a kötelezett szolgáltatóknak, hogy az ügyfelet a technikai jellegű, a tényleges tulajdonos(ok) azonosítását nem akadályozó eltérések közvetlenül a központi nyilvántartásokért felelős szervezetnél történő helyesbítésére kérik.
- (7) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervezet megtegye a megfelelő intézkedéseket az eltérések megszüntetése érdekében, ideértve a központi nyilvántartásokban szereplő információk módosítását is, amennyiben a szervezet képes azonosítani és ellenőrizni a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat. A bejelentett eltérések tényét külön meg kell említeni a központi nyilvántartásokban, és annak legalább az illetékes hatóságok és a kötelezett szolgáltatók számára láthatónak kell lennie.
- (8) A gazdasági társaságok és más jogi személyek esetében a tagállamok biztosítják, hogy a központi tényleges tulajdonosi nyilvántartásért felelős szervezet felhatalmazást kapjon arra, hogy ellenőrzéseket – többek között helyszíni vizsgálatokat – végezzen a jogi személy telephelyén vagy létesítő okirat szerinti székhelyén a jogi személy mindenkor tényleges tulajdonlásának megállapítása, valamint annak ellenőrzése céljából, hogy a központi nyilvántartásba benyújtott információk pontosak, elégségesek és naprakészek-e. A központi nyilvántartásnak az ilyen információk ellenőrzésére vonatkozó jogának érvényesítése semmilyen módon nem korlátozható, akadályozható vagy zárható ki.
- (9) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásért felelős szervezet felhatalmazást kapjon arra, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket vagy szankciókat alkalmazzon olyan esetekben, amikor a nyilvántartást nem látják el a tényleges tulajdonlásra vonatkozó pontos, elégséges és naprakész információkkal.
- (10) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az e cikk alapján végzett ellenőrzések során vagy bármely más módon a tényleges tulajdonosi nyilvántartásért felelős szervezetek esetlegesen pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos tényeket tárnak fel, erről haladéktalanul tájékoztatják a pénzügyi információs egységet.
- (11) A központi nyilvántartásokat az (EU) 2017/1132 irányelv 22. cikkének (1) bekezdésével létrehozott európai központi platformon keresztül össze kell kapcsolni.
- (12) Az (1) bekezdésben említett információnak a nemzeti nyilvántartásokon és a központi tényleges tulajdonosi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló

rendszeren keresztül az adott gazdasági társaság vagy más jogi személy nyilvántartásból való törlését követően legalább öt, legfeljebb 10 évig hozzáférhetőnek kell maradnia.

11. cikk

Az illetékes hatóságok, az önszabályozó testületek és a kötelezett szolgáltatók tényleges tulajdonosi nyilvántartásokhoz való hozzáféréseire vonatkozó általános szabályok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok időben, korlátozás nélkül és díjmentesen, az érintett jogi személyek vagy társulás jellegű jogi megállapodások riasztása nélkül hozzáférjenek a 10. cikkben említett, összekapcsolt központi nyilvántartásokban szereplő információkhoz.
- (2) A 10. cikkben említett központi nyilvántartásokhoz hozzáférést kapnak a pénzügyi információs egységek, a felügyeleti hatóságok, azok a közigazgatási szervek, amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem, az adóhatóságok, valamint a pénzmosás, annak alapcselekményei és a terrorizmusfinanszírozás kivizsgálása és a vádeljárás lefolytatása, valamint a bűncselekményekből származó vagyon visszakövetése és lefoglalása vagy befagyasztása és elkobzása terén illetékes hatóságok. Az önszabályozó testületek a felügyeleti feladataik ellátása során hozzáférés kapnak a nyilvántartásokhoz.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat]* rendelet III. fejezete szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedések meghozatalakor a kötelezett szolgáltatók kellő időben hozzáférjenek a 10. cikkben említett összekapcsolt központi nyilvántartásokban tárolt információkhoz.
- (4) A tagállamok *[3 hónappal ezen irányelv átültetésének időpontját követően]*-ig bejelentés keretében közlik a Bizottsággal az illetékes hatóságok és az önszabályozó testületek, valamint a nyilvántartásokhoz hozzáféréssel rendelkező kötelezett szolgáltatók kategóriáinak jegyzékét, a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére álló információk típusát, valamint azokat a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat, amelyek a 12. cikk alapján nyilvánosan hozzáférhetők. A tagállamok az illetékes hatóságokról vagy a kötelezett szolgáltatók kategóriáiról összeállított jegyzékben, illetve a kötelezett szolgáltatók vagy a nyilvánosság számára biztosított hozzáférés mértékében bekövetkezett változás esetén frissítik a bejelentést. A Bizottság a többi tagállam rendelkezésére bocsátja az illetékes hatóságok és a kötelezett szolgáltatók hozzáféréseire vonatkozó információkat, azok valamennyi módosításával együtt.

12. cikk

A tényleges tulajdonosi nyilvántartásokhoz való nyilvános hozzáférés különös szabályai

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság bármely tagja hozzáférjen a 10. cikkben említett összekapcsolt központi nyilvántartásokban tárolt következő információkhoz:
 - a) jogi személyek esetében minimálisan a tényleges tulajdonos neve, születési éve és hónapja, az illetősége szerinti állam neve és a tényleges tulajdonos állampolgársága, valamint a tényleges tulajdonosi érdektség jellege és mértéke;

- b) kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások esetében a tényleges tulajdonos neve, születési éve és hónapja, a tartózkodási helye szerinti ország neve és a tényleges tulajdonos állampolgársága, valamint a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellege és mértéke, feltéve, hogy a jogos érdek bizonyítható.

Az első albekezdés a) pontjában felsorolt információkon kívül a tagállamok – a nemzeti jogban meghatározott feltételek szerint – hozzáférést adhatnak olyan további információkhoz, amelyek a tényleges tulajdonos azonosításához szükségesek. Az említett további információknak magában kell foglalja legalább a születés időpontját vagy az elérhetőségeket, az uniós és tagállami adatvédelmi szabályoknak megfelelően.

- (2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a központi nyilvántartásaikban a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan tárolt információkat a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben²⁷ meghatározott elektronikus azonosító eszközökkel és releváns bizalmi szolgáltatásokkal történő hitelesítéshez, valamint az információk rendelkezésre bocsátásának adminisztratív költségeit – ideértve a nyilvántartás fenntartási és fejlesztési költségeit – meg nem haladó díjfizetéshez kötötten teszik nyilvánosan hozzáférhetővé.

13. cikk

Kivételek a tényleges tulajdonosi nyilvántartásokhoz való hozzáférés szabályai alól

A tagállamok a nemzeti jogban meghatározandó kivételes körülmények között eseti alapon részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó személyes adatokhoz való hozzáférés biztosítására irányuló, a 11. cikk (3) bekezdése és a 12. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettség alól, amennyiben ez a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezeket a felmentéseket a körülmények kivételes jellegének részletes értékelése alapján adják meg. A felmentés megadásáról szóló határozat közigazgatási felülvizsgálatához és a hatékony jogorvoslathoz való jogot garantálni kell. A felmentéseket adó tagállam éves statisztikai adatokat tesz közzé az adott felmentések számáról és a megadott indokokról, és az adatokat jelenti a Bizottságnak.

Az e cikk alapján megadott mentességek nem alkalmazandók az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat]* rendelet 3. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett kötelezett szolgáltatóra, ha az köztisztviselő.

2. szakasz

Bankszámla-információk

14. cikk

Bankszámla-nyilvántartások és elektronikus adat-visszanyerési rendszerek

- (1) A tagállamok központosított automatizált mechanizmust – például központi nyilvántartást vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszert – vezetnek be, amelynek segítségével időben azonosíthatók a hitelintézetek által az adott tagállam

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

területén kezelt, a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben²⁸ meghatározott IBAN-nal azonosított fizetési számlával vagy bankszámlával, illetve széffel rendelkező vagy ezek felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személyek.

A tagállamok bejelentik a Bizottságnak e nemzeti mechanizmusok jellemzőit, valamint azokat a kritériumokat, amelyek alapján az említett nemzeti mechanizmusok információkat tartalmaznak.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a tagállami pénzügyi információs egységek közvetlenül, azonnal és szűrés nélkül hozzáférjenek az (1) bekezdésben említett központi mechanizmusokban szereplő információkhoz. Az információk hozzáférhetőek kell, hogy legyenek az illetékes nemzeti hatóságok számára is az ezen irányelvben foglalt feladataik ellátása céljából.
- (3) Az (1) bekezdésben említett központi mechanizmusokon keresztül az alábbi információk érhetőek el és kereshetők:
 - a) a számlatulajdonos ügyfél és a nevében eljáró bármely személy tekintetében: név, kiegészítve az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat]* rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt egyéb azonosító adatokkal vagy egyedi azonosító számmal;
 - b) a számlatulajdonos ügyfél tényleges tulajdonosa tekintetében: név, kiegészítve az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat]* rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt egyéb azonosító adatokkal vagy egyedi azonosító számmal;
 - c) a bank- vagy fizetési számla tekintetében: IBAN-szám, valamint a számlanyitás és -zárás dátuma;
 - d) széf esetében: a bérlő neve, kiegészítve az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat]* rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt egyéb azonosító adatokkal vagy egyedi azonosító számmal, valamint a bérleti időszak időtartamával.
- (4) A tagállamok előírhatják, hogy a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok ezen irányelvben foglalt kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges egyéb információkat központi mechanizmusokon keresztül hozzáférhetővé és kereshetővé kell tenni.
- (5) Az (1) bekezdésben említett központosított automatizált mechanizmusokat össze kell kapcsolni a bankszámla-nyilvántartások egységes hozzáférési pontján keresztül, amelyet a Bizottság fejleszt ki és működtet.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusok útján műszaki előírásokat és eljárásokat fogadjon el a tagállamok központosított automatizált mechanizmusainak az egységes hozzáférési ponthoz való csatlakoztatására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdésben említett információk a központosított automatizált mechanizmusokat összekapcsoló egységes hozzáférési

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

ponton keresztül elérhető legyenek. A tagállamok megfelelő intézkedésekkel biztosítják, hogy kizárólag a (3) bekezdésben említett naprakész és a tényleges bankszámla-információknak megfelelő információk álljanak rendelkezésre nemzeti központi automatizált mechanizmusokon, valamint az e bekezdésben említett központi automatizált mechanizmusokat összekapcsoló egységes hozzáférési ponton keresztül. Az ezen információkhoz való hozzáférést az adatvédelmi szabályokkal összhangban kell biztosítani.

A tagállamok által a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok számára a (4) bekezdés értelmében lényegesnek ítélt egyéb információk nem tehetők hozzáférhetővé és kereshetővé a központosított automatizált mechanizmusokat összekapcsoló egységes hozzáférési ponton keresztül.

- (7) A nemzeti pénzügyi információs egységek számára azonnali és szűrés nélküli hozzáférést kell biztosítani azokhoz a más tagállamokban található fizetési- és bankszámlákra, valamint széfekekre vonatkozó információkhoz, amelyek a központosított automatizált mechanizmusokat összekapcsoló egységes hozzáférési ponton keresztül elérhetők. A tagállamok együttműködnek egymással és a Bizottsággal e bekezdés végrehajtása érdekében.

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti pénzügyi információs egységek személyzete a titoktartás és az adatvédelem tekintetében magas szakmai színvonalat képviseljen, továbbá feddhetetlen és kellően képzett legyen.

- (8) A tagállamok gondoskodnak olyan technikai és szervezési intézkedések bevezetéséről, amelyek garantálják az adatok szigorú technológiai normáknak megfelelő biztonságát annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek az (5) és (6) bekezdéssel összhangban gyakorolhassák a központosított automatizált mechanizmusokat összekapcsoló egységes hozzáférési ponton keresztül rendelkezésre álló információkhoz való hozzáférés és azok keresése tekintetében kapott hatáskört.

15. cikk

A nyilvántartások összekapcsolására vonatkozó végrehajtási jogi aktusok

- (1) Szükség esetén a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a tagállamok központi nyilvántartásainak a 10. cikk (11) bekezdése szerinti összekapcsolásához szükséges műszaki előírásokat és eljárásokat a következők tekintetében:
- a) a platform feladatainak elvégzéséhez szükséges műszaki adatok és ezen adatok tárolásának, felhasználásának és védelmének módszerét meghatározó műszaki előírás;
 - b) azok a közös kritériumok, amelyekkel összhangban a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk elérhetők a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, a tagállamok által biztosított hozzáférés szintjétől függően;
 - c) a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk hozzáférhetővé tételének technikai részletei;
 - d) a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer által biztosított szolgáltatások elérhetőségének technikai feltételei;

- e) a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés különböző típusainak ezen irányelv 11. és 12. cikkével összhangban történő megvalósítására vonatkozó technikai módozatok, ideértve a felhasználóknak a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközök és releváns bizalmi szolgáltatások használatával történő hitelesítését;
- f) a fizetési feltételek, amikor a tényleges tulajdonosra vonatkozó információhoz való hozzáférés a 12. cikk (2) bekezdése értelmében díj fizetéséhez kötött, figyelembe véve a már rendelkezésre álló fizetési lehetőségeket, például a távoli fizetési műveleteket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Szükség esetén a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a 14. cikk (5) bekezdésében említett, a tagállamok központosított mechanizmusainak összekapcsolásához szükséges műszaki előírásokat és eljárásokat az alábbiak tekintetében:

- a) az elektronikus úton történő kommunikáció módszereit meghatározó műszaki előírás a bankszámla-nyilvántartások egységes hozzáférési pontja alkalmazásában;
- b) a kommunikációs protollokra vonatkozó műszaki előírás;
- c) a bankszámla-nyilvántartások központi automatizált mechanizmusokat összekapcsoló egységes hozzáférési pontja segítségével kereshető és hozzáférhető információk adatbiztonságát, adatvédelmi biztosítékait, felhasználását és védelmét meghatározó műszaki előírások;
- d) azok a közös kritériumok, amelyek alapján a bankszámla-információk a központosított automatizált mechanizmusokat összekapcsoló egységes hozzáférési ponton keresztül kereshetők;
- e) az információk a központosított automatizált mechanizmusokat összekapcsoló egységes hozzáférési ponton keresztül rendelkezésre bocsátásának technikai részletei, ideértve a felhasználóknak a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközök és releváns bizalmi szolgáltatások használatával történő hitelesítését;
- f) a központosított automatizált mechanizmusokat összekapcsoló egységes hozzáférési pont által nyújtott szolgáltatások rendelkezésre állásának műszaki feltételei.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 54. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a bevált technológiát és a meglévő gyakorlatokat. A Bizottság gondoskodik arról, hogy az egységes hozzáférési pont kialakítása és működtetése ne járjon az ezen irányelv végrehajtásához elengedhetetlenül szükséges költségeken felüli költségekkel.

3. szakasz

Ingatlan-nyilvántartások

16. cikk

Ingatlan-nyilvántartások

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hozzáférjenek azokhoz az információkhoz, amelyek lehetővé teszik bármely, ingatlannal rendelkező természetes vagy jogi személy időben történő azonosítását, többek között nyilvántartás vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszer révén, amennyiben ilyen nyilvántartások vagy rendszerek rendelkezésre állnak. Az illetékes hatóságok számára hozzáférést kell biztosítani továbbá az ingatlant érintő ügyletek azonosítását és elemzését lehetővé tevő információkhoz, beleértve az ingatlanok gazdasági értékét és az ügyletekben részt vevő természetes vagy jogi személyek adatait, többek között azt is, hogy a természetes vagy jogi személy társulás jellegű jogi megállapodás nevében tulajdonol, értékesít vagy szerez-e ingatlant.

A pénzügyi információk egységei számára közvetlen és azonnali hozzáférést kell biztosítani az első albekezdésben említett információkhoz.

- (2) A tagállamok [3 hónappal ezen irányelv átültetésének időpontját követően]-ig bejelentés keretében közlik a Bizottsággal az (1) bekezdésben említett nyilvántartásokhoz vagy rendszerekhez hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságok jegyzékét, valamint a rendelkezésükre álló információk típusát. A tagállamok az illetékes hatóságok jegyzékében vagy az információkhoz való hozzáférés mértékében bekövetkező változás esetén frissítik a bejelentést. A Bizottság a többi tagállam rendelkezésére bocsátja az információkat, azok valamennyi módosításával együtt.

III. FEJEZET

Pénzügyi információk egységei

17. cikk

Pénzügyi információk egységei létrehozása

- (1) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az ellene való eredményes küzdelem érdekében minden tagállam pénzügyi információk egységét hoz létre.
- (2) Központi nemzeti egységként a pénzügyi információk egység fogadja és elemzi a kötelezett szolgáltatók által a pénzmosással, annak alapcselekményeivel vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatban az 50. cikkel összhangban bejelentett gyanús ügyleteket és egyéb információkat, a kötelezett szolgáltatók által az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] rendelet 59. cikke (4) bekezdésének b) pontjával összhangban tett bejelentéseket, valamint a vámhatóságok által az (EU) 2018/1672 rendelet 9. cikke alapján tett bejelentéseket.
- (3) A pénzügyi információk egység feladata továbbá az elemzéseinek eredményeinek, illetve minden további vonatkozó információknak a továbbítása a többi illetékes hatóságnak, amennyiben felmerül a pénzmosás, annak alapcselekményeinek vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. A pénzügyi információk egységnek képesnek kell lennie arra, hogy további információkat szerezzen a kötelezett szolgáltatóktól.

A pénzügyi információk egység pénzügyi elemző funkciója a következőkből áll:

- a) operatív elemzés, amely az egyedi esetekre és meghatározott célokra vagy megfelelő konkrét információkra összpontosít, az egységnek továbbított

információk típusától és mennyiségétől, valamint az információ várható felhasználástól függően;

- b) a pénzmossási és terrorizmusfinanszírozási trendek és minták stratégiai elemzése.

Az AMLA [1 évvel ezen irányelv átültetésének időpontját követően]-ig iránymutatásokat ad ki a pénzügyi információs egységek számára az operatív és stratégiai elemzés jellegéről, jellemzőiről és célkitűzéseiről.

- (4) Az egyes pénzügyi információs egységek működési szempontból függetlenek és autonómok, ennek értelmében rendelkeznek a feladataik önálló végrehajtásához szükséges hatáskörrel és erőforrással, ideértve annak képességét, hogy önálló döntést hozzanak meghatározott információk elemzésére, igénylésére és továbbítására vonatkozóan. A pénzügyi információs egység mindennemű indokolatlan politikai, kormányzati vagy ágazati befolyástól vagy beavatkozástól mentes.

A más hatóság meglévő struktúráján belül található pénzügyi információs egység alapvető feladatai függetlenek és működési szempontból elkülönülnek a befogadó hatóság egyéb feladataitól.

- (5) A tagállamok megfelelő pénzügyi, humán és technikai erőforrásokat biztosítanak a pénzügyi információs egységeik számára annak érdekében, hogy azok el tudják látni a feladataikat. A pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni, hogy megszerezzék és hasznosítsák a feladataik ellátásához szükséges erőforrásokat. Személyzetük nagymértékben feddhetetlen és megfelelően képzett, továbbá magas szakmai színvonalat képvisel.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek rendelkezzenek az információk biztonságára és bizalmasságára vonatkozó szabályokkal.
- (7) Minden tagállam biztosítja, hogy pénzügyi információs egysége képes legyen arra, hogy a 45. cikknek megfelelően az információcsere kapcsán megállapodásokat kössön vagy függetlenül együttműködjön más illetékes nemzeti hatóságokkal.

18. cikk

Az információkhoz való hozzáférés

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységük:
- a) azonnali és – a ii. alpont kivételével – közvetlen hozzáféréssel rendelkezzen legalább a következő pénzügyi információkhoz:
- i. a 14. cikkkel összhangban a nemzeti központi automatizált mechanizmusokban szereplő információk;
 - ii. elektronikus átutalásokra vonatkozó információk;
 - iii. kötelezett szolgáltatóktól származó információk;
 - iv. jelzáloghitelekre és hitelekre vonatkozó információk;
 - v. a nemzeti valuta- és valutaátváltási adatbázisokban szereplő információk;
 - vi. értékpapírokra vonatkozó információk;
- b) azonnali és – a xiv. alpont kivételével – közvetlen hozzáféréssel rendelkezzen legalább a következő közgazgatási információkhoz:

- i. adóügyi adatok, beleértve az adóhatóságok birtokában lévő adatokat;
 - ii. nemzeti ingatlan-nyilvántartások vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszerek, valamint föld- és kataszteri nyilvántartások;
 - iii. a természetes személyek állampolgárságára és a népességre vonatkozó nemzeti nyilvántartások;
 - iv. nemzeti útlevél- és vízumnyilvántartások;
 - v. határátlépéssel járó utazásokról vezetett adatbázisok;
 - vi. kereskedelmi adatbázisok, beleértve a vállalkozói és cégnyilvántartásokat, valamint a kiemelt közszereplőkről vezetett adatbázisokat;
 - vii. nemzeti gépjármű-, légi- és vízijármű-nyilvántartások;
 - viii. nemzeti társadalombiztosítási nyilvántartások;
 - ix. vámügyi adatok, beleértve a határokon átnyúló fizikai készpénzmozgásokat;
 - x. nemzeti fegyvernyilvántartások;
 - xi. nemzeti tényleges tulajdonosi nyilvántartások;
 - xii. a tényleges tulajdonosi nyilvántartásoknak a 10. cikk (11) bekezdése szerinti összekapcsolásán keresztül rendelkezésre álló adatok;
 - xiii. nonprofit szervezetekről vezetett nyilvántartások;
 - xiv. a nemzeti pénzügyi felügyelet és szabályozó szervek birtokában lévő információk, a 45. cikkel és az 50. cikk (2) bekezdésével összhangban;
 - xv. a 389/2013/EU bizottsági rendelet²⁹ alapján létrehozott, kibocsátáskereskedelmi adatokat tartalmazó adatbázisok;
 - xvi. a társaságok éves pénzügyi kimutatásaira vonatkozó információk;
 - xvii. nemzeti migrációs/bevándorlási nyilvántartások;
 - xviii. kereskedelmi bíróságok birtokában lévő információk;
 - xix. fizetéképtelenségi adatbázisokban tárolt és fizetéképtelenségi szakértők birtokában lévő információk;
- c) közvetlen vagy közvetett hozzáféréssel rendelkezzenek a következő bűnüldözési információkhoz:
- i. a bűncselekmények megelőzésével, felderítésével, kivizsgálásával vagy a vádeljárás lefolytatásával összefüggésben az illetékes hatóságok birtokában lévő bármely típusú információ vagy adat;
 - ii. a bűncselekmények megelőzésével, felderítésével, nyomozásával és a vádeljárás lefolytatásával összefüggésben már a hatóságok vagy a magánfél szervezetek birtokában lévő bármilyen típusú olyan információk és adatok, amelyek az illetékes hatóságok számára a nemzeti jog szerinti kényszerintézkedés foganatosítása nélkül hozzáférhetők.

²⁹

A Bizottság 389/2013/EU rendelete (2013. május 2.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 280/2004/EK és a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti uniós kibocsátásiegyeség-forgalmi jegyzék létrehozásáról, továbbá a 920/2010/EU és az 1193/2011/EU bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 122., 2013.5.3., 1. o.).

A c) pontban említett információk lehetnek többek között bűnügyi nyilvántartások, nyomozásokra vonatkozó információk, eszközök befagyasztására és lefoglalására vagy más nyomozási vagy ideiglenes intézkedésekre vonatkozó információk, továbbá ítéletekre és elkobzásokra vonatkozó információk.

- (2) Amennyiben az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett információkat nem tárolják adatbázisokban vagy nyilvántartásokban, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a pénzügyi információs egységek más módon is hozzájuthassanak ezekhez az információkhoz.
- (3) Azokban az esetekben, amikor a pénzügyi információs egységek közvetett hozzáférést kapnak az információkhoz, a megkeresett hatóság kellő időben válaszol a megkeresésre.
- (4) Minden pénzügyi információs egység számára lehetővé kell tenni, hogy feladatkörében bármely kötelezett szolgáltatótól információt kérjen, valamint azokat beszerezze és felhasználja a 17. cikk (3) bekezdése szerinti feladatai ellátásához, az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 50. cikke (1) bekezdésének a) pontja vagy 51. cikkének (1) bekezdése szerinti előzetes bejelentés hiányában is. A kötelezett szolgáltatók nem kötelesek eleget tenni az e bekezdés szerinti információkérésnek, amennyiben az az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 51. cikkének (2) bekezdésében említett helyzetekben szerzett információkat érint.

19. cikk

Az információkérésekre adott válaszok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek kellő időben válaszoljanak a saját tagállamuk más illetékes hatóságaitól vagy a bűncselekmények kivizsgálásában vagy a vádeljárás lefolytatásában illetékes uniós hatóságoktól érkező, indokolással ellátott információkérésekre, amennyiben az információkérést pénzmosással, annak alapcselekményével vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos aggályok indokolják, vagy ha az információ az illetékes hatóság ezen irányelv szerinti feladatainak ellátásához szükséges. Az információk továbbítására vonatkozó döntésnek továbbra is a pénzügyi információs egység hatáskörében kell maradnia.

A pénzügyi információs egység nem köteles teljesíteni az információ iránti kérelmet, ha objektív módon feltételezhető, hogy a szóban forgó információ átadása hátrányosan érintené a folyamatban levő nyomozást vagy elemzéseket, vagy – kivételes körülmények esetén – ha az információk felfedése aránytalanul hátrányosan érintené valamely természetes vagy jogi személy jogos érdekeit, illetve ha azok nem lényegesek az információkérés céljai szempontjából.

- (2) Az illetékes hatóságok visszajelzést adnak a pénzügyi információs egységnek az e cikkel összhangban szolgáltatott információk felhasználásáról. A visszajelzést a lehető leghamarabb, de minden esetben legalább évente oly módon kell biztosítani, hogy a pénzügyi információs egység tájékozódhasson az illetékes hatóságok által a pénzügyi információs egységtől kapott információk alapján hozott intézkedésekről, és elláthassa operatív elemzési funkcióját.

20. cikk

Az ügylethez való hozzájárulás felfüggesztése vagy megtagadása, számla felfüggesztése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek felhatalmazást kapjanak sürgős intézkedések közvetlen vagy közvetett végrehajtására, és felfüggeszzenek valamely ügyletet, illetve megtagadják valamely tervezett ügylet jóváhagyását, amennyiben fennáll annak gyanúja, hogy az adott ügylet pénzmosáshoz vagy a terrorizmus finanszírozásához kapcsolódik. A felfüggesztést a gyanús ügyletről szóló bejelentés kézhezvételétől számított 48 órán belül el kell rendelni a kötelezett szolgáltatóval szemben az ügylet elemzése, a gyanú megerősítése és az elemzés eredményeinek az illetékes hatóságok részére történő továbbítása érdekében. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti eljárási biztosítékokra is figyelemmel az ügyletet a felfüggesztés kötelezett szolgáltatóval szembeni elrendelésének napjától számított legfeljebb 15 naptári napra függeszék fel.

A pénzügyi információs egységeknek jogosultaknak kell lenniük ilyen felfüggesztések közvetlen vagy közvetett végrehajtására egy más tagállambeli pénzügyi információs egység megkeresése alapján, a megkeresett pénzügyi információs egység nemzeti jogában meghatározott időszakra és az abban megadott feltételekkel.

- (2) Amennyiben felmerül a gyanú, hogy több, bank- vagy fizetési számlát érintő ügylet kapcsolódik pénzmosáshoz vagy terrorizmusfinanszírozáshoz, a tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egység felhatalmazással rendelkezzen arra, hogy közvetlenül vagy közvetve sürgős intézkedéseket hozzon egy bank- vagy fizetési számla használatának felfüggesztésére a számlán keresztül végrehajtott ügyletek elemzése, a gyanú megerősítése és az elemzés eredményeinek az illetékes hatóságok részére történő továbbítása érdekében.

A felfüggesztést a gyanús ügyletről szóló bejelentés kézhezvételétől számított 48 órán belül el kell rendelni a kötelezett szolgáltatóval szemben, és erről haladéktalanul értesíteni kell az illetékes igazságügyi hatóságot. A tagállamok biztosítják, hogy a szóban forgó bankszámla vagy fizetési számla használatát a felfüggesztés elrendelésének napjától számított legfeljebb 5 napra függeszék fel. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes igazságügyi hatóság engedélyezze a felfüggesztés meghosszabbítását.

- (3) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a bank- vagy fizetési számlája révén érintett személynek tényleges lehetősége legyen arra, hogy bíróság előtt megtámadja a felfüggesztést elrendelő határozatot, a nemzeti jog szerinti eljárásokkal összhangban.

- (4) A pénzügyi információs egységeknek jogosultaknak kell lenniük az (1) és (2) bekezdésben említett felfüggesztések közvetlen vagy közvetett végrehajtására egy más tagállambeli pénzügyi információs egység megkeresése alapján, a megkeresett pénzügyi információs egység nemzeti jogában meghatározott feltételekkel.

21. cikk

Visszajelzés a pénzügyi információs egységektől

- (1) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy pénzügyi információs egysége éves jelentést adjon ki tevékenységeiről. A jelentés statisztikákat tartalmaz a következőkről:

a) a kötelezett szolgáltatók gyanús ügyletekkel kapcsolatos bejelentései;

- b) a felügyeletek és a tényleges tulajdonosi nyilvántartások általi közzétételek;
- c) az illetékes hatóságoknak továbbított információk;
- d) más pénzügyi információs egységekhez intézett és tőlük érkező megkeresések;
- e) vámhatóságok által a határokon átnyúló fizikai készpénzmozgásokra vonatkozóan a szolgáltatott adatok.

Az első albekezdésben említett jelentés információkat tartalmaz a más illetékes hatóságoknak továbbított ügyiratok alapján azonosított tendenciákról és tipológiákról is.

A pénzügyi információs egységek továbbítják a jelentést a kötelezett szolgáltatóknak. A jelentést – annak minősített adatokat tartalmazó elemei kivételével – a továbbításától számított négy hónapon belül nyilvánosan közzé kell tenni. Az abban foglalt információk nem tehetik lehetővé természetes vagy jogi személyek azonosítását.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek visszajelzést adjanak a kötelezett szolgáltatóknak a feltételezett pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó bejelentésekről. A visszajelzés kiterjed legalább a szolgáltatott információk minőségére, a bejelentés időszerűségére, a gyanú ismertetésére és a benyújtás szakaszában átadott dokumentációra.

A pénzügyi információs egység a kötelezett szolgáltatók által bejelentett gyanús ügyletek teljes számát figyelembe véve legalább évente egyszer visszajelzést ad függetlenül attól, hogy annak címzettje egyedi kötelezett szolgáltató vagy kötelezett szolgáltatók csoportja.

A visszajelzést a felügyeletek is megkapják annak érdekében, hogy elláthassák a 31. cikk szerinti kockázatalapú felügyeleti tevékenységüket.

A visszajelzési kötelezettség nem veszélyeztetheti a pénzügyi információs egység folyamatban lévő elemzési munkáját, illetve az általa átadott információk nyomán indult nyomozást vagy közigazgatási intézkedést, és nem érinti az adatvédelmi és titoktartási követelmények alkalmazhatóságát.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek időben visszajelzést adjanak a vámhatóságoknak az (EU) 2018/1672 rendelet 9. cikke alapján benyújtott információk eredményességéről és az azok nyomán hozott intézkedésekről.

22. cikk

A pénzügyi információs egységek közötti együttműködés

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek szervezeti jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek egymással és harmadik országbeli partnereikkel.

23. cikk

Védett kommunikációs csatornák

- (1) Létrejön a tagállamok pénzügyi információs egységei közötti információcsere rendszere (a továbbiakban: FIU.net). A rendszer biztosítja a biztonságos kommunikációt, és alkalmas arra, hogy írásos feljegyzést készítsen olyan körülmények között, amelyek lehetővé teszik a hitelesség megállapítását. A rendszer

felhasználható a pénzügyi információs egységek harmadik országbeli partnereivel, valamint a más hatóságokkal és uniós szervekkel folytatott kommunikációra is. A FIU.net-et az AMLA kezeli.

- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 24. cikk szerinti információcserét a FIU.net-en keresztül bonyolítsák. A FIU.net technikai meghibásodása esetén az információt bármely más, a fokozott adatbiztonságot garantáló megfelelő eszközzel kell továbbítani.

A pénzügyi információs egységek és harmadik országbeli partnereik közötti információcserére szintén védett kommunikációs csatornákon keresztül kerül sor.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységeik – az ebben az irányelvben meghatározott feladataik teljesítése céljából – működjenek együtt a legfejlettebb technológiák alkalmazása érdekében a nemzeti joguknak megfelelően.

24. cikk

A pénzügyi információs egységek közötti információcsere

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek – saját kezdeményezésre vagy kérésre – kicseréljék az olyan információkat, amelyek a pénzmosással, annak alapcselekményével vagy a terrorizmus finanszírozásával, illetve az abban érintett természetes vagy jogi személlyel kapcsolatos információknak a pénzügyi információs egység általi kezelése vagy elemzése során fontosak lehetnek, abban az esetben is, ha az esetlegesen elkövetett alaphüvelykelekmények típusa az információcsere időpontjában még nem ismeretes.

Az erre vonatkozó kérés tartalmazza a lényeges tényeket, háttér-információkat, a kérés indokát és azt, hogy a kért információt milyen módon használják fel.

Amennyiben egy pénzügyi információs egység az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 50. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti, egy másik tagállamot érintő bejelentést kap, a bejelentést vagy az abból nyert releváns információkat haladéktalanul továbbítja az érintett tagállam pénzügyi információs egységének.

- (2) Az AMLA *[2 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]*-ig végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A végrehajtás-technikai standardtervezetek meghatározzák az (1) bekezdésben említett információcsere során használandó formátumot.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 42. cikkével összhangban az e cikk (2) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el.
- (4) Az AMLA *[1 évvel ezen irányelv átültetésének időpontját követően]*-ig iránymutatásokat ad ki a pénzügyi információs egységek számára azokról a releváns tényezőkről, amelyeket figyelembe kell venni annak meghatározásakor, hogy az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 50. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti bejelentés egy másik tagállamot érint-e, a jelentés benyújtásakor és fogadásakor alkalmazandó eljárásokról, valamint a meghozandó intézkedésekről.

- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egység köteles legyen a számára belföldön általában rendelkezésre álló hatáskörét teljes mértékben felhasználni az információ megszerzésére és elemzésére, amikor választ ad egy másik pénzügyi információs egység (1) bekezdésben említett információkérésére.

Amennyiben egy pénzügyi információs egység kíván további információkat szerezni az ő tagállama területén működő, másik tagállamban letelepedett kötelezett szolgáltatóról, akkor a megkeresést azon tagállam pénzügyi információs egységéhez kell intézni, amelynek területén a kötelezett szolgáltató letelepedett. A pénzügyi információs egység beszerzi az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 50. cikkének (1) bekezdése szerinti információkat, és haladéktalanul továbbítja a kapott válaszokat.

- (6) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés szerinti információszolgáltatás iránt megkeresett pénzügyi információs egység a lehető leghamarabb, de legkésőbb a kérés beérkezésétől számított hét napon belül válaszoljon a megkeresésre. Kivételes, megfelelően indokolt esetekben e határidő legfeljebb 14 napra meghosszabbítható. Amennyiben a megkeresett pénzügyi információs egység nem tudja beszerezni a kért információt, erről tájékoztatja a megkereső pénzügyi információs egységet.

- (7) A tagállamok biztosítják, hogy a (6) bekezdéstől eltérve kivételes, indokolt és sürgős esetekben, amennyiben az (1) bekezdés értelmében a pénzügyi információs egységtől a számára közvetlenül hozzáférhető adatbázisban vagy nyilvántartásban tárolt, vagy már a birtokában lévő információkat kérik, a megkeresett pénzügyi információs egység legkésőbb a kérés kézhezvételétől számított 24 órán belül rendelkezésre bocsássa a kért információkat.

Amennyiben a megkeresett pénzügyi információs egység 24 órán belül nem tud válaszolni, vagy nem tud közvetlenül hozzáférni az információhoz, ezt indokolja. Amennyiben a kért információk 24 órán belüli átadása aránytalanul megterhelő lenne a megkeresett pénzügyi információs egység számára, az információ átadását elhalaszthatja. Ebben az esetben a megkeresett pénzügyi információs egység haladéktalanul értesíti a kérelmező pénzügyi információs egységet a halasztásról, és a lehető leghamarabb, legfeljebb három napon belül átadja a kért információt.

- (8) A pénzügyi információs egység az információcserét csak abban a kivételes esetben tagadhatja meg, ha az ellentétes lenne nemzeti jogának alapelveivel. Az említett kivételes eseteket pontosan meg kell határozni, elkerülendő az információkkal való visszaélést és azok elemzési célú szabad cseréjének indokolatlan korlátozását.

A tagállamok *[1 évvel ezen irányelv átültetésének időpontját követően]*-ig bejelentik a Bizottságnak az első albekezdésben említett rendkívüli körülményeket. A nemzeti szinten megállapított rendkívüli körülmények megváltozása esetén a tagállamok frissítik a bejelentést.

25. cikk

Közös elemzések

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységeik képesek legyenek a gyanús tranzakciók és tevékenységek közös elemzésére.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az érintett pénzügyi információs egységek – az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 33. cikkével összhangban az AMLA segítségével

közös elemzőcsoportot hoznak létre konkrét célra, meghatározott időtartamra, amely közös megegyezéssel meghosszabbítható. A csoport az azt létrehozó egy vagy több pénzügyi információs egység részvételével végez operatív elemzést a gyanús ügyletekről vagy tevékenységekről.

- (3) Közös elemzőcsoportot hozható létre, ha:
- a) a pénzügyi információs egységek operatív elemzései bonyolult és megterhelő elemzéseket igényelnek, amelyek kapcsolódnak más tagállamokhoz;
 - b) számos pénzügyi információs egység operatív elemzéseket végez, amelyek esetében az ügy körülményei összehangolt, együttes fellépést tesznek szükségessé az érintett tagállamokban.

Az érintett pénzügyi információs egységek bármelyike kérheti közös elemzőcsoport létrehozását.

- (4) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységük közös elemzőcsoportba delegált tagja – a delegáló tagállam nemzeti jogával összhangban és a tag hatáskörén belül – a csoport által végzett elemzés céljából a csoport rendelkezésére bocsáthassa a pénzügyi információs egység rendelkezésére álló információkat.

- (5) Amennyiben a közös elemzőcsoportnak a csoportban részt vevőktől eltérő pénzügyi információs egység segítségére van szüksége, kérheti, hogy az adott pénzügyi információs egység:

- a) csatlakozzon a közös elemzőcsoporthoz;
- b) pénzügyi értesítéseket és pénzügyi információkat adjon át a közös elemzőcsoportnak.

26. cikk

Az egymás között kicserélt információk pénzügyi információs egységek általi felhasználása

A 22. és a 24. cikknek megfelelően kapott információt és dokumentumokat a pénzügyi információs egység ezen irányelv szerinti feladatainak végrehajtására kell felhasználni. A 22. és a 24. cikk szerinti információk és dokumentumok átadása során a továbbító pénzügyi információs egység korlátozhatja vagy feltételekhez kötheti a szóban forgó információ felhasználását. Az információt fogadó pénzügyi információs egység minden ilyen korlátozásnak és feltételnek eleget tesz.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek jelöljenek ki legalább egy olyan kapcsolattartó személyt vagy pontot, amely a többi tagállam pénzügyi információs egységeitől érkező információkérések fogadásáért felelős.

27. cikk

Hozzájárulás a pénzügyi információs egységek között kicserélt információk továbbításához

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 22. és 24. cikk szerint átadott információkat kizárólag arra a célra használják fel, amelyre azokat kérték vagy adták, valamint hogy az említett információkat az azokat fogadó pénzügyi információs egység kizárólag az információt szolgáltató pénzügyi információs egység előzetes hozzájárulásával továbbíthassa más hatóságok, szervezetek vagy hivatalok részére, illetve használhassa fel az eredetileg jóváhagyottaktól eltérő célokra.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egységnek haladéktalanul és a lehető legszélesebb körben meg kell adnia – függetlenül az alapcselekmény típusától – az előzetes hozzájárulást az információnak az illetékes hatóságok részére történő továbbításához. A megkeresett pénzügyi információs egység nem tagadhatja meg a hozzájárulást az információk továbbításához, kivéve, ha ez kívül esne a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak alkalmazási körén, vagy hátráltatná valamely nyomozás lefolytatását, vagy bármely egyéb módon ellentétes lenne az adott tagállam jogának alapelveivel. A hozzájárulás megtagadását megfelelően indokolni kell. Azokat az eseteket, amikor a pénzügyi információs egység megtagadhatja a hozzájárulást, úgy kell meghatározni, hogy elkerülhető legyen az illetékes hatóságok számára történő információ-továbbítással való visszaélés, és annak indokolatlan korlátozása.

28. cikk

A büntetőjogi rendelkezések hatása

Az alapcselekményeknek az egyes tagállamok jogában szereplő eltérő meghatározása nem akadályozhatja a pénzügyi információs egységeket abban, hogy segítséget nyújtsanak más pénzügyi információs egységeknek, és nem korlátozhatja a 24., a 26. és a 27. cikk szerinti információcserét, -továbbítást és -felhasználást.

IV. FEJEZET

PÉNZMOSÁS ELLENI FELÜGYELET

1. szakasz

Általános rendelkezések

29. cikk

A nemzeti felügyelet hatáskörei és erőforrásai

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi kötelezett szolgáltató megfelelő felügyelet alatt álljon. E célból a tagállamok felügyeleteket jelölnek ki, amelyek hatékony nyomon követés mellett megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a kötelezett szolgáltatók megfeleljenek az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendeletben meghatározott követelményeknek és a célzott pénzügyi szankciók végrehajtására vonatkozó követelménynek.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek megfelelő pénzügyi, emberi és technikai erőforrásokkal rendelkezzenek a (4) bekezdésben felsorolt feladataik ellátásához. A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatóságok személyzete feddhetetlen és kellően képzett legyen, valamint megfeleljen a magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, többek között a titoktartásra, az adatvédelemre és az összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó szabályoknak.
- (3) Az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 3. cikke (3) bekezdésének a), b) és d) pontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében a tagállamok engedélyezhetik, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett funkciót önszabályozó testületek töltsék be, feltéve, hogy ezek az önszabályozó testületek rendelkeznek az e cikk (5) bekezdésében említett hatáskörökkel, és a feladataik ellátásához megfelelő pénzügyi, emberi és technikai erőforrásokkal rendelkeznek. A tagállamok biztosítják, hogy az

említett testületek személyzete feddhetetlen és kellően képzett legyen, valamint megfeleljen a magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, többek között a titoktartásra, az adatvédelemre és az összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó szabályoknak.

- (4) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti felügyeletük ellássák a következő feladatokat:
- a) a releváns információk továbbítása a kötelezett szolgáltatók részére a 30. cikk szerint;
 - b) azon esetek megállapítása, amikor az adott ágazat sajátos kockázatai egyértelműek és érthetők, és az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 8. cikke szerinti egyedi dokumentált kockázatértékelésre nincs szükség;
 - c) annak ellenőrzése, hogy a kötelezett szolgáltatók az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet II. fejezete szerint megfelelő belső szabályzatokkal, kontrollokkal és eljárásokkal rendelkeznek és végrehajtják azokat, valamint az említett rendeletben előírt feladatok ellátásához megfelelő emberi erőforrásokkal rendelkeznek;
 - d) azon pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok rendszeres értékelése és nyomon követése, amelyeknek a kötelezett szolgáltatók ki vannak téve;
 - e) annak nyomon követése, hogy a kötelezett szolgáltatók teljesítik-e a célzott pénzügyi szankciókkal kapcsolatos kötelezettségeiket;
 - f) az annak ellenőrzéséhez szükséges helyszíni, helyszíni és tematikus vizsgálatok, valamint egyéb vizsgálatok, értékelések és elemzések elvégzése, hogy a kötelezett szolgáltatók megfelelnek-e az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet követelményeinek, a célzott pénzügyi szankciók végrehajtására vonatkozó követelményeknek, valamint a 41. cikk alapján hozott közigazgatási intézkedéseknek;
 - g) megfelelő felügyeleti intézkedések meghozatala olyan esetek kezelésére, amikor a felügyeleti értékelés megállapítása szerint a kötelezett szolgáltató megsértette az alkalmazandó követelményeket, valamint a hozott intézkedések végrehajtásának nyomon követése.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek a (4) bekezdésben előírt feladataik ellátásához, beleértve a következőkre vonatkozó hatáskört:
- a) az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet követelményeinek való megfelelés nyomon követése és ellenőrzése, valamint az ellenőrzések elvégzése szempontjából releváns információk előállításának megkövetelése a kötelezett szolgáltatóktól, köztük olyan közvetítőktől vagy külső szolgáltatóktól, amelyekhez az említett rendelet követelményeinek teljesítése céljából a kötelezett szolgáltató kiszervezte feladatai egy részét;

- b) jogsértések esetén megfelelő és arányos közigazgatási intézkedések elrendelése a helyzet orvoslására, többek között az e fejezet 4. szakaszával összhangban elrendelt közigazgatási szankciók révén.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyeletek és a szerencsejáték-szervezőkért felelős felügyeletek az (5) bekezdésben említetteken túl további hatáskörökkel rendelkezzenek, ideértve a kötelezett szolgáltató üzlethelyiségeinek előzetes bejelentés nélküli vizsgálatára vonatkozó hatáskört is, amennyiben az ellenőrzés megfelelő lefolytatása és hatékonysága ezt megköveteli, továbbá minden szükséges eszközzel rendelkezzenek az ilyen vizsgálat elvégzéséhez.

Az első albekezdés alkalmazásában a felügyeletek számára lehetővé kell tenni legalább a következőket:

- a) a kötelezett szolgáltató üzleti könyveinek és nyilvántartásainak megvizsgálása, valamint kivonatok és másolatok készítése ezen üzleti könyvekből és nyilvántartásokból;
- b) hozzáférés a kötelezett szolgáltató által használt szoftverekhez, adatbázisokhoz, informatikai eszközökhöz vagy az információk rögzítésére szolgáló egyéb elektronikus eszközökhöz;
- c) írásbeli vagy szóbeli indokolás beszerzése a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó belső szabályzatokért és kontrollokért felelős személyektől, képviselőiktől vagy beosztottjaikról, valamint azon szervezetek képviselőjétől vagy személyzetétől, amelyekhez a kötelezett szolgáltató az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 40. cikke alapján feladatokat szervezett ki, továbbá bármely más személy meghallgatása, aki hozzájárul ahhoz, hogy a vizsgálat tárgyával kapcsolatos információk összegyűjtése céljából meghallgassák.

30. cikk

Információk átadása a kötelezett szolgáltatóknak

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek a felügyeletük alá tartozó kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsássák a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására vonatkozó információkat.
- (2) Az (1) bekezdésben említett információk a következőket tartalmazzák:
- a) a Bizottság által a 7. cikk szerint készített szupranacionális kockázatértékelés és a Bizottság által az említett cikk alapján tett bármely vonatkozó ajánlás;
- b) a 8. cikk szerint elkészített nemzeti vagy ágazati kockázatértékelések;
- c) az AMLA által az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 43. és 44. cikkével összhangban kiadott vonatkozó iránymutatások, ajánlások és vélemények;
- d) az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet III. fejezetének 2. szakasza alapján azonosított harmadik országokra vonatkozó információk;
- e) az AMLA és más felügyeletek, valamint adott esetben az önszabályozó testületeket felvigyázó hatóság, a pénzügyi információs egység vagy más

illetékes hatóság, nemzetközi szervezet vagy a standardalkotók által a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási módszerekről készített, valamely ágazatra alkalmazható iránymutatás és jelentés, olyan jelzések, amelyek megkönnyíthetik az adott ágazatban a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos ügyletek vagy tevékenységek azonosítását, a kötelezett szolgáltatók célzott pénzügyi szankciókkal kapcsolatos kötelezettségeire vonatkozó információk.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek haladéktalanul a felügyeletük alatt álló kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsássák a célzott pénzügyi szankciókkal kapcsolatban jegyzékbe vett személyekre vagy szervezetekre vonatkozó információkat.

31. cikk

Kockázatalapú felügyelet

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek kockázatalapú felügyeleti megközelítést alkalmazzanak. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek:
- a) jól ismerjék a tagállamukban felmerülő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat;
 - b) értékeljék a kötelezett szolgáltatók ügyfeleivel, termékeivel és szolgáltatásaival összefüggő konkrét belföldi és nemzetközi kockázatokra vonatkozó lényeges információkat;
 - c) a helyszíni, helyszínen kívüli és tematikus ellenőrzés gyakoriságát és intenzitását a kötelezett szolgáltatók kockázati profiljához és a tagállamban felmerülő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokhoz igazítsák. E célból a felügyeletek éves felügyeleti programokat dolgoznak ki.
- (2) Az AMLA [2 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek meghatározzák a kötelezett szolgáltatók eredendő és fennmaradó kockázati profiljának értékelésére és osztályozására szolgáló referenciamutatókat és módszertant, valamint azt, hogy a kockázati profil felülvizsgálata milyen gyakorisággal szükséges. A felülvizsgálati gyakoriság megállapításakor figyelembe kell venni a kötelezett szolgáltató vezetésében és működésében bekövetkező minden jelentősebb eseményt vagy fejleményt, valamint a vállalkozás jellegét és méretét.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv kiegészítése céljából az [hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final] rendelet 38–41. cikkével összhangban az e cikk (2) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.
- (4) Az AMLA [1 évvel ezen irányelv átültetésének időpontját követően]-ig iránymutatásokat ad ki a felügyeletek számára a kockázatalapú felügyeleti megközelítés jellemzőiről és a kockázaterzékenységi alapú felügyelet során teendő lépésekről.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek figyelembe vegyék a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére álló mérlegelési jogkört és megfelelően ellenőrizzék az

ebbe a mérlegelési jogkörbe tartozó kockázatértékeléseket, valamint belső szabályzataik, kontrolljaik és eljárásaik megfelelőségét és végrehajtását.

- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyelet által e cikk szerint elvégzett kockázatértékelések eredményeit összesített formában a pénzügyi információs egység rendelkezésére bocsássák.

32. cikk

A pénzügyi információs egységek tájékoztatása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a kötelezett szolgáltatóknál végzett ellenőrzések során vagy bármilyen más módon a felügyelet olyan tényeket tárnak fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban, akkor azonnal tájékoztatják a pénzügyi információs egységet.
- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a részvény-, deviza- és származékos pénzügyi termékpiacok ellenőrzésére felhatalmazott felügyelet tájékoztassák a pénzügyi információs egységet, ha olyan tényeket tárnak fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban.

33. cikk

A letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló kötelezett szolgáltatók felügyelete

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységek jellegüktől és jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek. Az együttműködés magában foglalhatja azt is, hogy – a megkeresett felügyelet a saját hatáskörének keretein belül – a megkereső felügyelet nevében vizsgálatot indít, és a vizsgálat során szerzett információkat a két felügyelet a későbbiekben kicseréli egymással.
- (2) Az 5. cikkben előírtakon kívül az a kötelezett szolgáltató, amely első alkalommal kíván a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján egy másik tagállam területén tevékenységet folytatni, bejelenti a székhelye szerinti tagállam felügyeleteinek a végezni kívánt tevékenységeket. Bejelentésre akkor is szükség van, ha a kötelezett szolgáltató közvetítői nyújtanak határokon átnyúló szolgáltatásokat.
- (3) A székhely szerinti tagállam felügyeletei a (2) bekezdésben előírt bejelentés kézhezvételétől számított egy hónapon belül továbbítják azt a fogadó tagállam felügyeleteinek.
- (4) Az e cikk (2) bekezdésében és az 5. cikkben szabályozott esetekben a fogadó tagállam felügyeletei együttműködnek a székhely szerinti tagállam felügyeleteivel, és segítséget nyújtanak annak ellenőrzéséhez, hogy a kötelezett szolgáltató megfelel-e az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet és az *[hivatkozás helye: az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslat – COM(2021) 422 final]* rendelet követelményeinek, valamint a feltárt jogsértésnek megfelelő és azokkal arányos intézkedések meghozatalához.

Az 5. cikk hatálya alá tartozó esetekben a fogadó tagállam felügyeletei saját kezdeményezésükre megfelelő és arányos intézkedéseket hozhatnak az azonnali orvoslást igénylő súlyos hiányosságok kezelésére. Ezen intézkedéseknek átmenetieknek kell lenniük, és meg kell őket szüntetni, amint az azonosított

hiányosságok orvoslása – többek között a kötelezett szolgáltató székhelye szerinti tagállam felügyeleteinek segítségével vagy azokkal együttműködésben – megtörtént.

- (5) Amennyiben a székhely szerinti és a fogadó tagállam felügyeletei nem értenek egyet a kötelezett szolgáltatóval kapcsolatban meghozandó intézkedéseket illetően, az ügyet az AMLA elé utalhatják, és az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 5. és 10. cikkével összhangban kérhetik annak segítségét. Az AMLA egy hónapon belül szakvéleményt ad ki a vitás kérdésben.

34. cikk

A csoportfelügyelettel kapcsolatos együttműködésre vonatkozó rendelkezések

- (1) A csoporthoz tartozó hitelintézetek és pénzügyi intézmények esetében a tagállamok biztosítják, hogy a 29. cikk (1) bekezdésében meghatározott célok érdekében a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam pénzügyi felügyeletei a jellegüktől és jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek egymással. Együttműködnek az AMLA-val is, amikor az az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban felügyeleti feladatokat lát el.
- (2) Azon esetek kivételével, amikor az AMLA az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban felügyeleti feladatokat lát el, a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam pénzügyi felügyeletei felügyeljék az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletről szóló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 13. cikkében említett csoportszintű szabályzatok, kontrollok és eljárások eredményes végrehajtását. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a fogadó tagállam pénzügyi felügyeletei felügyeljék, hogy a fogadó tagállam területén található telephelyek megfelelnek-e az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletről szóló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet követelményeinek.
- (3) E cikk alkalmazásában – kivéve azokat az eseteket, amikor a 36. cikkel összhangban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégiumokat hoznak létre –, a tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyeletek – akár kérésre, akár saját kezdeményezésükre – megadják egymásnak a felügyeleti feladataik ellátásához szükséges információkat. Így különösen a pénzügyi felügyeletek megosztanak egymással minden olyan információt, amely jelentősen befolyásolhatja egy másik tagállambeli hitelintézet vagy pénzügyi intézmény eredendő vagy fennmaradó kockázati kitettségének értékelését, beleértve a következőket:
- a csoport jogi, irányítási és szervezeti felépítésének meghatározása, valamennyi leányvállalatra és fióktelepre kiterjedően;
 - a csoporton belül alkalmazott belső kontrollok, szabályzatok és eljárások;
 - az anyavállalattal, a leányvállalatokkal vagy a fióktelepekkel kapcsolatos kedvezőtlen fejlemények, amelyek súlyosan érinthetik a csoport más tagjait;
 - a pénzügyi felügyeletek által e fejezet 4. szakaszával összhangban hozott közigazgatási intézkedések és szankciók.

A tagállamok azt is biztosítják, hogy a pénzügyi felügyeletek hatáskörükön belül vizsgálatot folytathassanak a megkereső felügyelet nevében, és megoszthassák az ilyen vizsgálatok során szerzett információkat.

- (4) Az AMLA [2 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek részletesen ismertetik a székhely szerinti és a fogadó tagállambeli felügyeletek feladatait, valamint az e felügyeletek között megvalósuló együttműködés módozatait.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv kiegészítése céljából az [hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final] rendelet 38–41. cikkével összhangban az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.

- (5) A pénzügyi felügyeletek a következő helyzetekben az AMLA-hoz fordulhatnak:
- a) pénzügyi felügyelet nem közölte a (3) bekezdésben említett információkat;
 - b) együttműködés iránti kérést elutasítottak vagy észszerű időn belül nem teljesítettek.

Az AMLA az [hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final] rendelet 5. és 10. cikkében ráruházott hatásköröknek megfelelően járhat el. Ennek során az AMLA egy hónapon belül véleményt nyilvánít a megkeresés tárgyáról.

- (6) A tagállamok biztosítják, hogy e cikk rendelkezései a hitelintézetektől és pénzügyi intézményektől eltérő kötelezett szolgáltatók csoportjainak felügyeletére is vonatkozzanak. A tagállamok biztosítják továbbá a felügyeletek közötti együttműködés és információcsere megkönnyítését azokban az esetekben, amikor a hitelintézetektől és pénzügyi intézményektől eltérő kötelezett szolgáltatók olyan struktúrák részét képezik, amelyek közös tulajdonosi körrel, irányítással vagy megfelelési kontrollokkal rendelkeznek, ideértve a hálózatokat vagy a partnerségeket is.

35. cikk

Információcsere a csoportszintű szabályzatok harmadik országbeli végrehajtásával kapcsolatban

A felügyeletek, ideértve az AMLA-t is, tájékoztatják egymást azokról az esetekről, amikor egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] rendelet 13. cikkében előírt szabályzatok, kontrollok és eljárások végrehajtását. A megoldás érdekében ilyen esetekben a felügyeletek összehangolt intézkedéseket tehetnek. Annak értékelése során, hogy melyik harmadik ország joga nem teszi lehetővé az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] rendelet 13. cikkében előírt szabályzatok, kontrollok és eljárások végrehajtását, a felügyeletek figyelembe vesznek minden olyan jogi korlátot, amely akadályozhatja az említett szabályzatok és eljárások megfelelő végrehajtását, ideértve a szakmai titoktartást, az adatvédelem elégtelen szintjét és az információcsere akadályozó egyéb korlátokat, amelyek e tekintetben relevánsak lehetnek.

2. szakasz

A pénzügyi ágazatra vonatkozó különös rendelkezések

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégiumok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó külön felügyeleti kollégiumok jöjjenek létre az alábbi helyzetek bármelyikében:
 - a) egy hitelintézet vagy pénzügyi intézmény legalább két, a központi irodája szerinti tagállamtól eltérő tagállamban létesített telephelyet;
 - b) egy harmadik országbeli hitelintézet vagy pénzügyi intézmény legalább három tagállamban létesített telephelyet.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyelet azonosítsák a következőket:
 - a) a tagállamukban engedélyezett, határokon átnyúló tevékenységet folytató valamennyi hitelintézet és pénzügyi intézmény;
 - b) az említett intézmények által más joghatóságokban létrehozott valamennyi telephely;
 - c) más tagállamok vagy harmadik országok hitelintézetei és pénzügyi intézményei által a területükön létrehozott telephelyek.
- (3) A tagállamok engedélyezhetik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégiumok létrehozását, amennyiben az Unióban székhellyel rendelkező hitelintézet vagy pénzügyi intézmény legalább két harmadik országban létesített telephelyet. A pénzügyi felügyeletek felkérhetik az említett harmadik országbeli partnereiket, hogy hozzanak létre ilyen kollégiumot. A kollégiumban részt vevő pénzügyi felügyeletek írásos megállapodást kötnek, amelyben részletesen meghatározzák az együttműködés és az információcsere feltételeit és eljárásait.
- (4) A kollégiumok felhasználhatók információcserére, kölcsönös segítségnyújtásra vagy az intézmény felügyeleti megközelítésének összehangolására, beleértve adott esetben a megfelelő és arányos intézkedések meghozatalát az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet követelményeinek súlyos, az intézmény által a kollégiumban részt vevő felügyelet joghatóságában létrehozott telephelyeken észlelt megsértése esetén.
- (5) Az AMLA részt vesz a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégiumok ülésein, és elősegíti munkájukat az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 29. cikkével összhangban.
- (6) Az AMLA *[2 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]*-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek meghatározzák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti kollégiumok működésének általános feltételeit, beleértve a résztvevők közötti együttműködés feltételeit és e kollégiumok operatív feladatait.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv kiegészítése céljából az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat –*

COM(2021) 421 final] rendelet 38–41. cikkével összhangban az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.

37. cikk

Együttműködés harmadik országok pénzügyi felügyeleteivel

- (1) A tagállamok engedélyezhetik a pénzügyi felügyelet számára, hogy együttműködési megállapodásokat kössenek, amelyek rendelkeznek a harmadik országbeli partnereikkel való együttműködésről és a bizalmas információk e partnerekkel végzett cseréjéről. Az együttműködési megállapodások az adattovábbításra vonatkozó adatvédelmi szabályoknak megfelelően, a viszonyosság alapján, kizárólag abban az esetben köthetők meg, ha a felfedett információkra legalább az 50. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelmények garanciáival egyenértékű garanciák vonatkoznak. Az ezen együttműködési megállapodásoknak megfelelően kicserélt bizalmas információkat kizárólag az említett hatóságok felügyeleti feladatainak ellátása céljából használják fel.

Amennyiben a kicserélt információ egy másik tagállamból származik, azt csak azon pénzügyi felügyelet kifejezett hozzájárulásával lehet felfedni, amely azt megosztotta, és adott esetben kizárólag abból a célból, amelyhez az említett felügyelet hozzájárulását adta.

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az AMLA segítséget nyújthat, ha az szükséges a harmadik országbeli partnerre vonatkozó szakmai titoktartási követelmények egyenértékűségének értékeléséhez.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyelet az e cikk alapján kötött megállapodásokat azok aláírásától számított egy hónapon belül bejelentsék az AMLA-nak.

3. szakasz

Az önszabályozó testületekre vonatkozó különös rendelkezések

38. cikk

Az önszabályozó testületek felvigyázása

- (1) Amennyiben a tagállamok a 29. cikk (3) bekezdése alapján úgy határoznak, hogy lehetővé teszik önszabályozó testületek számára az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 3. cikke (3) bekezdésének a), b) és d) pontjában említett szervezetek felügyeletét, gondoskodnak arról, hogy az önszabályozó testületek e feladataikat hatósági felvigyázás mellett végezzék.
- (2) Az önszabályozó testületek felvigyázását ellátó hatóság feladatai:
- annak ellenőrzése, hogy a 29. cikk (1) bekezdésében említett feladatokat ellátó vagy ellátni szándékozó önszabályozó testület megfelel-e az említett cikk (3) bekezdésében foglalt követelményeknek;
 - iránymutatás kiadása a 29. cikk (1) bekezdésében említett feladatok ellátására vonatkozóan;
 - annak biztosítása, hogy az önszabályozó testületek a legszigorúbb normáknak megfelelően végezzék az e fejezet 1. szakasza szerinti feladataikat;

- d) az önszabályozó testületek által az egyedi dokumentált kockázatértékelés elvégzésére vonatkozó kötelezettség alól a 29. cikk (4) bekezdésének b) pontja alapján biztosított mentességek felülvizsgálata.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az önszabályozó testületeket felvigyázó hatóság megfelelő hatáskörrel rendelkezzen a (2) bekezdés szerinti feladatai ellátásához. A tagállamok biztosítják, hogy a hatóság hatásköre kiterjedjen legalább a következőkre:
- a) az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 3. cikke (3) bekezdésének a), b) és d) pontjában említett kötelezett szolgáltatók által az ügyfelük jogi helyzetének megállapítása során, vagy az ügyfél számára bírósági eljárásokban vagy azokkal kapcsolatban nyújtott védelem vagy képviselő feladatának ellátása, ezen belül az ilyen eljárások megindítására vagy elkerülésére vonatkozó tanácsadás során gyűjtött információk kivételével a megfelelés nyomon követéséhez és az ellenőrzések elvégzéséhez szükséges információk előállításának megkövetelése, attól függetlenül, hogy az információkat a szóban forgó eljárások előtt, alatt vagy után gyűjtötték-e;
- b) az önszabályozó testület utasítása arra, hogy az orvosolja a 29. cikk (1) bekezdése szerinti feladatai ellátásának elmulasztását, vagy az említett cikk (6) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelésre, vagy az ilyen mulasztások megelőzésére. Az ilyen utasítás kiadásakor a hatóságnak figyelembe kell vennie az általa vagy az AMLA által nyújtott releváns iránymutatásokat.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az önszabályozó testületeket felvigyázó hatóság közvetlenül vagy a pénzügyi információs egységen keresztül időben tájékoztassa a bűncselekmények kivizsgálására és a vádeljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező hatóságokat minden olyan büntetőjogi szankcióval járó jogsértésről, amelyet feladatai ellátása során felderít.
- (5) Az önszabályozó testületeket felvigyázó hatóság éves jelentést tesz közzé, amely a következőkre vonatkozó információkat tartalmaz:
- a) az egyes önszabályozó testületek által felderített jogsértések száma és jellege, valamint a kötelezett szolgáltatókkal szemben alkalmazott közigazgatási intézkedések vagy szankciók;
- b) az egyes önszabályozó testületek felügyelete alá tartozó szervezetek által a pénzügyi információs egységnek bejelentett gyanús ügyletek száma, függetlenül attól, hogy a bejelentésre az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 50. cikkének (1) bekezdése alapján közvetlenül került sor, vagy azt az említett rendelet 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az egyes önszabályozó testületek továbbították a pénzügyi információs egységnek;
- c) az egyes önszabályozó testületek által a 40. cikk alapján annak ellenőrzésére hozott intézkedések száma és leírása, hogy a kötelezett szolgáltatók megfelelnek-e az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet a 40. cikk (1) bekezdésében említett követelményeinek;
- d) az önszabályozó testületek felvigyázását ellátó hatóság által e cikk alapján hozott intézkedések száma és leírása, valamint az önszabályozó testületeknek adott utasítások száma.

Az önszabályozó testületek felvigyázását ellátó hatóság a honlapján elérhetővé teszi a jelentést, valamint azt benyújtja a Bizottságnak és az AMLA-nak is.

4. szakasz

Közigazgatási szankciók és intézkedések

39. cikk

Általános rendelkezések

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók e szakasznak megfelelően felelősségre vonhatók legyenek az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet megsértéséért.
- (2) A tagállamok büntetőjogi szankciók megállapításával és alkalmazásával kapcsolatos jogának sérelme nélkül a tagállamok szabályokat állapítanak meg a közigazgatási szankciókra és intézkedésekre vonatkozóan, valamint biztosítják, hogy a felügyelet megállapíthassanak ilyen szankciókat és intézkedéseket ezen irányelv megszegése esetére, továbbá gondoskodnak arról, hogy e szankciók és intézkedések alkalmazásra kerüljenek. Az e szakasz alapján alkalmazott szankciónak vagy intézkedésnek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lennie.
- (3) Az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet megsértése esetén a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezettségek jogi személyekre vonatkoznak, közigazgatási szankciók és intézkedések legyenek alkalmazhatók a felső vezetésre és más olyan természetes személyekre, akik a nemzeti jog értelmében felelősek a jogsértésért.
A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a felügyelet olyan jogsértéseket tárnak fel, amelyek büntetőjogi szankciót vonnak maguk után, erről kellő időben tájékoztassák a bűncselekmények kivizsgálására és a vádeljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező hatóságokat.
- (4) A felügyelet ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban, a következők bármelyike szerint gyakorolják a közigazgatási szankciók és intézkedések megállapítására vonatkozó hatásköreiket:
 - a) közvetlenül;
 - b) más hatóságokkal együttműködve;
 - c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket;
 - d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.A tagállamok *[3 hónappal ezen irányelv átültetésének határidejét követően]*-ig bejelentik a Bizottságnak és az AMLA-nak az e bekezdés szerint alkalmazott közigazgatási szankciókkal vagy intézkedésekkel kapcsolatos rendelkezéseket, beleértve adott esetben azt is, hogy bizonyos szankciók vagy intézkedések esetében szükség van-e külön eljárás alkalmazására.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor a felügyelet minden lényeges körülményt vegyenek figyelembe, adott esetben az alábbiakat is:
 - a) a jogsértés súlyossága és időtartama;

- b) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
 - c) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, többek között teljes éves jövedelme, illetve árbevétele alapján;
 - d) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy által a jogsértés eredményeképpen elért nyereség, amennyiben meghatározható;
 - e) harmadik feleknek a jogsértéssel okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
 - f) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;
 - g) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértések.
- (6) A felügyelet a közigazgatási szankciók és intézkedések megállapítására vonatkozó hatáskörük gyakorlása során szorosán együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az említett közigazgatási szankciók és intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a határon átnyúló esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.
- (7) Az AMLA [2 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek meghatározzák a jogsértések súlyossági szint szerinti osztályozására szolgáló mutatókat, valamint a közigazgatási szankciók szintjének meghatározásakor vagy az e szakasz szerinti közigazgatási intézkedések meghozatalakor figyelembe veendő kritériumokat.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv kiegészítése céljából az [hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final] rendelet 38–41. cikkével összhangban az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.

40. cikk

Közigazgatási szankciók

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] rendelet következő rendelkezéseiben előírt követelmények súlyos, ismételt vagy rendszeres megsértése esetén közigazgatási szankciókat alkalmazzanak a kötelezett szolgáltatókkal szemben:
- a) III. fejezet (ügyfél-átvilágítás);
 - b) V. fejezet (bejelentési kötelezettségek);
 - c) 56. cikk (a nyilvántartások megőrzése);
 - d) a II. fejezet 1. szakasza (belső kontrollok).
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható maximális pénzbírság összege legalább a jogsértésből származó haszon kétszerese legyen, amennyiben ez az előny meghatározható, vagy legalább 1 000 000 EUR legyen.
- (3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – a (2) bekezdéstől eltérve – amennyiben az érintett kötelezett szolgáltató hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, az alábbi szankciók is alkalmazhatók legyenek:

- a) jogi személy esetében legalább 10 000 000 EUR vagy a jogi személy – az ügyvezető szerve által jóváhagyott legutolsó rendelkezésre álló beszámolója szerinti – teljes éves árbevételének 10 %-ának megfelelő maximális összegű közigazgatási bírság; amennyiben a kötelezett szolgáltató anyavállalat, vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁰ 22. cikke értelmében összevont pénzügyi kimutatást kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a legfelső szintű anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli rendszer szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;
 - b) természetes személy esetében olyan közigazgatási bírság, amelynek felső határa legalább 5 000 000 EUR, azokban a tagállamokban pedig, amelyek pénzneme nem az EUR, a hazai pénznemben [*ezen irányelv hatálybalépésének dátuma*]-án/-én ennek megfelelő összeg.
- (4) A tagállamok felhatalmazhatják az illetékes hatóságokat arra, hogy a (2) és (3) bekezdésben említett összegeket meghaladó közigazgatási bírságot szabjanak ki.

41. cikk

Szankcióktól eltérő közigazgatási intézkedések

- (1) Amennyiben a felügyeleti hatóságok az [*hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final*] rendelet követelményeinek olyan megsértését állapítják meg, amelyek nem minősülnek kellően súlyosnak ahhoz, hogy közigazgatási szankcióval sújtsák őket, dönthetnek úgy, hogy közigazgatási intézkedést alkalmaznak a kötelezett szolgáltatóval szemben. A tagállamok lehetővé teszik a felügyeletek számára legalább a következőket:
- a) ajánlások kiadása;
 - b) a kötelezett szolgáltatók megfelelésre, többek között konkrét korrekciós intézkedések végrehajtására való kötelezése;
 - c) nyilvános nyilatkozat kiadása, amely megnevezi a természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
 - d) végzés meghozatala, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
 - e) olyan kötelezett szolgáltató esetében, amely engedélyezés hatálya alá tartozik, az engedély visszavonása vagy felfüggesztése;
 - f) a kötelezett szolgáltató vezető testülete valamely – a kötelezettségszegésért felelősnek tartott – tagjának vagy a kötelezettségszegésért felelős bármely más természetes személynek az átmeneti eltiltása vezető funkciójának a kötelezett szolgáltatókban történő gyakorlásától.

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

- (2) Az (1) bekezdésben említett közigazgatási intézkedések meghozatalakor a felügyeletnek számára lehetővé kell tenni, hogy:
- kérjék a feladataik ellátásához szükséges dokumentumok eseti vagy rendszeres benyújtását, beleértve azokat is, amelyek indokolják a kért közigazgatási intézkedések végrehajtásának folyamatát;
 - előírják a rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok megerősítését;
 - előírják a kötelezett szolgáltató számára, hogy alkalmazzon konkrét szabályzatot vagy követelményeket egyes magas kockázatú ügyfelekkel, ügyletekkel vagy tevékenységekkel kapcsolatban;
 - előírják olyan intézkedések végrehajtását, amelyek csökkentik a kötelezett szolgáltató tevékenységeiben és termékeiben rejlő pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kockázatokat.
- (3) Az (1) bekezdésben említett közigazgatási intézkedésekhez a tényleges végrehajtásukra vonatkozó kötelező határidőnek kell kapcsolódnia. A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletnek nyomon kövessék és értékeljék a kért intézkedések kötelezett szolgáltató általi tényleges végrehajtását.
- (4) A tagállamok felhatalmazhatják a felügyeleti hatóságokat arra, hogy az (1) bekezdésben említetteken túl további közigazgatási intézkedéseket írjanak elő.

42. cikk

A közigazgatási szankciók és intézkedések közzététele

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet megsértéséért közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő jogerős határozatokat a felügyelet a hivatalos honlapjukon közvetlenül azt követően közzétegyék, hogy a szankció vagy intézkedés által sújtott természetes vagy jogi személy értesítést kapott e határozatról. A közzététel legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős személyek kilétére vonatkozó információt tartalmazza. A tagállamok nem kötelesek alkalmazni ezen albekezdést a vizsgálati jellegű intézkedéseket elrendelő határozatokra.

Amennyiben a felügyelet az első albekezdésben említett felelős természetes vagy jogi személyek kilétének vagy ezen természetes vagy jogi személyek személyes adatainak közzétételét eseti értékelés alapján aránytalannak találja, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő vizsgálatot, a felügyelet köteles:

- elhalasztani a közigazgatási szankciót vagy az intézkedést elrendelő határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek; vagy
- a közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő határozatot a nemzeti joggal összhangban lévő módon, név megjelölése nélkül közzétenni, amennyiben a név nélküli közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét; ebben az esetben az érintett adatok közzététele észszerű ideig elhalasztható, amennyiben az említett időszak során a név nélküli közzététel indokai meg fognak szűnni;

- c) eltekinteni a közigazgatási szankciót vagy az intézkedést elrendelő határozat közzétételétől, amennyiben a fenti a) és b) pontban meghatározott opciókat nem tekintik elégségesnek a következők valamelyikének biztosításához:
- i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe;
 - ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.
- (2) Amennyiben a tagállamok engedélyezik azon határozatok közzétételét is, melyek ellen jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, a felügyelet haladéktalanul közzéteszi a hivatalos honlapjukon ezt az információt, valamint a későbbiekben a jogorvoslati eljárás eredményére vonatkozó információt. A közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő korábbi határozatot semmissé tevő határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.
- (3) A felügyelet biztositja, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott információk a közzétételt követően öt évig elérhetőek maradjanak a hivatalos honlapjukon. A közzétételben szereplő személyes adatok azonban csak a szükséges ideig de legfeljebb 5 évig, az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szerepeltethetők az illetékes hatóság hivatalos honlapján.
- (4) A tagállamok biztositják, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 40. cikk (1) bekezdésében említett azon jogsértésekért, amelyeket az ő javukra egy olyan személy követett el, aki magában, vagy a jogi személy egy szervének részeként járt el, és a jogi személyben vezető tisztséget tölt be a következők szerint:
- a) a jogi személy képviselőjének joga;
 - b) a jogi személy nevében való döntéshozatal joga;
 - c) a jogi személyen belüli irányítás gyakorlásának joga.
- (5) A tagállamok biztositják továbbá, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, ha valamely, az e cikk (4) bekezdésében említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya lehetővé tette, hogy az adott jogi személy javára egy neki alárendelt személy a 40. cikk (1) bekezdésében említett valamely jogszabálysértést elkövesse.

43. cikk

A visszaélést bejelentő személyek védelme

- (1) A tagállamok biztositják, hogy a felügyeleti hatóságok, valamint adott esetben az önszabályozó testületek hatékony és megbízható mechanizmusokat hozzanak létre az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet potenciális és tényleges megsértésének bejelentésére.
- Ezért a tagállamok egy vagy több biztonságos kommunikációs csatornát biztositanak az első albekezdésben említett bejelentés céljából. Az említett csatornák biztositják, hogy az információt szolgáltató személyek kiléte csak az illetékes hatóság, vagy adott esetben az önszabályozó testület számára legyen ismert.
- (2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:
- a) a jogsértésekről szóló jelentések átvételére és az azok nyomán hozandó intézkedésekre vonatkozó konkrét eljárások;

- b) a kötelezett szolgáltatónak a kötelezett szolgáltatón belüli jogsértést bejelentő alkalmazottai vagy a hasonló helyzetben lévő személyek megfelelő védelme;
 - c) a bejelentett személy megfelelő védelme;
 - d) a személyes adatok védelme mind a jogsértést jelentő személy, mind a jogsértésért feltételezetten felelős természetes személy esetében, az (EU) 2016/679 rendeletben meghatározott elveknek megfelelően;
 - e) olyan egyértelmű szabályok, amelyek biztosítják azt, hogy garantált legyen a kötelezett szolgáltatón belül elkövetett jogsértést bejelentő személy kilétének titokban tartása, kivéve, ha a nemzeti jog további vizsgálatok vagy későbbi igazságszolgáltatási eljárások összefüggésében előírja annak felfedését.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek – ideértve a kötelezett szolgáltató alkalmazottait és képviselőit –, akik belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet potenciális vagy tényleges megsértését jelentik be, jogi védelemben részesüljenek a fenyegetésekkel, a megtorló vagy ellenséges fellépésekkel és különösen a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseivel szemben.

A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek, akik a fenyegetéseknek, ellenséges fellépéseknek vagy a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseinek vannak kitéve amiatt, hogy belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet potenciális vagy tényleges megsértését jelentik be, biztonságos módon tehessenek panaszt az érintett illetékes hatóságoknak. A tagállamok – a pénzügyi információs egység által gyűjtött információk bizalmosságának sérelme nélkül – biztosítják azt is, hogy az említett magánszemélyeknek joguk legyen a hatékony jogorvoslathoz az e bekezdés szerinti jogaik védelme érdekében.

44. cikk

A szankciókkal kapcsolatos információcsere

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy felügyeleteik és adott esetben az önszabályozó testületeket azok felügyeleti feladatellátása során felvigyázó nemzeti hatóságok tájékoztassák az AMLA-t az e szakasznak megfelelően elrendelt valamennyi közigazgatási szankcióról és intézkedésről, beleértve az ezekkel kapcsolatos fellebbezéseket és azok kimenetelét is. Ezeket az információkat más felügyeleti hatóságokkal is meg kell osztani, ha a közigazgatási szankció vagy intézkedés két vagy több tagállamban működő szervezetet érint.
- (2) Az AMLA honlapot tart fenn, amely a 42. cikkel összhangban elrendelt közigazgatási szankcióknak és intézkedéseknek az egyes felügyeletek általi közzétételére mutató linkeket tartalmaz, valamint feltünteti, hogy az egyes tagállamok milyen időtartamra vonatkozóan teszik közzé a közigazgatási szankciókat és intézkedéseket.

V. FEJEZET

EGYÜTTMŰKÖDÉS

1. szakasz

Általános rendelkezések

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szakpolitikai döntéshozók, a pénzügyi információs egységek, felügyeletok, köztük az AMLA, az egyéb illetékes hatóságok, valamint az adóhatóságok rendelkezzenek olyan hatékony mechanizmussal, amely lehetővé teszi számukra, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre, valamint a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának megakadályozására irányuló politikáik és tevékenységük kidolgozása és végrehajtása terén együttműködjenek, és azt a tagállamon belül koordinálják, többek között a 8. cikk szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából.
- (2) Az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet IV. fejezete és ezen irányelv II. fejezetének I. szakasza alapján az illetékes hatóságok által a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan megszerzett információk tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok időben és díjmentesen átadhassák ezeket az információkat más tagállamok vagy harmadik országok illetékes hatóságainak.
- (3) A tagállamok nem tiltják és nem sújtják észszerűtlen vagy indokolatlanul korlátozó feltételekkel az illetékes hatóságok között ezen irányelv alkalmazásában történő információcserét és segítségnyújtást. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ne utasítsák vissza a segítségnyújtás iránti kérést az alábbi okokból:
 - a) a kérést úgy tekintik, hogy annak adóügyi vonatkozásai is vannak;
 - b) a nemzeti jog titoktartási kötelezettséget vagy az adatok bizalmosságának megőrzésére vonatkozó kötelezettséget ír elő a kötelezett szolgáltatók számára, kivéve azokat az eseteket, amikor a keresett releváns információ ügyvédi titoktartási kötelezettség vagy jogszabályon alapuló szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozik az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet 51. cikkének (2) bekezdésében leírtak szerint;
 - c) a kérést fogadó tagállamban vizsgálat, nyomozás vagy eljárás van folyamatban, kivéve, ha a segítségnyújtás hátráltatná a szóban forgó vizsgálatot, nyomozást vagy eljárást;
 - d) a kérést benyújtó azonos hatáskörű illetékes hatóság jellege vagy jogállása eltér a kérést fogadó illetékes hatóságétól.

Az illetékes hatóságok jegyzékének közlése

- (1) A hatékony együttműködés és különösen az információcsere megkönnyítése és előmozdítása érdekében a tagállamok közlik a Bizottsággal és az AMLA-val:
 - a) azon felügyeletok jegyzékét, amelyek felügyelik, hogy a kötelezett szolgáltatók megfelelnek-e az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet követelményeinek, valamint adott esetben az ezen irányelv szerinti felügyeleti

feladataik ellátása során az önszabályozó szerveket felvigyázó hatóság nevét és elérhetőségeit;

- b) saját pénzügyi információs egységük elérhetőségeit;
 - c) az egyéb illetékes nemzeti hatóságok jegyzékét.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a következő elérhetőségek közlése szükséges:
- a) a kapcsolattartó személy neve és beosztása;
 - b) a kapcsolattartó személy munkahelyi e-mail-címe és telefonszáma.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a Bizottságnak és az AMLA-nak az (1) bekezdés értelmében nyújtott információkat azok változása esetén haladéktalanul frissítsék.
- (4) Az AMLA a honlapján közzéteszi az (1) bekezdésben említett hatóságok nyilvántartását, és elősegíti a (2) bekezdésben említett információcserét az illetékes hatóságok között. A jegyzékben szereplő hatóságok – saját hatáskörükön belül – kapcsolattartási pontként szolgálnak az azonos hatáskörű illetékes hatóságok számára. A pénzügyi információs egységek és a felügyeleti hatóságok kapcsolattartó pontként is szolgálnak az AMLA számára.

47. cikk

Együttműködés az AMLA-val

A pénzügyi információs egységek és a felügyeleti hatóságok együttműködnek az AMLA-val, és annak rendelkezésére bocsátják az ezen irányelv, az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletrre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet, valamint az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet szerinti feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

2. szakasz

Együttműködés más hatóságokkal és bizalmas információk cseréje

48. cikk

Hitelintézetekkel kapcsolatos együttműködés

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyelet, a pénzügyi információs egységek, valamint a hitelintézetek más jogi aktusok szerinti felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóságok saját hatáskörükön belül szorosan együttműködjenek egymással, és egymás rendelkezésére bocsátják a feladataik ellátásához szükséges információkat. Az együttműködés és az információcsere nem érintheti a pénzügyi felügyeleti hatóság vagy az egyéb jogi aktusok értelmében a hitelintézetek feletti felügyeleti hatáskörrel felruházott hatóság helye szerinti tagállam büntető- vagy közigazgatási jogszabályai szerint folyamatban lévő vizsgálatot vagy eljárást, és nem érinti az 50. cikk (1) bekezdésében előírt szakmai titoktartási kötelezettségeket.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a pénzügyi felügyelet olyan hiányosságokat tár fel egy hitelintézet pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni belső kontrollrendszerében és az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletrre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet követelményeinek alkalmazásában, amelyek lényegesen megnövelik azokat a kockázatokat, amelyeknek az intézmény ki van vagy ki lehet téve, a pénzügyi

felügyelet haladéktalanul értesítse az Európai Bankhatóságot (EBH) és azt a hatóságot vagy szervet, amely a 2013/36/EU irányelvvel összhangban felügyeli a hitelintézetet (ideértve az 1024/2013/EU tanácsi rendelet³¹ alapján eljáró EKB-t is).

Potenciálisan megnövekedett kockázat esetén lehetővé kell tenni a pénzügyi felügyelet számára, hogy a 2013/36/EU irányelvvel összhangban kapcsolatot tartsanak az intézményt felügyelő hatóságokkal, és közös értékelést készítsenek, amelyet bejelentés keretében eljuttatnak az EBH-nak. Az AMLA tájékoztatást kap a bejelentésről.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a pénzügyi felügyelet azt állapítja meg, hogy egy hitelintézet megtagadta az üzleti kapcsolat létesítését, de azt a 17. cikk (2) bekezdése szerinti dokumentált ügyfél-átvilágítás nem indokolja, erről tájékoztatják az annak biztosításáért felelős hatóságot, hogy az intézmény megfeleljen a 2014/92/EU irányelvnek vagy az (EU) 2015/2366 irányelvnek.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyelet együtműködjenek a 2014/59/EU irányelv 3. cikkének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóságokkal vagy a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontja szerint kijelölt hatóságokkal. A pénzügyi felügyelet tájékoztatják ezeket a hatóságokat az *[hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final]* rendelet III. fejezete alapján alkalmazott ügyfél-átvilágítási intézkedések eredményéről, valamint a pénzügyi információs egység által a 20. cikk alapján felfüggesztett számlákról.
- (5) A pénzügyi felügyelet és a pénzügyi információs egységek évente beszámolnak az AMLA-nak az e cikk szerint más hatóságokkal folytatott együttműködésükről.
- (6) Az AMLA *[2 évvel ezen irányelv átültetésének időpontját követően]*-ig az EBH-val konzultálva iránymutatásokat ad ki a pénzügyi felügyelet és a (2), (3) és (4) bekezdésben említett hatóságok közötti együttműködésről, többek között a pénzügyi információs egységek ilyen együttműködésben való részvételének mértékéről.

49. cikk

A könyvvizsgálókkal kapcsolatos együttműködés

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a könyvvizsgálókért felelős felügyelet és adott esetben az önszabályozó testületeket az ezen irányelv IV. fejezete szerint felvigyázó állami hatóságok, az egyes tagállamok pénzügyi információs egységei, valamint a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³² 32. cikke és az 537/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³³ 20. cikke értelmében a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek felvigyázására hatáskörrel rendelkező hatóságok saját hatáskörükön belül szorosan együttműködjenek egymással, és egymás rendelkezésére bocsássák a feladataik ellátásához szükséges információkat.

³¹ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

³² Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

³³ Az Európai Parlament és a Tanács 537/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó egységek jogszabályban előírt könyvvizsgálatára vonatkozó egyedi követelményekről, és a 2005/909/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2014.5.27., 77. o.).

Az e cikk alapján kicserélt bizalmas információkat az első albekezdésben említett hatóságok kizárólag az ezen irányelv vagy az első albekezdésben említett egyéb uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó feladataik ellátásához, valamint az e feladatok ellátásához kifejezetten kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében használhatják fel.

- (2) A tagállamok megtilthatják az (1) bekezdésben említett hatóságoknak az együttműködést abban az esetben, ha az ilyen együttműködés – beleértve az információcserét is – a hatóságok helye szerinti tagállam büntető- vagy közigazgatási jogszabályaival összhangban folyamatban lévő nyomozást, nyomozást vagy eljárást érintene.

50. cikk

A hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozó információcsere a szakmai titoktartás hatálya alá tartozó szervezetek között

- (1) A tagállamok előírják, hogy minden olyan személy, aki felügyeleteknek dolgozik vagy dolgozott, valamint a felügyeletnek nevében eljáró könyvvizsgálók vagy szakértők szakmai titoktartásra kötelezettek legyenek.

A tagállami és uniós jog szerint folytatott nyomozással és büntetőeljárással érintett esetek, valamint a pénzügyi információs egységnek a 32. cikk alapján átadott információk sérelme nélkül az ezen irányelv szerinti kötelezettségeik teljesítése során az első albekezdésben említett személyek a tudomásukra jutó bizalmas információkat csak összefoglaló vagy összesített formában fedhetik fel olyan módon, amelyből az egyes hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket nem lehet azonosítani.

- (2) Az (1) bekezdés nem zárja ki az információcserét a következők között:
- a) pénzügyi felügyelet, akár valamely tagállamon belül, akár különböző tagállamokban, ideértve az AMLA-t is, amennyiben az *[hivatkozás helye: a Pénzmosás Elleni Hatóság létrehozására irányuló javaslat – COM(2021) 421 final]* rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban járnak el;
 - b) pénzügyi felügyelet és pénzügyi információs egységek;
 - c) pénzügyi felügyelet és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletére vonatkozó egyéb jogalkotási aktusok alapján a hitelintézetekért és pénzügyi intézményekért felelős illetékes hatóságok, ideértve az 1024/2013/EU rendelettel összhangban eljáró EKB-t is, függetlenül attól, hogy egy tagállamon belül vagy különböző tagállamokban találhatók.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában az információcserére az (1) bekezdésben előírt szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak.

- (3) Az a hatóság, amely a (2) bekezdés alapján bizalmas információt kap, ezt az információt csak a következő esetekben használhatja fel:
- a) az ezen irányelv vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel, a prudenciális szabályozással és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletével kapcsolatos más jogalkotási aktusok szerinti feladatai ellátása során, ideértve a szankciók alkalmazását;
 - b) a hatóság határozatával szembeni közigazgatási jogorvoslati eljárásban, beleértve a bírósági eljárásokat;

- c) bírósági eljárásokban, amelyet olyan különös rendelkezések alapján kezdeményeztek, amelyeket az ezen irányelv területén vagy a prudenciális szabályozás és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyelete terén elfogadott uniós jog határoz meg.

51. cikk

Információcsere a felügyeletek között és más hatóságokkal

- (1) Az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] rendelet 51. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó esetek kivételével a tagállamok engedélyezik az alábbiak közötti információcserét:
- a) a felügyeletek és az önszabályozó testületeket az ezen irányelv IV. fejezete szerint felvigyázó hatóságok, akár azonos, akár eltérő tagállamban;
 - b) a felügyeletek és a jogszabály szerint a pénzügyi piacok felügyeletéért felelős hatóságok, saját felügyeleti feladataik ellátása során;
 - c) a könyvvizsgálókért felelős felügyeletek és adott esetben az önszabályozó testületeket az ezen irányelv IV. fejezete szerint felvigyázó hatóságok, valamint a 2006/43/EK irányelv 32. cikke és az 537/2014/EU rendelet 20. cikke értelmében a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek felvigyázására hatáskörrel rendelkező hatóságok, beleértve a különböző tagállamok hatóságait is.

Az 50. cikk (1) és (3) bekezdésében megállapított szakmai titoktartási követelmények nem akadályozzák az ilyen információcserét.

Az e bekezdés alapján kicserélt bizalmas információk kizárólag az érintett hatóságok feladatainak ellátása során, valamint az e feladatok ellátásához kifejezetten kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében használhatók fel. A kapott információra minden esetben az 50. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

- (2) A tagállamok engedélyezhetik bizonyos információk felfedését más olyan nemzeti hatóságok előtt, amelyek a pénzügyi piacok felügyeletéért jogszabály alapján felelősek, vagy amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás, annak alapcselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás kivizsgálása és az ellenük folytatott küzdelem. Az 50. cikk (1) és (3) bekezdésében megállapított szakmai titoktartási követelmények nem akadályozzák az információk felfedését.

Az e bekezdés alapján kicserélt bizalmas információkat azonban az érintett hatóságok csak jogi feladataik ellátása céljából használhatják fel. Az említett információkhoz hozzáféréssel rendelkező személyekre az 50. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

- (3) A tagállamok a következő feltételekkel engedélyezhetik az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021) 420 final] rendeletnek való megfelelés érdekében a kötelezett szolgáltatók felügyeletéhez kapcsolódó bizonyos információk felfedését a parlamentek vizsgálóbizottságai, a számvevőszékek vagy az adott tagállamban a vizsgálatokért felelős egyéb szervek előtt:

- a) a szervezetnek a nemzeti jogban pontosan meghatározott megbízatása van a felügyelet vagy a felügyeletre vonatkozó jogszabályalkotásért felelős hatóságok intézkedéseinek kivizsgálására vagy ellenőrzésére;
- b) az a) pontban említett megbízatás teljesítéséhez szigorúan szükség van az információra;
- c) az információhoz hozzáféréssel rendelkező személyekre a nemzeti jog alapján legalább az (1) bekezdésben említettel egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik;
- d) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem fedhető fel azon felügyelet kifejezett hozzájárulása nélkül, amely azt felfedte, és kizárólag abból a célból fedhető fel, amelyhez az említett felügyelet a hozzájárulását adta.

3. szakasz

Az együttműködésre vonatkozó iránymutatások

52. cikk

Iránymutatások a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos együttműködésről

Az AMLA [2 évvel ezen irányelv átültetésének időpontját követően]-ig az EKB-val, az európai felügyeleti hatóságokkal, az Europollal, az Eurojusttal és az Európai Ügyészséggel együttműködve iránymutatásokat ad ki a következőkre vonatkozóan:

- a) az e fejezet 1. szakasza szerinti illetékes hatóságok, valamint az e fejezet 2. szakaszában említett hatóságok és az ezen irányelv II. fejezetének 1. szakaszában említett nyilvántartásokért felelős hatóságok közötti együttműködés a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében;
- b) az egyéb uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó kötelezett szolgáltatók felügyeletére vagy felvigyázására hatáskörrel rendelkező hatóságok által a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos aggályoknak a vonatkozó uniós jogi aktusok szerinti feladataik ellátása során történő figyelembevétel érdekében alkalmazandó eljárások.

VI. FEJEZET

ADATVÉDELEM

53. cikk

A személyes adatok egyes kategóriáinak kezelése

- (1) Amennyiben ezen irányelv alkalmazásában feltétlenül szükséges, az illetékes hatóságok a (2) és (3) bekezdésben előírt biztosítékok mellett kezelhetik az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében említett személyes adatok, valamint ugyanazon rendelet 10. cikkében említett, büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekre és büntetendő cselekményekre vonatkozó személyes adatok különleges kategóriáit az érintett jogaira és szabadságaira vonatkozó megfelelő biztosítékok, valamint az alábbi kiegészítő biztosítékok figyelembevételével:

- a) az ilyen adatok kezelését kizárólag az egyes illetékes hatóságok kifejezetten e feladatok ellátására kijelölt és felhatalmazott személyzete végezheti eseti jelleggel;
 - b) az illetékes hatóságok személyzetének szigorú szakmai titoktartási és adatvédelmi előírásoknak kell megfelelnie, feddhetetlennek és megfelelően képzettnek kell lennie;
 - c) az adatok szigorú technológiai normáknak megfelelő biztonságát technikai és szervezési intézkedések útján kell garantálni.
- (2) Az (1) bekezdésben említett biztosítékok az (EU) 2018/1725 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett különleges adatkategóriáknak, valamint az ugyanazon rendelet 11. cikkében említett, büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekkel és bűncselekményekkel kapcsolatos személyes adatoknak az uniós intézmények, ügynökségek vagy szervek által az ezen irányelv alkalmazásában végzett kezelésére is alkalmazandók.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

54. cikk

Szakkbizottság

- (1) A Bizottságot az *[hivatkozás helye: az (EU) 2015/847 rendelet átdolgozására irányuló javaslat – COM(2021) 422 final]* rendelet 28. cikkével létrehozott, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

55. cikk

A FIU.net átmeneti irányítása

A Bizottság legkésőbb *[3 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]*-ig átadja az AMLA-nak a FIU.net irányítását.

Az átadás befejezéséig a Bizottság megadja a szükséges segítséget a FIU.net működtetéséhez és az Unión belüli pénzügyi információs egységek közötti információcseréhez. E célból a Bizottság rendszeresen összehívja a tagállami pénzügyi információs egységek képviselőiből álló uniós FIU-platform üléseit a FIU.net működésének felvigyázása érdekében.

56. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság *[5 évvel ezen irányelv átültetésének napját követően]*-ig, majd azt követően háromévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról.

57. cikk

Hatályon kívül helyező rendelkezések

Az (EU) 2015/849 irányelv [az átültetés időpontja]-án/-én hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat erre az irányelvre és az [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat] rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni a mellékletben szereplő megfelelési táblázat szerint.

58. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [3 évvel a hatálybalépést követően]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkoznak erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást fűznek. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

59. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

60. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök